

ساختن پاسخی بهتر

info@buildingabetterresponse.org

buildingabetterresponse.org

@BBRTraining

فصل 1:

بنیادهای اقدام بشردوستانه

فصل 2: سیستم هماهنگی بین

المللی بشردوستانه

فصل 3: رویکرد کلستر

فصل 4: برنامه ریزی و تامین مالی

پاسخ بشردوستانه

فصل 5: حقوق بین الملل و

استانداردهای بشردوستانه

فصل 6: حالات اضطراری

بشردوستانه پیچیده

فصل 0: خوش آمدید

11...1-1-2 مقدمه

11...2-1-2 بولتن خبری

11...3-1-2 چه چیزی را باید انتظار داشت

12...1-2-2 هماهنگی ارائه کمک

12...2-2-2 مقدمه ای بر سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه

13...3-2-2 سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه

13...4-2-2 دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA)

13...5-2-2 هماهنگ کننده امدادسانی اضطراری (ERC)

14...6-2-2 کمیته دایمی بین سازمانی (IASC)

14...7-2-2 کنسرسیوم غیردولتی

14...8-2-2 هماهنگ کننده بشردوستانه (HC)

15...9-2-2 تیم کشوری بشردوستانه (HCT)

16...10-2-2 رویکرد کلستری

16...11-2-2 سکتور خصوصی

17...12-2-2 اطلاعات بیشتر در مورد فعال سازی مقیاس گسترده

سیستم بشردوستانه

17...13-2-2 نتیجه گیری

i...خوش آمدید

i...سناریو

i...اهداف و ساختار

ii...صفحه کورس

ii...پیشرفت در کورس

ii...سرتیفیکیت ساختن پاسخی بهتر

ii...دسترسی

ii...پیشینه

iii...قبل از اینکه شروع کنید

iii...نتیجه گیری

iii...حمایت

فصل 1: بنیادهای اقدام بشردوستانه

1...1-1-1 مقدمه

1...2-1-1 بولتن خبری

1...3-1-1 خوش آمدید

2...4-1-1 چه چیزی را باید انتظار داشت

2...1-2-1 مرور کلی

2...2-2-1 مرور کلی

3...3-2-1 ساختارهای امدادی محلی و سازمان های مبتنی بر جامعه

3...4-2-1 سازمان غیردولتی (NGOs)

3...5-2-1 صلیب سرخ بین المللی و جمعیت هلال احمر

3...6-2-1 نهادهای ملل متحد

4...7-2-1 اردو: ملی و بین المللی

5...8-2-1 سکتور خصوصی

5...9-2-1 دونه ها

5...10-2-1 دسترسی

6...1-3-1 قاعده امداد بشردوستانه و اصول اقدام بشردوستانه اصول

6...2-3-1 قاعده امداد بشردوستانه

6...3-3-1 اصول امداد بشردوستانه

7...4-3-1 اصول مشارکت

8...1-4-1 اصلاحات بشردوستانه

9...2-4-1 چهار رکن اصلاحات بشردوستانه

9...3-4-1 اجندای تحول آفرین

10...4-4-1 نشست جهانی بشردوستانه

10...5-4-1 نتیجه گیری

فصل 3: رویکرد کلستر

18...1-3-1 مقدمه

18...2-3-1 بولتن خبری

18...3-3-1 چه چیزی را باید انتظار داشت

19...1-3-2 رویکرد کلستری

19...2-3-2 کلسترهای جهانی

20...3-3-2 وظایف اصلی کلستر در سطح کشوری

21...4-3-2 ERP

21...5-3-2 فعال سازی کلستر

21...6-3-2 فعال سازی کلستری

22...7-3-2 تعهدات اصلی

22...8-3-2 هزینه ها و مزایای هماهنگی کلستری

22...3-3-1 نهادهای رهبری کلستری

23...3-3-2 رهبری مشترک

23...3-3-3 مدیریت کلستر

23...3-3-4 TWIGs و SAGs

23...3-3-5 کلسترهای فرعی

24...3-3-6 هماهنگی بین کلستری

24...3-4-1 رویکرد کلستری در عمل

24...3-4-2 هماهنگی و مدیریت کمپ (CCCM)

24...3-4-3 مخابرات اضطراری

24...3-4-4 تغذیه

25...3-4-5 بهبودی سریع

25...3-4-6 امنیت غذایی

25...3-4-7 محافظت

25...3-4-8 تعلیم و تربیه

25...3-4-9 صحت

25...3-4-10 سرپناه

25...3-4-11 لجستیک

26...3-4-12 آب، بهسازی آب و فاضلاب و حفظ الصحة (WASH)

26...3-4-13 مسائل چند جانبه

26...3-4-14 نتیجه‌گیری

29...4-2-6 بسیج منابع

29...4-2-7 اجرا و نظارت

29...4-2-8 بررسی و ارزیابی عملیاتی

30...4-2-9 نیازسنجی

30...4-2-10 ارزیابی چند کلستری سریع اولیه (MIRA)

30...4-2-11 مرور کلی نیازهای بشردوستانه (HNO)

30...4-2-12 طرح پاسخ بشردوستانه (HRP)

31...4-3-1 تامین مالی مشترک چیست؟

32...4-3-2 فاند های مشترک مبتنی بر کشور (CBPF)

32...4-3-3 استراتژی تخصیص فاند

33...4-3-4 ارزیابی ظرفیت سازمانی

33...4-3-5 سایر منابع در مورد CBPF

33...4-3-6 صندوق پاسخ اضطراری مرکزی (CERF)

34...4-3-7 فاند های پاسخ سریع

34...4-3-8 شرایط اضطراری که تامین مالی اندک شده

34...4-3-9 قرضه های CERF

34...4-3-10 ردیابی و گزارش دهی

35...4-3-11 نتیجه گیری

فصل 5: حقوق بین الملل و

استانداردهای بشردوستانه

36...5-1-1 مقدمه

36...5-1-2 بولتن خبری

36...5-1-3 چه چیزی را باید انتظار داشت

37...5-2-1 حقوق بین المللی بشردوستانه

37...5-2-2 پیدایش حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL)

37...5-2-3 1949 کنوانسیون جنوا 1949 و پروتکل های الحاقی آنها

38...5-2-4 ماده 3 مشترک

39...5-2-5 موافقت نامه های دیگر در مورد حقوق بین المللی بشردوستانه

39...5-2-6 کاربرد حقوق بین المللی بشردوستانه

فصل 4: برنامه ریزی و تامین مالی پاسخ بشردوستانه

27...4-1-1 مقدمه

27...4-1-2 بولتن خبری

27...4-1-3 چه چیزی را باید انتظار داشت

28...4-2-1 گام های چرخه پروگرام بشردوستانه (HPC)

28...4-2-2 THE 4Ws

29...4-2-3 آمادگی

29...4-2-4 نیازسنجی و تحلیل

29...4-2-5 برنامه ریزی پاسخ ستراتیژیک

48...6-2-5	بیجا شدن انبوه جمعیت ها
49...6-2-6	نیاز به کمک های بشردوستانه چند وجهی در مقیاس بزرگ
49...6-2-7	حضور بازیگران غیردولتی
49...6-2-8	کاهش امنیت
49...6-2-9	استقرار نیروهای نظامی و سازمان های دفاع ملکی و همچنین استقرار بین المللی نیروهای نظامی خارجی
50...6-3-1	بازیگران در سطح جهانی و کشوری
50...6-3-2	دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA)
50...6-3-3	کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR)
50...6-3-4	دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر
50...6-3-5	معاون دبیرکل / هماهنگ کننده امداد اضطراری
51...6-3-6	کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)
51...6-3-7	بازیگران سطح کشوری
51...6-3-8	هماهنگ کننده بشردوستانه
51...6-3-9	تیم کشوری امداد بشردوستانه
51...6-3-10	کلسترهای سطح کشوری
51...6-3-11	فوروم های سازمانهای غیر دولتی
52...6-4-1	سایر ملاحظات برای بازیگران در CHE
52...6-4-2	ایمنی و امنیت
52...6-4-3	شرکت های خصوصی نظامی و امنیتی (PMSCs)
52...6-4-4	ترتیبات یکپارچگی سازمان ملل متحد
53...6-4-5	ماموریت های اجرای صلح
53...6-4-6	اشکال یکپارچه سازی
53...6-4-7	حفاظان صلح سازمان ملل
54...6-4-8	سازمان های غیر دولتی و ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل متحد
39...5-2-7	چه زمانی و چگونه حقوق بین المللی بشردوستانه اعمال می شود؟
39...5-2-8	اعمال حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL) در درگیری های غیر متعارف
39...5-2-9	قانون حقوق بشر
40...5-2-10	اجرای حقوق بین المللی بشردوستانه و قانون حقوق بشر: محکمه بین المللی عدالت و محکمه بین المللی جزایی
41...5-2-11	قوانین ملی
41...5-3-1	هنجارهای حرفه ایی
41...5-3-2	منشور رفتاری و ده اصل رفتاری
43...5-3-3	منابع کمیته دایمی بین سازمانی
43...5-3-4	استاندردهای حرفه ای
43...5-3-5	SPHERE
44...5-3-6	مسئولیت پذیری
44...5-3-7	استندرد اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و مسئولیت پذیری
45...5-3-8	نتیجه گیری

فصل 6: حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده

46...6-1-1	مقدمه
46...6-1-2	بولتن خبری
47...6-1-3	خوش آمدید
47...6-1-4	چه چیزی را باید انتظار داشت
47...6-2-1	مقدمه
47...6-2-2	مشخصه های یک حالت اضطراری بشردوستانه پیچیده
48...6-2-3	خشونت دسته جمعی و از دست رفتن جان انسانها
48...6-2-4	آسیب گسترده به زیرساخت های اساسی

55... 6-5-1 نمای کلی

55... 6-5-2 آسیب دیدن و تخریب زیرساخت های اساسی

55... 6-5-3 سناریوی پیچیده سیاسی

55... 6-5-4 پایبندی به اصول بشردوستانه

56... 6-5-5 دسترسی بشردوستانه

56... 6-5-6 تعامل با نهادهای نظامی و امنیتی کشوری

57... 6-5-7 درخواست کمک های نظامی

57... 6-5-8 ایمنی و امنیت

57... 6-5-9 اداره پروگرام از راه دور

58... 6-5-10 نتیجه گیری

58... سلب مسئولیت

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های
Borders انجام شده اند.
کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و
معتبر باشند،
با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود
داشته باشد.

فصل 0:

خوش آمدید

در این سناریو، شما به تازگی وظیفه ای را به عنوان یک مدیر پروگرام برای سازمان غیردولتی سپاه جهانی امداد بشردوستانه یا HCW پذیرفته اید. HCW بیش از یک دهه در فعالیت های انکشافی در کشور اولویتانا (Olvitana) مشارکت داشته است.

اندکی پس از رسیدن شما، یک زلزله بزرگ در اولویتانا (Olvitana) رخ می دهد. خسارات ناشی از زلزله از توانایی دولت برای پاسخگویی فراتر است، بنابراین HCW به سایر فعالان بشردوستانه محلی می پیوندد تا در پاسخ به زلزله کمک کند.

شما چندین سال تجربه کار در پروگرام های انکشافی بین المللی دارید، اما تاکنون در یک فاجعه در این مقیاس کار نکرده اید. شما باید یاد بگیرید که چگونه کار خود را به گونه ای انجام دهید که مکمل پاسخ عمومی باشد.

همین طور که در این کورس به پیش می روید، با شش کارشناس که در اولویتانا (Olvitana) کار می کنند آشنا خواهید شد. این کارشناسان به شما کمک می کنند تا مطابق سیستم هماهنگی جهانی بشردوستانه عمل کنید. همچنین خواهید آموخت که اغلب عوامل دیگری مانند منازعات زمینه ای وجود دارند که ممکن است پاسخ انسان دوستانه را پیچیده کنند.

همانطور که ادامه می دهید، خواهید دید که چگونه هماهنگی با سایر فعالان بشردوستانه بر توانایی شما برای کمک به مردم اولویتانا (Olvitana) برای پاسخگویی و بهبودی از این رویداد مخرب تأثیر می گذارد. از طریق هماهنگی موثر، شما و همکارانتان در HCW مطمئن خواهید شد که امداد ها نیازمندان را هدف قرار میدهند و خدمات تکراری وجود ندارد. هماهنگی موثر همچنین به ارائه پاسخگویی به افراد آسیب دیده و اطمینان از وجود پاسخ استراتژیک به بحران کمک می کند.

خوش آمدید

به دوره آموزش مجازی ساختن پاسخی بهتر (Building a Better Response) خوش آمدید. این دوره آموزشی در مورد سیستم جهانی هماهنگی کمک های بشردوستانه است که برخی از آن به عنوان "سیستم هماهنگی بین المللی" نیز یاد می کنند. این فصل مقدماتی همه چیزهایی که این کورس ارائه می دهد را به طور خلاصه بیان می کند تا شما بتوانید از آن نهایت استفاده را ببرید. این بخش علاوه بر معرفی سناریویی که این کورس را چارچوب بندی می کند، اهداف و ساختار کورس را تشریح می کند و به شما نشان می دهد که چگونه در محیط آموزشی به پیش روید. بیایید شروع کنیم.

سناریو

ابتدا، بیایید به سناریویی که این کورس را چارچوب بندی می کند نگاه کنیم. از این سناریو برای آشنا کردن شما با مفاهیم مهمی استفاده خواهد شد که درک آنها هنگام پاسخ به بحران های بشردوستانه در دنیای واقعی ضروری است. هر سناریو با یک ارزیابی تطبیقی به پایان می رسد، بنابراین شما می توانید تصمیم گیری را بر اساس مفاهیم ارائه شده تمرین کنید. ارزیابی هر فصل پس از تماشای تمام ویدیوهای آن بخش در دسترس شما قرار خواهد گرفت.

اهداف و ساختار

هدف این دوره آموزشی مجازی افزودن دانش کارکنان سازمان های غیردولتی و سایر فعالان بشردوستانه در دو زمینه است: 1) سیستم هماهنگی بشردوستانه جهانی که می تواند برای پاسخگویی به شرایط اضطراری در مقیاس بزرگ، هم در فاجعه طبیعی و هم در موقعیت های منازعه استفاده شود، و 2) سایر عناصر کار بشردوستانه که اساس واکنش بشردوستانه را تشکیل می دهند. دوره آموزش مجازی شامل شش فصل می باشد. هر فصل به دو یا چند بخش تقسیم می شود. شما می توانید این کورس را با هر سرعت و هر ترتیبی تکمیل کنید. افرادی که هر شش فصل را تکمیل کنند، یک سرتیفیکیت از آکادمی بشردوستانه در دانشگاه هاروارد دریافت خواهند کرد.

متن ویدئوی هر درس در زیر هر ویدئو قرار داده شده است. به علاوه، شما می‌توانید درسها را با استفاده از علامت دائلود در گوشه بالا سمت راست دائلود کنید. این به شما امکان می‌دهد تا متن و ویدئوی درس را دائلود کنید و آنها را در فرصت مناسب به صورت آفلاین تماشا کنید.

پیشینه

این کورس مجازی محصول پروژه ساختن پاسخی بهتر است. هدف این پروژه بالا بردن ظرفیت کارمندان سازمان غیردولتی ملی و بین‌المللی و دیگر فعالان خدمات بشردوستانه برای تعامل با سیستم امدادسانی بشردوستانه است به شکلی که هماهنگی کلی و پاسخدهی به نیازهای جوامع متأثر از بحران بهبود پیدا کند. این پروژه تعدادی ابزارهای یادگیری، از جمله این کورس مجازی را تولید کرده است تا دانش فعالان امدادسانی بشردوستانه در مورد سیستم جهانی هماهنگی امداد بشردوستانه را افزایش دهد. هدف از انجام این کار کمک به کارمندان سازمان غیردولتی - و دیگر فعالان در حوزه‌ی امداد بشردوستانه - است تا درک بهتری از سیستم داشته باشند، و در نتیجه سهم‌گیری کاملتری داشته باشند. هزینه پروژه ساختن پاسخی بهتر توسط اداره انکشاف بین‌المللی آمریکا، اداره امداد بشردوستانه (BHA) تأمین شده است، و توسط گروهی شامل International Medical Corps، Concern Worldwide و ابتکار بشردوستانه‌هاوارد اجرا می‌شود.

فصل‌ها عبارتند از:

- فصل 1: بنیادهای اقدام بشردوستانه
- فصل 2: سیستم هماهنگی بین‌المللی بشردوستانه
- فصل 3: رویکرد کلاستری (Cluster)
- فصل 4: برنامه ریزی و تأمین مالی واکنش بشردوستانه
- فصل 5: حقوق بین‌الملل و استانداردهای بشردوستانه
- فصل 6: شرایط اضطراری بشردوستانه پیچیده

صفحه کورس

بعدی، بیابید مسیریابی در این کورس مجازی و نحوه استفاده از نمای کاربری آن را مرور کنیم. این صفحه کورس است. می‌توانید فهرست بصری مطالبی را بیابید که شما را مستقیماً به هر فصل پیوند می‌دهد. یک دکمه اطلاعات وجود دارد که نمای کلی فصل را ارائه می‌دهد و یک نوار وضعیت که پیشرفت شما را نشان می‌دهد. دو راه برای شروع یک فصل وجود دارد، یا روی نام فصل کلیک کنید/فشار دهید یا روی آیکن مربوطه در گوشه سمت راست بالا کلیک کنید/فشار دهید. قبل از اینکه این کورس را شروع کنید، شما باید پرسشنامه پیش از کورس را تکمیل کنید. بعد از تکمیل، تمام فصل‌ها باز خواهند شد و در دسترس خواهند بود.

هر فصل با شرحی از آنچه باید توقع داشت و نیز اهداف یادگیری شروع می‌شود. سیستم مدیریت یادگیری پیشرفت شما را ردگیری می‌کند و به شما یادآوری می‌کند که از کجا باید شروع کنید. کلیک کردن بر روی عنوان هر بخش، شما را به صفحه شروع می‌برد.

پیشرفت در کورس

هر فصل متشکل از مجموعه‌ای از ویدئوهاست. وقتی یک ویدئو را تماشا کردید، می‌توانید با استفاده از پیکان‌های جهت‌یابی در گوشه بالا سمت راست صفحه خود یا با کلیک کردن روی نوار کرکره‌ای در گوشه بالاچپ به ویدئوی بعدی بروید و درس دلخواه خود را از منوی درسهای موجود در هر فصل انتخاب کنید. در پخش‌کننده ویدئوی هر درس، شما کنترل‌های پخش مجدد ویدئو را خواهید یافت. شما این امکان را دارید که ویدئو را پخش یا متوقف کنید، میزان صدا را کنترل کنید، و اندازه‌ی ویدئو را بزرگ یا کوچک کنید.

سرتیفیکیت ساختن پاسخی بهتر

برای بدست آوردن سرتیفیکیت ساختن پاسخی بهتر، شما باید ارزیابی‌های همه شش فصل را موفقانه تکمیل کنید. به محض تکمیل، شما قادر خواهید بود که سرتیفیکیت تکمیل کورس ساختن پاسخی بهتر خود را از طریق ابزار Awards در نوار مسیریابی یادگیری دائلود کنید.

قبل از اینکه شروع کنید

به خاطر داشته باشید که سیستم جهانی هماهنگی امداد بشردوستانه که در این کورس تشریح می‌گردد یکی از روش‌های دیگر هماهنگی است. بسیاری کشورها و شرایط الگوها و روش‌های خود را برای هماهنگی یک پاسخ اضطراری دارند. هدف همه سیستم‌های هماهنگی باید حمایت از نقش فعالان سطح ملی، از جمله دولت و جامعه مدنی، در پاسخ‌شان باشد. همچنین قابل توجه است که بسیاری از مکانیسم‌های مورد بحث در این کورس صرفاً قابل انطباق در وضعیت‌های غیر پناجویی است. اگر یک وضعیت اضطراری شامل پاسخ به شرایط پناجویان باشد، ساختارهای هماهنگی متفاوتی ممکن است کاربرد داشته باشند. همه فعالین بخش امدادرسانی بشردوستانه، از جمله سازمان غیردولتی، که در پاسخ به یک وضعیت اضطراری مصروف هستند تصمیماتی درباره سطح تعاملی که با مکانیسم‌های هماهنگی موجود انتخاب خواهند کرد می‌گیرند. معلومات فراهم شده در اینجا برای سازمان غیردولتی و دیگر فعالان امداد بشردوستانه در نظر گرفته شده است تا آنها بتوانند تصمیماتی آگاهانه درباره تعامل استراتژیک خود با سیستم‌های هماهنگی امداد بشردوستانه بگیرند.

نتیجه‌گیری

امیدواریم این راهنمود شما را برای بهره‌گیری کامل از آنچه کورس مجازی ساختن پاسخی بهتر ارائه می‌کند آماده کرده باشد. من را در فصل 3 که درباره رویکرد کستری است جستجو کنید.

گفتگو با شما در فصل 1 درباره اصول بنیادهای اقدام بشردوستانه هستیم!

ما سیستم بین‌المللی هماهنگی امداد بشردوستانه را در فصل 2 بررسی خواهیم کرد.

من با شما در فصل 4 درباره برنامه‌ریزی و تأمین مالی پاسخ امداد بشردوستانه صحبت خواهیم کرد.

ما با هم در مورد قوانین بین‌المللی و استانداردهای بشردوستانه در فصل 5 صحبت خواهیم کرد.

به زودی شما را برای بررسی موقعیت‌های اضطراری بشردوستانه پیچیده در فصل 6 خواهیم دید.

حمایت

دارید یا به مشکلی در دسترسی به محتوای کورس برخوردید، لطفاً با (ایمیل) تماس بگیرید.

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های *Translators without Borders* انجام شده اند. کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و معتبر باشند، با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود داشته باشد.

فصل 1:

بنیادهای اقدام

دسترسی به آب آشامیدنی پاک محدود است و سیستم های فاضلاب در سراسر کشور از کار افتاده اند. تقریباً همه سیستم های ارتباطی از جمله اینترنت در 24 ساعت گذشته غیرفعال بوده اند. اغلب سرک های اصلی آسیب جدی دیده اند. علاوه بر این، گزارش هایی مبنی بر اینکه بیشتر خدمات دولتی مانند نظیف و جمع آوری کثافات، تامین آب، برق، خدمات طبی و سردخانه اجساد اصلاً فعال نیستند. شهروندان اولویتانی و نهادهای اجتماع-محور محلی برای کمک بسیج شده اند، اما نیاز بسیار بیشتر از توان آنها است. تعدادی از نهادهای امدادگران بین المللی با منابع از راه می رسند، اما هماهنگی بین این گروپ ها و دولت اولویتانا به طور کامل ایجاد نشده است.

1.1.1 مقدمه

خوش آمدید به فصل 1: بنیادهای اقدام بشردوستانه. حوزه امداد بشردوستانه همیشه در حال تکامل است. چه شما یک فعال امداد بشردوستانه حرفه ای با سال ها تجربه باشید یا تازه وارد این حوزه شده باشید، سهمگیری شما در یک پاسخ در بحران به دانش شما از وضعیت فعلی اقدام بشردوستانه و تاریخچه پاسخ بشردوستانه دارد. فعالان امداد بشردوستانه باید تصمیمات دشواری بگیرند، اغلب در شرایط ذیقی وقت و منابع؛ آگاهی از اصولی که اساس کار امداد بشردوستانه هستند ابزاری بسیار ارزشمند خواهد بود.

1.1.2 بولتن خبری

24 ساعت از زلزله 7.5 ریشتری که اولویتانا را لرزاند می گذرد. اینجا صحنه هرج و مرج و خرابی است. گزارش ها حاکی است که هزاران نفر از اهالی اولویتانا کشته و زخمی شده اند، و دولت اولویتانا می گوید که بیش از سه میلیون نفر بی خانمان شده اند. کارشناسان می گویند که انتظار می رود که این آمار افزایش یابند.

1.1.3 خوش آمدید

شما باید کارمند جدید Humanitarian Corps Worldwide باشید. از ملاقات شما خوشحالم. من نینا هستم، معاون رییس کشوری Humanitarian Corps Worldwide. بیش از 20 سال است که امدادسانی برای فجایع را هماهنگ می کنم. من می توانم شما را با وضعیت در اینجا، اولویتانا، آشنا سازم.

اجازه دهید کمی درباره سازمان‌هایی که در اینجا هستند و اینکه چگونه همه ما با هم کار می‌کنیم توضیح دهم. مهم است که بدانید چگونه هماهنگی ایجاد کنید و به هرج و مرج نیافزایید. همانطور که می‌دانید وقت و منابع محدود اند. به ویژه در زمانی مانند این، هماهنگی بین آنهایی که پاسخ می‌دهند باید اولویت داشته باشد تا کارآمدترین و موثرترین پاسخ را داشته باشیم. در کنار فراهم کردن کمک‌های نجات بخش، سازمان‌ها مسئولیت هماهنگی هم دارند - هم به منظور اینکه سازمان‌های خودشان موثرتر کار کنند و هم برای کمک به موثریت کل پاسخ.

1.1.4 چه چیزی را باید انتظار داشت

من توضیح اجمالی در مورد بعضی از بنیادهای اقدام بشردوستانه ارایه خواهم کرد. ممکن است شما با بعضی از اینها از قبل آشنایی داشته باشید، اما اینها چارچوب پاسخ ما هستند و پایه کار شما، بنابراین مرور آنها خالی از فایده نیست. همچنین شما با جزئیات بیشتر در مورد بعضی از این موضوعات در فصل‌های دیگر بر خواهید خورد. ما موضوعات زیر را مورد بحث قرار می‌دهیم:

فعالان در پاسخ به فاجعه
قاعده امداد بشردوستانه و اصول امداد بشردوستانه

قبل از اینکه شروع کنیم، نکاتی در مورد وضعیت جهت یادآوری ارایه می‌کنم:

24 ساعت از هنگامی که زلزله 7.5 ریشتری اولویتانا را تکان داد می‌گذرد

ارزیابی‌های غیر رسمی اولیه تخمین زده می‌شود که 3 میلیون نفر بی‌جا شده اند، اما انتظار می‌رود که با دریافت معلومات بیشتر این رقم افزایش یابد
صلیب سرخ اولویتانا و دیگر سازمان‌های کمک‌رسان در حال توزیع کمک‌ها هستند

فصل 1 بنیادهای اقدام بشردوستانه بخش 2: فعالان در پاسخ به فاجعه

1.2.1 مرور کلی

در یک بحران، سیستم‌ها از کار می‌افتند. تنوع گسترده‌ای از جوامع و نهادها برای ارایه کمک اینجا هستند. بدون در نظر گرفتن بزرگی، تجربه، یا منابع یک سازمان، همه کسانی که اینجا حاضر هستند مسئولیت همکاری با یکدیگر و هماهنگی تلاش‌های امدادی را دارند. هماهنگی روشی خوب برای به حداکثر رساندن موثریت و کارایی کل عملیات امدادرسانی است. خصوصاً مهم است که فعالان امدادرسان محلی را شامل بسازیم چون آنها معمولاً اولین کسانی هستند که به بحران پاسخ می‌دهند و پشتیبانی و هماهنگی بلند مدت فراهم می‌کنند.

در پاسخ به فاجعه اولویتانا، فعالان امدادرسان بسیاری حضور دارند. دولت محلی نقش اصلی را در شروع، سازماندهی، هماهنگی، و اجرای امدادرسانی بشردوستانه در قلمرواش دارد. وسعت این فاجعه بیش از توان دولت برای برآوردن همه نیازهای جمعیت آسیب دیده است، بنابراین سایر فعالان برای حمایت از پاسخ همراه شده‌اند.

نهادهای دولت ملی
ساختارهای امدادرسانی محلی و نهادهای اجتماع-محور
سازمان غیردولتی (NGO)
صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر
نهادهای ملل متحد
اردو
سکاتور خصوصی
دونرها

1.2.2 دولت ملی

موقعیت‌های اضطراری بشردوستانه بار بسیار کلانی را بر دوش نهادهای ملی قرار می‌دهند. آنها سعی می‌کنند با وضعیت اضطراری مقابله کنند و تمام سازمان‌های امداد بشردوستانه‌ای که می‌خواهند کمک کنند را هماهنگ سازند.

این یکی از دلایلی است بعضی از کشورها برای پاسخ به فجایع طبیعی یک نهاد مدیریت بلایای طبیعی دارند. این نهاد تعیین می‌کند که چگونه به بهترین شکل کمک‌ها را هماهنگ و توزیع کنند، از همه سازمان‌های متفاوت حاضر نظارت به عمل آورند، و اطمینان حاصل کنند که همه معیارهای مورد توافق را لحاظ کنند.

1.2.5 صلیب سرخ بین‌المللی و جمعیت هلال احمر

جمعیت بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر از سه جزء تشکیل شده است:

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) از جان و حیثیت قربانیان درگیری‌های مسلحانه و سایر موقعیت‌های خشونت محافظت می‌کند.

انجمن‌های صلیب سرخ ملی و هلال احمر تقریباً در همه کشورهای جهان وجود دارند. انجمن‌ها ملی از نهادهای عمومی در کشورهای خویش حمایت می‌کنند و خدمات بسیار متنوعی، از امداد و کمک به قربانیان جنگ گرفته تا آموزش‌های کمک‌های اولیه و یک‌جاسازی فامیل‌ها، ارائه می‌کنند. رضاکاران انجمن ملی اغلب اولین کسانی هستند که در مواقع فجایع در صحنه حضور می‌یابند.

فدراسیون بین‌المللی انجمن‌های صلیب سرخ و هلال احمر (IFRC) سازمان امداد بشردوستانه جهانی است که کمک‌های بین‌المللی را در مواقع فجایع طبیعی و بشری در موقعیت‌های غیرجنگی هماهنگ و مدیریت می‌کند. IFRC با انجمن‌های ملی برای پاسخ به فجایع در سراسر جهان همکاری می‌کند. عملیات‌های امداد آن با کار انکشافی، از جمله برنامه‌های آمادگی برای فجایع، فعالیت‌های صحتی، و تبلیغ ارزش‌های بشردوستانه مدغم است.

1.2.6 نهادهای ملل متحد

ملل متحد نهادهای زیادی دارد، اما من درباره نهادهایی که شما احتمالاً در یک عملیات امداد بشردوستانه به آنها برمی‌خورید صحبت می‌کنم. این نهادها نقش رهبری کننده در هماهنگ‌سازی کمک‌های بشردوستانه در سطح جهانی و کشوری را به عهده دارند.

دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) کمیشنر عالی ملل متحد برای پناهجویان (UNHCR) برنامه جهانی غذا (WFP) سازمان غذا و زراعت (FAO) صندوق اطفال ملل متحد (UNICEF) سازمان جهانی صحت (WHO) سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM)، و برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP)

آنها می‌توانند زمینه کلی را فراهم کنند و از نظر ارائه کمک و حفظ ارتباطات خوب شریک باشند. به عنوان مثال، سازمان‌های هلال احمر منطقه را CBO مبتنی بر جامعه، یا می‌شناسند و می‌تواند به سازمان‌های امدادی کمک کند تا زمینه را بهتر درک کنند و راهنمایی‌هایی در مورد آنچه لازم است ارائه دهند.

1.2.4 سازمان غیردولتی (NGOs)

سازمان‌های غیردولتی ملی و بین‌المللی، نقش مهمی در واکنش به بلایا ایفا می‌کنند. در هر بحرانی، ممکن است صدها سازمان غیردولتی کمک کنند. این یک جامعه متنوع است: دامنه و مقیاس فعالیت‌های هر NGO بر اساس مأموریت منحصر به فرد آنها و منابعی که در دسترس دارند میتواند متفاوت باشد. برخی مبتنی بر دین و مذهب هستند و برخی نیستند. برخی در جامعه بشر دوستانه شناخته شده هستند. دیگران نیستند. بسیاری از آنها انواع مختلفی از برنامه‌ها را ارائه می‌دهند، در حالی که برخی دیگر در یک منطقه واحد مانند نقشه برداری، مخابرات، آب یا حتی خدمات دامپزشکی تخصص دارند.

دولت ملی ممکن است: نهادی را برای مدیریت ملی فجایع ایجاد کند تا رهبری هماهنگی را به عهده داشته باشد روی رابطه‌اش با جامعه نهادهای غیردولتی حساب کند، از جمله صلیب سرخ/هلال احمر و هر نهاد هماهنگ کننده موجود. همکاری نزدیکی با تیم کشوری امداد بشردوستانه داشته باشد

تیم کشوری بشردوستانه (HCT) یک انجمن تصمیم‌گیری و نظارت استراتژیک و عملیاتی است که توسط هماهنگ کننده بشردوستانه (HC) یا هماهنگ کننده مقیم (RC) رهبری می‌شود. HCT معمولاً شامل نمایندگان سازمان ملل متحد، سازمان‌های غیردولتی و جمعیت صلیب سرخ/هلال احمر است. نمایندگان داورها در کشور، اگرچه عضویت رسمی HTC را ندارند، می‌توانند به شکل بالفعل اعضای HCT باشند. هدف اصلی HTC این است که اطمینان حاصل شود که شرکاء اشتراک کننده و پاسخ‌ها با هم هماهنگ هستند تا همه چیز مطابق با اصول، به موقع، موثر و کارآمد می‌باشد و به این ترتیب به بهبودی طولانی مدت کمک می‌کنند. HCT مسئول توافق در مورد موضوعات استراتژیک مشترک مربوط به اقدامات عمل بشردوستانه است. اطلاعات بیشتر در مورد HCT در فصل 2 ارائه خواهد شد.

اینجا در اولویت‌ها، دولت، درست مانند شهروندان، متأثر از بحران شده است. از طریق ارزیابی‌های اولیه خود از وضعیت، متوجه شدیم که اکثر خدمات و سیستم‌ها آسیب دیده‌اند. بخشی از کار شما یافتن راه‌هایی برای کار با هر ساختار دولتی است که هنوز وجود دارد، به جای اینکه در اطراف آنها کار کنید یا آنها را نادیده بگیرید. به یاد داشته باشید، جامعه بین‌المللی برای همکاری و کمک به پر کردن شکاف‌ها اینجاست، نه برای جایگزینی نقش دولت اولویت‌ها.

3.2.1 ساختارهای امدادی محلی و سازمان‌های مبتنی بر جامعه

مهم است که به یاد داشته باشید که اولین پاسخ دهندگان از جامعه محلی هستند، و گاهی اوقات قبل از اینکه هیچ سازمانی ظاهر شود، عملیات امدادی را راه‌اندازی کرده‌اند. در بیشتر موارد، آنها پس از فاجعه نیز باقی خواهند ماند، زمانی که اکثر سازمان‌های بین‌المللی کشور را ترک کرده‌اند. ما باید مطمئن باشیم که با نهادها و جوامع محلی هماهنگ هستیم.

برنامه جهانی غذا (WFP) تجربه فراوانی در مدیریت تدارکات مورد نیاز برای فراهم آوردن غذا و توزیع آن دارد. WFP معمولاً هماهنگی سه جنبه عملیات‌های امدادسانی را رهبری می‌کند: کمک غذایی/انتقال پول نقد، تدارکات، و ارتباطات مخابراتی اضطراری.

سازمان غذا و زراعت ملل متحد (FAO) در جهت بهبود تغذیه، افزایش تولید زراعتی، و بهبود استاندارد زندگی در جمعیت‌های روستایی کار می‌کند. در تلاش‌های امدادسانی، آنها با WFP برای هماهنگی در مورد امور مرتبط با امنیت غذایی کار می‌کنند.

صندوق اطفال ملل متحد، UNICEF، به صورت ویژه روی اطفال متمرکز است. آنها هماهنگی مربوط به تغذیه؛ تحصیلات؛ آب، بهسازی آب و فاضلاب و حفظ الصحة را رهبری می‌کنند؛ و نقش رهبری را در حمایت از کودکان و کمپین‌های واکسیناسیون برای کودکان بر عهده می‌گیرند.

سازمان جهانی بهداشت (WHO) مرجع سازمان ملل در زمینه تحقیقات، هنجارها، استانداردها و سیاست‌های صحت جهانی است. آنها همچنین در زمینه مسائل صحتی به کشورها کمک تکنیکی می‌کنند. در بحران‌ها، این نهاد بین‌المللی فعالیت‌های صحتی را هماهنگ می‌کند.

برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) معمولاً نماینده اصلی سازمان ملل است که در یک کشور در زمانی که بحرانی وجود ندارد فعالیت می‌کند. وقتی بحرانی رخ می‌دهد، آنها برای کمک به بهبود کشور تلاش می‌کنند. UNDP بر سه حوزه اصلی تمرکز دارد: توسعه پایدار، حکومت دموکراتیک و ایجاد صلح، و تاب‌آوری در بحران‌های اقلیمی.

1.2.7 اردو: ملی و بین‌المللی

اردو، چه ملی و چه بین‌المللی، می‌تواند در تلاش‌های نجات کمک کند یا تجهیزات مفیدی را ارائه دهد - مانند قایق‌ها و هواپیماهایی که می‌توانند به توزیع کمک یاری رسانند.

مشارکت نظامی در عملیات‌های بشردوستانه به ویژه در یک منازعه فعال می‌تواند پیچیده باشد. کمک ارتش ملی ممکن است توسط شهروندان کشور مورد استقبال یا به عنوان مداخله خصمانه تلقی شود، این بستگی به دیدگاه آنها در مورد منازعه دارد. همین امر در مورد ارتش کشورهای دیگر نیز صدق می‌کند.

دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) بخشی از سکرتریت ملل متحد است که مسئول کنار هم آوردن فعالان امداد بشردوستانه برای اطمینان از پاسخی منسجم به وضعیت‌های اضطراری است. همچنین OCHA چارچوبی را مشخص می‌کند که در آن هر نهادی می‌تواند سهمی در پاسخ کلی داشته باشد.

مأموریت OCHA عبارت است از:

بسیج و هماهنگی عملیات امداد بشردوستانه در همکاری با بازیگران ملی و بین‌المللی به منظور کاستن از درد و رنج بشری در وضعیت‌های اضطراری و فجایع. حمایت و دادخواهی برای حقوق افراد نیازمند. ترویج آمادگی و پیشگیری. تسهیل راهکارهای پایدار.

OCHA به عنوان هماهنگ کننده اصلی عملیات‌های امدادسانی در حالاتی که افراد بی‌جا شده داخلی (IDP) شامل باشند، و در پاسخ به فجایع عمل می‌کند، مگر اینکه وضعیت اضطراری شامل پناهجویان یا جریان مختلط باشد.

در وضعیت‌های شامل پناهندگان، کمیشنر عالی ملل متحد برای پناهجویان (UNCHR)، هماهنگ‌سازی تلاش‌ها در آنچه مدل هماهنگی پناهجویی (RCM) نامیده می‌شود رهبری می‌کند. این چارچوبی است برای هماهنگی و ارائه خدمات حمایتی و امدادی به پناهجویان و جوامع میزبان. از طریق این مدل، UNHCR تمام چرخه برنامه را طی پاسخ به وضعیت پناهجویی رهبری می‌کند و شامل برنامه‌ریزی جایگزین بین‌سازمانی، ارزیابی نیازها، مدیریت معلومات، پاسخ، و بسیج منابع می‌باشد. در وضعیت‌های شامل مهاجرت مختلط، که عملیات‌ها هم به بی‌جا شدگان داخلی و هم به پناهجویان امدادسانی می‌کنند، UNHCR و OCHA به صورت مشترک کار می‌کنند تا اطمینان یابند که هماهنگی به شکل مکمل و دو طرفه تقویت شده است.

مسئولیت اصلی و عمده UNHCR فراهم‌آوری حمایت بین‌المللی و کمک بشردوستانه و جستجوی راهکارهای پایدار برای پناهجویان است. پناهجویان افرادی هستند که از کشور خویش به دلیل ترس از آزار و اذیت، منازعه، خشونت عمومی، یا دیگر عواملی که به گونه جدی نظم عمومی را برهم می‌زنند فرار کرده‌اند و بنابراین نیازمند حمایت بین‌المللی هستند. در سال‌های اخیر مجمع عمومی ملل متحد از UNHCR خواسته است که نقش‌اش را به حمایت و کمک به بی‌جا شدگان داخلی، بازگشت‌کنندگان، و افراد بدون کشور گسترش دهد. به علاوه، در پی فجایع طبیعی یا ساخته دست بشر و در وضعیت‌هایی که بی‌جا شدگی داخلی رخ می‌دهد، UNHCR تلاش‌ها را در زمینه حمایت، تامین سرپناه اضطراری و مدیریت و هماهنگی کمپ هماهنگ می‌سازد.

سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) معمولاً رهبری اختصاصی هماهنگی کمپ و مدیریت کمپ افراد بی‌جا شده داخلی (IDP) را به عهده دارد. IOM برای کمک به حصول اطمینان از مدیریت منظم و انسانی مهاجرت، تقویت همکاری بین‌المللی در امور مهاجرت، کمک به جستجوی راهکارهای عملی برای مشکلات مهاجرتی و فراهم‌آوری کمک بشردوستانه به مهاجرین نیازمند، از جمله پناهجویان و افراد بی‌جا شده داخلی کار می‌کند. در شرایط استثنایی سرمنشی ملل متحد می‌تواند رهبریت مشترکی در کنار UNHCR برای پاسخ بین‌سازمانی منطقه‌ای تعیین کند.

1.2.9 دونه‌ها

دونه‌های بزرگ بین‌المللی در اکثر موارد اضطراری و مهم در محل حضور دارند. آنها ممکن است تیم‌های ارزیابی سریع حضور داشته باشند یا کارکنانی در دسترس داشته باشند تا کمک‌های مالی را تسهیل کنند. مهم است که با این دونه‌ها هماهنگ شود تا اطمینان حاصل شود که کمک‌ها به اندازه کافی بر کسانی که بیشتر نیاز دارند متمرکز شده است.

در حالی که نهادهای بازیگران زیادی درگیر این پاسخ هستند، باید به خاطر داشته باشیم که ما در اینجا با مجوز دولت اولویت‌ها کار می‌کنیم. به شما اجازه داده شده است که برای امدادسانی اینجا باشید، اما این مسئولیت و وظیفه حاکمیتی دولت است که پاسخ را هماهنگ سازد و اطمینان یابد که شهروندان بهترین خدمات ممکن را دریافت می‌کنند. آنها پروسه را رهبری می‌کنند مگر اینکه ظرفیت‌شان به گونه‌ای باشد که از جامعه بین‌المللی بخواهند که آن نقش را بازی کند.

1.2.10 دسترسی

دولت تصمیم می‌گیرد که چه کسی می‌تواند برای امدادسانی وارد کشور شود. نحوه این کار به وضعیت و نوعیت نهاد بستگی دارد. نهادهای ملل متحد که در کشور حضور ندارند باید منتظر درخواست کمک از طرف دولت بمانند. در غیر این صورت، ملل متحد حق ارایه کمک را ندارد. نهادهای غیردولتی نیاز ندارند که برای امدادسانی از آنها دعوت شود، اما ممکن است به نهادهای غیردولتی که در محل حضور ندارند اجازه ورود به کشور داده نشود یا از فعالیت در ساحه‌ی خاصی توسط دولت منع گردند. در موارد خاص منازعه مسلحانه غیر بین‌المللی، شورای امنیت ملل متحد می‌تواند قطع‌نامه‌ای در مورد اجازه فراهم سازی کمک تصویب کند. صلیب سرخ و هلال احمر به گونه متفاوتی عمل می‌کنند. وارد عمل شدن در منازعات مسلحانه بین‌المللی بخشی از مأموریت بین‌المللی صلیب سرخ است. صلیب سرخ خدماتش را به دولت‌های درگیر در کشمکش‌های مسلحانه، بدون اینکه دخالت در امور حاکمیتی در نظر گرفته شود، ارایه می‌کند. جمعیت‌های ملی و IFRC نقش بیشتری در امدادسانی در فجایع طبیعی بازی می‌کنند چون ممکن است از قبل در کشور حضور داشته باشند. از طریق شبکه‌های رضاکاران و کارمندان خویش، آنها اغلب می‌توانند بسیار سریع امدادسانی کنند.

1.2.8 سکتور خصوصی

شرکت‌های خصوصی با تمام نهادها اینجا کار می‌کنند. آنها گاهی وسایل نقلیه یا هواپیماهایی که نیاز داریم را فراهم می‌کنند. آنها ممکن است کارمندان خود را به سازمان‌های دیگری که در شرایط اضطراری کار می‌کنند قرض دهند. گاهی اوقات، آنها حتی عملیات امدادسانی خود را شروع می‌کنند، به خصوص اگر در کشورهایی مستقر باشند که مکرراً تحت تأثیر فجایع طبیعی قرار می‌گیرند.

به طور کلی، در یک بحران، منطقه‌ای است که تا جایی که می‌توانید از منابع محلی استفاده کنید. به همین دلیل است که نهادها ممکن است برای تهیه غذا پول توزیع کنند بجای اینکه با خود غذا بیاورند و توزیع کنند. به این ترتیب مردم آن پول را به صورت محلی خرج می‌کنند و به جامعه خود کمک می‌کنند. هر سازمانی رابطه متفاوتی با سکتور خصوصی دارد.

فصل 1: بنیادهای اقدام

بشردوستانه

بخش 3: قاعده امداد

بشردوستانه و اصول اقدام

بشردوستانه

فعالان امداد بشردوستانه هدفی مشترک دارند: فراهم کردن امداد نجات بخش و حمایت از جمعیت نیازمند. در طول زمان، سیستم بین‌المللی امداد بشردوستانه اصولی را انکشاف داده است که رهنمای فعالیتهای این سازمانها و افراد پاسخ‌دهنده هستند. سرآغاز این اصول، قاعده امداد بشردوستانه است.

اگر قرار است افراد در اینجا به شما اعتماد کنند، اگر شما می‌خواهید قادر باشید که به جایی که نیاز است بروید و کاری را که نیاز است انجام دهید، همه باید باور کنند که شما فقط و فقط به دلایل بشردوستانه اینجا هستید. که شما فقط می‌خواهید به افراد متأثر از فاجعه کمک کنید. این بدان معناست که شما باید به این فکر کنید که دیگران چگونه شما را می‌فهمند. بنابراین شما باید درباره آنچه می‌گویید و انجام می‌دهید، نحوه‌ی لباس پوشیدن و رفتارتان فکر کنید.

1.3.1 قاعده امداد

بشردوستانه و اصول اقدام

بشردوستانه

1.3.2 قاعده امداد

بشردوستانه

مفهوم "قاعده امداد بشردوستانه" به این معنا است که برای جلوگیری یا کاستن از رنج بشری ناشی از منازعه یا فاجعه باید دست به اقدام زد، و اینکه هیچ چیزی نباید این اصل را تحت‌الشعاع قرار دهد.

همانطور که ذکر کردم، فعالین امداد بشردوستانه فراوانی وجود دارند، و با یکدیگر متفاوت هستند. یک وضعیت اضطراری بشردوستانه بیشتر از توان یک نهاد است که بتواند به آن به تنهایی رسیدگی کند، بنابراین هماهنگی نیازی حتمی است. به زودی به مکانیسم‌های رسمی هماهنگی خواهیم پرداخت، اما قاعده امداد بشردوستانه و اصول اقدام بشردوستانه که پایه‌ی کار ماست بنیاد مشترک پاسخ هستند.

1.3.3 اصول امداد

بشردوستانه

اصول امداد بشردوستانه عبارتند از بشردوستی، بی‌غرضی، بی‌طرفی، و استقلال. بیابید هر کدام را بررسی کنیم.

بشردوس

مفهوم بشردوستی به این معنی است که وقتی ما می‌خواهیم کمک کنیم، با افراد به حیث انسان رفتار می‌کنیم، انسان‌هایی که صاحب کرامت انسانی اند و باید به آنها احترام گذاشته شود. اگر زندگی کسی زیر تهدید باشد، وظیفه شما و وظیفه سازمان شما یافتن راه‌هایی برای حصول اطمینان از فراهم نمودن هر چه سریعتر کمک نجات فصل و حمایت است.

بی‌غرض

بر اساس اصل بی‌غرضی، فعالان امداد بشردوستانه نباید در خصومت‌ها طرفداری از کسی کنند یا درگیر مناقشاتی با ماهیت سیاسی، نژادی، مذهبی یا ایدئولوژیک شوند.

بی‌طرفی

کمک‌های بشردوستانه باید بدون توجه به جنسیت، نژاد یا قومیت به شکل بی‌طرفانه ارائه شوند. مردم باید فقط بر اساس نیاز کمک بگیرند.

استقلال

فعالان بشردوستانه باید مستقل بمانند. آنها هرگز نمی‌توانند به عنوان ابزار سیاست خارجی عمل کنند. به عنوان یک سازمان و به عنوان افراد، ما باید مستقل عمل کنیم بدون توجه به اینکه چه کسی ما را حمایت مالی می‌کند. هنگامی که برای ارائه کمک تلاش می‌کنیم نمی‌توانیم تحت تأثیر تأثیرات سیاسی، اقتصادی، نظامی یا هر چیز دیگری قرار بگیریم.

1.3.4 اصول مشارکت

از اصل تا تمرین

این اصول بشردوستانه ارتباط عملیاتی عملی دارند. آنها اقدام انسان دوستانه را از فعالیت ها و اهداف متمایز می کنند. این برای دستیابی به جمعیت آسیب دیده و تضمین ایمنی پرسنل بشردوستانه و جمعیتی که برای کمک به آنها تلاش می کنیم، مهم است.

درست همانطور که اصول بشردوستانه نحوه کار ما را به عنوان افراد و سازمان ها راهنمایی می کند، اصول مشارکت به نحوه همکاری سازمان های مختلف در اینجا برای اطمینان از اینکه همه ما تا حد امکان کارآمد، موثر و پاسخگو هستیم، اشاره می کند. پلتفرم جهانی بشردوستانه اصول مشارکت را در سال 2007 به منظور ترویج و ارتقای نقش مشارکت در واکنش بشردوستانه به تصویب رساند. پلتفرم جهانی بشردوستانه گروهی از بازیگران بشردوستانه، از جمله سازمان ملل، سازمان های غیردولتی، و جمعیت صلیب سرخ/ هلال احمر بود که گرد هم آمدند تا راه های افزایش اثربخشی واکنش بشردوستانه را بررسی کنند. پنج اصل شراکت وجود دارد: برابری، شفافیت، رویکرد نتیجه محور، مسئولیت پذیری و مکمل بودن.

برابری

برابری مستلزم احترام متقابل بین اعضای شراکت بدون در نظر گرفتن اندازه و قدرت است. اشتراک کنندگان باید به وظایف، تعهدات و استقلال یکدیگر احترام بگذارند و محدودیت ها و تعهدات یکدیگر را بشناسند. احترام متقابل مانع از مشارکت سازمان در مخالفت های سازنده نمی شود.

شفافیت

شفافیت از طریق گفتگو (در شرایط برابر) با تاکید بر مشاوره های اولیه و به اشتراک گذاری زود هنگام اطلاعات به دست می آید. ارتباطات و شفافیت در مورد کاری که انجام می دهید، از جمله شفافیت مالی، سطح اعتماد بین سازمانها را افزایش می دهد.

رویکرد نتیجه محور

اقدام موثر انسان دوستانه باید مبتنی بر واقعیت و اقدام محور باشد. این امر مستلزم هماهنگی نتیجه محور مبتنی بر قابلیت های موثر و ظرفیت های عملیاتی مشخص است.

مسئولیت

سازمان های بشردوستانه نسبت به یکدیگر تعهد اخلاقی دارند تا وظایف خود را مسئولانه، صادقانه و به شیوه ای مرتبط و مناسب انجام دهند. آنها باید مطمئن شوند که تنها زمانی به فعالیت ها متعهد می شوند که ابزار، شایستگی ها، مهارت ها، و ظرفیت برای انجام تعهدات خود را داشته باشند. پیشگیری قاطع و قوی از سوء استفاده از سوی امدادگران بشردوستانه نیز باید تلاشی مداوم باشد.

مکمل بودن

تنوع جامعه بشردوستانه یک دارایی است اگر ما بر مزیت های نسبی خود تکیه کنیم و کمک های یکدیگر را تکمیل کنیم. ظرفیت های محلی یکی از دارایی های اصلی برای گسترش و توسعه است. در صورت امکان، سازمان های بشردوستانه باید تلاش کنند تا آن را به بخشی جدایی ناپذیر از واکنش اضطراری تبدیل کنند. هرگونه موانع زبانی و فرهنگی، اگر وجود دارند، باید بر آنها غلبه کرد.

درست مانند اصول بشردوستانه که قبلاً بحث کردیم، اصول مشارکت مستقیماً در این زمینه مرتبط است. این اصول چارچوبی را برای همه بازیگران بین المللی بشردوستانه فراهم می کند تا تعامل با یکدیگر و نیز بازیگران ملی و جامعه مدنی محلی را بهبود بخشند.

1 اصلاحات بشردوستانه

فصل 1: بنیادهای اقدام بشردوستانه

فصل 4: اصلاحات بشردوستانه

میں مدد فراہم کر سکتے ہیں۔
حوزه بشردوستانه در تلاشی برای بهبود نحوه ارائه کمک موثر و کارآمد به جمعیت های آسیب دیده از بحران انسانی در حال تحول است.

جدول زمانی: اصلاحات بشردوستانه قبل از 2005

باید لحظه ای به بررسی تاریخ اصلاحات بشردوستانه قبل از سال 2005 پردازیم. پرچم های سرخ نشان دهنده یک فاجعه یا اضطرار است. پرچم های آبی نشان می دهد که چه اقداماتی در واکنش به این رویدادها انجام شده است.

1960-1980: چندین وضعیت اضطراری در مقیاس بزرگ، از جمله بحران بیافرا، زلزله در پرو، طوفان در شرق پاکستان، و جنگ هند و پاکستان، نیاز به هماهنگی تلاش های بشردوستانه را برجسته می کند.

1971: کشورهای عضو سازمان ملل متحد پوزیشن هماهنگ کننده امداد در بلایای طبیعی را ایجاد می کنند و سازمان امداد در بلایا را تأسیس می کنند. این سازمان یک اراده قوی برای بسیج، هدایت و هماهنگی کمک های سازمان ملل با فعالیت های بازیگران غیر سازمان ملل دارد.
1990-1991: جنگ خلیج فارس و بحران پناهجویان ناشی از آن، نیاز به یک نهاد هماهنگی بشردوستانه موثر، هماهنگی بیشتر با اردو، و کمک هماهنگ برای آوارگان داخلی را برجسته می کند.

1991: مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه 46/182 را تصویب کرد. این قطعنامه چندین نهاد مهم را ایجاد می کند که سنگ بنای هماهنگی بشردوستانه هستند. به طور قابل توجهی، قطعنامه 46/182:

پوزیشن هماهنگ کننده امداد در بلایا را به هماهنگ کننده امداد اضطراری (ERC) تبدیل می کند، سِمَتی که مسئول هماهنگی و تسهیل کمک های بشردوستانه در سیستم سازمان ملل است. ERC به عنوان یک فوکل پوینت مرکزی با دولت ها و سازمان های غیر دولتی عمل می کند. فرایند تجدیدنظر تلفیقی (CAP) را برای هماهنگ کردن درخواست های تامین مالی تأسیس می کند.

صندوق چرخشی اضطراری مرکزی (CERF) را تأسیس می کند، یک صندوق مشترک داور با سرمایه آغازین 50 میلیون دلار آمریکا. کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) را ایجاد می کند، یک پلتفرم هماهنگی مرکزی برای سازمان های بشردوستانه سازمان ملل، سازمان های غیر دولتی، و جمعیت صلیب سرخ و هلال احمر.

1994: نسل کشی و جنگ های داخلی در رواندا و "منطقه دریاچه های بزرگ" سوالاتی را در مورد تمایل سازمان ملل برای اقدام مطرح کرد و ضعف ها در مدیریت عملیات امدادی را آشکار ساخت.

1997: بررسی ها توصیه می کنند که سازمان ملل یک دفتر هماهنگی بشردوستانه مستقل و غیر عملیاتی را تأسیس کند. این منجر به ایجاد OCHA می شود.

2003-2004: بحران های در مقیاس بزرگ و بسیار قابل مشاهده، مانند بحران دارفور و سونامی اقیانوس هند، محدودیت های بیشتری را در سیستم واکنش بشردوستانه آشکار می کند.

2005: ERC "اصلاحات بشردوستانه" جدید را در تلاش برای تقویت هماهنگی، تامین مالی، رهبری و مشارکت (که بعداً اضافه می شود) آغاز می کند تا پاسخ انسان دوستانه مسئولانه تر، موثرتر و قابل پیش بینی تر را ارائه دهد. بحران انسانی و نقض حقوق بشر در کشورهایی مانند سوریه و میانمار منجر به آوارگی گسترده و بحران های اضافی می شود.

1.4.2 چهار رکن اصلاحات

بشر دوستانه

اصلاحات بشر دوستانه که در سال 2005 راه اندازی شد، چهار رکن اصلی را مشخص کرد. بیابید یک لحظه را به بررسی این ارکان اختصاص دهیم.

هماهنگی

اصلاحات سال 2005 رویکرد کلستری را ایجاد کرد، که راه اصلی هماهنگ کردن فعالیت های بازیگران بشر دوستانه است. کلسترها گروه هایی از سازمان های بشر دوستانه (سازمان ملل و غیر سازمان ملل) هستند که در بخش های اصلی اقدامات بشر دوستانه، به عنوان مثال، سرپناه و صحت کار می کنند و با هم برنامه ریزی می کنند تا از شکاف های خدماتی و تکراری در کمک به جوامع آسیب دیده جلوگیری کنند.

آن ها ایجاد می شوند:
زمانی که نیازهای بشر دوستانه واضح در یک سکتور وجود داشته باشد
زمانی که بازیگران متعددی در سکتورها وجود دارند
زمانی که مقامات ملی نیاز به حمایت هماهنگی دارند

کلستر ها نقطه تماس روشنی را فراهم می کنند و پاسخگوی پاسخ انسان دوستانه کافی و مناسب هستند. کلستر ها مشارکت بین بازیگران بین المللی بشر دوستانه، مقامات ملی و محلی و جامعه مدنی را ارتقاء می دهند.

رهبری

در صورت نیاز به کمک های بشر دوستانه بین المللی، هماهنگ کننده امداد اضطراری ممکن است یک هماهنگ کننده بشر دوستانه (HC) را برای رهبری و هماهنگی تلاش های سازمان های بشر دوستانه (اعم از سازمان ملل متحد و غیر سازمان ملل) منصوب کند. اصلاحات سال 2005 با هدف تقویت نقش و ظرفیت این هماهنگ کننده های بشر دوستانه انجام شد.

تامین مالی بشر دوستانه

اصلاحات سال 2005 مکانیسم های تامین مالی را تقویت کرد. هدف این اصلاحات بهبود قابلیت پیش بینی، انعطاف پذیری و به موقع بودن بودجه برای عملیات های بشر دوستانه بود.

مشارکت

مشارکت در سال 2007 اضافه شد. سازمان ملل، دولت ها، سازمان های غیردولتی، صلیب سرخ/ هلال احمر و گروه های محلی همگی باید با هم کار کنند و طبق اصول مشارکت رفتار کنند.

1.4.3 اجندای تحول آفرین

اقداماتی که تحت اصلاحات بشر دوستانه در سال 2005 آغاز شد، هنوز در حال تکامل و بهبود است. اواخر دهه 2000 شاهد بسیاری از موارد اضطراری بشر دوستانه از جمله زلزله هائیتی و سیل پاکستان در سال 2010 بودیم. واکنش به این بلایا تعدادی از ضعف ها و ناکارآمدی ها را در قسمت هماهنگی و واکنش بین المللی بشر دوستانه آشکار کرد.

در پاسخ به این رویدادها، کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) اجندای تحول آفرین را ایجاد کرد: مجموعه ای از توصیه ها برای اطمینان از رسیدگی به این کاستی ها و بهبود پاسخ بشر دوستانه و پاسخگویی به افراد آسیب دیده.

اجندای تحول آفرین بر سه حوزه کلیدی تمرکز دارد: رهبری بهتر، بهبود پاسخگویی به همه سهامداران و بهبود هماهنگی. همچنین توضیح می دهد که IASC چگونه با هم به بحران های اضطراری بزرگی که نیاز به پاسخگویی در سطح سیستم دارند، پاسخ می دهد. شرایط اضطراری در این سطح نیاز به فرآیندی به نام فعال سازی سیستم بشر دوستانه در مقیاس بالا دارد.

به منظور ایجاد ظرفیت بازیگران اصلی که از تلاش های پاسخ ملی حمایت می کنند، تیم اجرایی ارشد تحول آفرین (STAIT) توسط IASC ایجاد شد. STAIT با به اشتراک گذاشتن آموخته ها و اقدامات خوب، اطلاع رسانی در مورد فرآیندهای پالیسی، و انجام مأموریت هایی برای حمایت از HCTs، از هماهنگ کنندگان بشر دوستانه (HCs) و تیم های بشر دوستانه کشوری (HCTs) پشتیبانی کرد. گروه بین سازمانی، STAIT، در سال 2017 به "Peer to Peer" تغییر نام داد و همچنان بر حمایت از رهبران بشر دوستانه در این زمینه تمرکز دارد.

1.4.5 نتیجه‌گیری

بسیار خوب، بیایید مرور کنیم. در این فصل، ما این موارد را بحث کردیم:
فعالان در پاسخ به فاجعه
قاعده امداد بشردوستانه و اصول امداد بشردوستانه
اصلاح بشردوستانه

برای کارکنان سازمان‌های غیر دولتی، از جمله در HCW، مهم است که بازیگران و اصول بشردوستانه را در هر واکنشی بشناسند. این باعث می‌شود بفهمید آیا سازمان غیردولتی شما به طور مناسب هماهنگ می‌شود و به روشی اصولی عمل می‌کند و نیز به شما امکان می‌دهد از نقش‌ها و مسئولیت‌های دیگران در واکنش بشردوستانه آگاه باشید.

1.4.4 نشست جهانی بشردوستانه

در حالی که اصلاحات بشردوستانه و آجندای تحول آفرین دو گام مهم برای جامعه بشردوستانه هستند، رویداد بعدی، اجلاس جهانی بشردوستانه، برخی اصلاحات را در زمینه‌های قابل توجه ارائه کرده است.

در سال 2016، اولین اجلاس جهانی بشردوستانه (WHS) توسط دبیر کل سازمان ملل متحد برگزار شد تا سهامداران درگیر در اقدامات بشردوستانه گرد هم جمع شوند تا متعهد به اقدامات مشخصی شوند که هدف آن توانمند ساختن جوامع برای آماده‌سازی بهتر و پاسخگویی به بحران‌ها است.

این اجلاس فرصتی را برای بازیگران مختلف ارائه کرد تا در مورد چالش‌های اساسی بحث کنند، اقدامات خوب را به اشتراک بگذارند، و راه حل‌های خلاقانه را مورد بحث قرار دهند. در حالی که بسیاری از توصیه‌ها ایده‌هایی را منعکس می‌کردند که مدت‌ها مورد بحث قرار گرفته بود، این موضوعات به طور آشکار توسط انسان‌دوستان از سراسر جهان مورد بحث و بررسی قرار گرفتند.

برخی از روندهای اولیاتی که از WHS پدید آمدند عبارتند از: حفاظت از غیرنظامیان و به حداقل رساندن رنج انسانی از جمله تأکید بر اینکه حقوق بین‌المللی بشردوستانه (IHL) باید ترویج و احترام شوند

هیچ‌کس نباید از کمک‌ها محروم باقی‌ماند
حمایت از آجندای 2030 برای توسعه پایدار و تعهد برای رسیدگی به مسائل خاص مانند بی‌جاشدن اجباری مورد تأیید قرار گرفت.
که شامل این موارد می‌شود:

یافتن راه‌هایی برای اتصال به تلاش‌های بشردوستانه و انکشافی برای دستیابی به نتایج جمعی
رسیدگی به بلایای ناشی از مخاطرات طبیعی و تغییرات آب و هوایی
راه‌اندازی یک مشارکت جهانی جدید برای آمادگی (GPP) با هدف بهبود آمادگی برای پاسخ به شوک‌های آینده
تقویت پایه منابع و افزایش بهره‌وری

دو نرها و ارائه‌دهندگان کمک مجموعه‌ای از تعهدات را برای هماهنگ کردن الزامات گزارش‌دهی، افزایش بودجه مستقیم به پاسخ‌دهندگان محلی و افزایش برنامه ریزی نقدی متعهد شدند. این به عنوان «معامله بزرگ» شناخته می‌شود، که در سال 2021 مجدداً تحت نام «معامله بزرگ» مطرح شد، و هدف آن تمرکز بر موضوعات استراتژیک خاص به‌صورت موقت، با اهداف روشن و بازه زمانی محدود می‌باشد.

یافتن یک «شیوه جدید کار» که هم‌افزایی بین واکنش بشردوستانه، کار توسعه‌ی و تلاش‌های ایجاد صلح را تشویق می‌کند - «پیوند بشردوستانه-توسعه‌صلح».

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های Translators without Borders انجام شده اند. کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و معتبر باشند، با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود داشته باشد.

فصل 2:

سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه

2-1-2 بولتن خبری

48 ساعت از زلزله اولویتانا به بزرگی 7.5 ریشتر می گذرد. ارزیابی های اولیه غیررسمی تخمین می زند که 3 میلیون نفر آواره شده اند، اما انتظار می رود با دریافت اطلاعات بیشتر این تعداد افزایش یابد. این زمین لرزه خسارات و بیجا شدن های زیادی را به همراه داشته است. دولت اولویتانا پیشنهادهای کمک از سوی دولت های دیگر، سازمان ملل متحد و سایر سازمان های امدادی را پذیرفته است، زیرا اکثر خدمات دولتی غیرقابل استفاده هستند. صلیب سرخ اولویتانا و سایر سازمان های امدادی در حال توزیع اقلام امدادی هستند. تلاش های امدادی و ارزیابی های اولیه در حال انجام است و سازمان ها، پرسنل و تدارکات بیشتری ساعت به ساعت وارد می شوند. با این حال، دسترسی به اکثریت جمعیت آسیب دیده به دلیل آسیب دیدن جاده ها و زیرساخت ها با چالش مواجه شده است.

2-1-1 مقدمه

به فصل 2 خوش آمدید: سیستم هماهنگی بین المللی هر پاسخ اضطراری منحصر به فرد است، اما زمانی که مقیاس یک فاجعه از ظرفیت یا تمایل دولت برای پاسخ فراتر رود، سازمان های بشردوستانه برای کمک به تلاش های امدادی تحت اصول راهنمای حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL) حاضر می باشند. با توجه به تنوع گسترده سازمان های بشردوستانه، تخصص و روابط درگیر در هر پاسخ اضطراری بزرگ، سردرگمی و تلاش های مضاعف باعث مشکلات واقعی و تضعیف تلاش های پاسخ گویی می شود. این فصل برای رسیدگی به این چالش ها با تجهیز کارکنان بشردوستانه به درک مشترکی از سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه طراحی شده است تا پاسخ بشردوستانه را کارآمدتر، قابل پیش بینی تر و پاسخگوتر کند.

2-1-3 چه چیزی را باید انتظار داشت

من مارک هستم، مدیر پاسخ اضطراری در سپاه جهانی امداد بشردوستانه. به تیم خوش آمدید.

اکنون که معلومات تان در مورد وضعیت به روز شده است، می خواهم کمی در مورد نقش ما در آن صحبت کنم. سازمان های غیردولتی اینجا هستند تا به جمعیت آسیب دیده از فاجعه خدمت کنند و نیازهایی که دولت ممکن است به دلیل استرس های ناشی از فاجعه نتواند پاسخگو باشد را رسیدگی کند. سازمان های غیردولتی مانند ما در بحبوحه بحران، دوشادوش مردم آسیب دیده برای ارائه کمک های نجات بخش کار می کنند.

هماهنگی شامل همه افراد حاضر در زمینه ارائه کمک می شود. همه از دولت ملی کشور آسیب دیده گرفته تا سازمان ملل، امدادگران غیردولتی مانند ما، صلیب سرخ/ هلال احمر، تا سازمان های مبتنی بر جامعه؛ برای اینکه هماهنگی به خوبی انجام شود، همه باید مشارکت داشته باشند. هماهنگی با دیگر بازیگران بشردوستانه ممکن است گاهی اوقات چالش برانگیز و وقت گیر به نظر برسد. با این حال، به افزایش ظرفیت واکنش کلی ما کمک می کند و مهمتر از همه، به ما کمک می کند تا به نیازهای مردم آسیب دیده از فاجعه بهتر پاسخ دهیم.

هماهنگی زمانی مؤثرتر است که سازمان های غیردولتی ملی و سایر سازمان های پاسخ دهنده محلی در آن مشارکت داشته باشند. بنابراین، باید تلاش کرد تا اطمینان حاصل شود که هماهنگی شامل همه بازیگران بشردوستانه می شود.

2-2-2 مقدمه ای بر سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه

مهم است به یاد داشته باشید که ما فقط با اجازه دولت ملی اینجا هستیم. علاوه بر جوامع محلی و مقامات محلی، دولت ملی از اولین کسانی بود که به این فاجعه واکنش نشان داد. در شرایطی مانند این، یا اگر مقیاس فاجعه به سادگی از توانایی مقامات محلی و ملی برای مدیریت خود فراتر رود، سیستم هماهنگی بشردوستانه چارچوبی را برای هماهنگ کردن بازیگران مختلف بشردوستانه فراهم می کند که می تواند ظرفیت ملی موجود را پشتیبانی و تکمیل کند. در حالی که سایر سیستم های هماهنگی وجود دارند، سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه که در اینجا توضیح داده می شود شامل بازیگران بشردوستانه است که از طریق کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) هماهنگ می شوند.

IASC، در سطح جهانی و کشوری، هم در حین و هم در بین بلایا فعالیت می کند. این به ما کمک می کند تا نیازهای جمعیت های آسیب دیده از بحران های انسانی را بهتر برآورده کنیم. این سیستم هماهنگی برای اطمینان از اینکه ما تا حد امکان مؤثر هستیم طراحی شده است. بنابراین، درک خوب آن بسیار مهم است.

بسیاری از سازمان ها، از جمله سازمان های غیردولتی ملی و بین المللی، برای کمک رسانی به آسیب دیدگان این فاجعه در اینجا هستند. سایر بازیگران کلیدی در شرایط اضطراری بشردوستانه عبارتند از: دولت ملی و مقامات محلی، سازمان ملل متحد (UN)، صلیب سرخ/ هلال احمر، نیروهای محلی یا سایر نیروهای نظامی، سکتور خصوصی، به تنهایی یا با مشارکت دیگران، و خود جامعه آسیب دیده از فاجعه.

سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه یکی از راه هایی است که با آن، این همه بازیگران متعدد فعالیت های خود را در پاسخ به یک فاجعه هماهنگ می کنند. من برخی از اجزای اصلی سیستم هماهنگی را شرح خواهم داد، از جمله:

- دفتر هماهنگی امور بشردوستانه
- معاون سرمنشی/هماهنگ کننده امداد اضطراری
- کمیته دایمی بین سازمانی
- هماهنگ کننده بشردوستانه
- تیم کشوری امداد بشردوستانه
- کلستر ها
- کنسرسیوم غیردولتی

فصل 2: سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه

بخش 2: سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه در سطح جهانی و کشوری

2-2-1 هماهنگی ارائه کمک

در اینجا یک نقشه از Olvitana را می بینید. همانطور که می بینید، سازمان های غیردولتی بسیاری در این کشور با همکاری سازمان های دولتی ملی، سازمان های جامعه محور و سازمان ملل، کمک می کنند. همه این سازمان ها و نهادهای مختلف به مناطقی از اولویتانا که تحت تأثیر زلزله قرار گرفته اند کمک می کنند و به نیازهای مختلف جمعیت آسیب دیده پاسخ می دهند. با توجه به انبوهی از نیازها و سازمان های دخیل در این پاسخ، ما نیاز به هماهنگی داریم. اگر ما هماهنگ نباشیم، ممکن است همه در یک منطقه به مردم خدمت کنیم، در حالی که نیازهای گروه دیگری را در جای دیگر به اندازه کافی برآورده نکرده ایم. این نه تنها منابع را با تلاش های تکراری هدر می دهد، بلکه می تواند به مشکلات جدی، حتی مرگ افراد آسیب دیده از فاجعه در این مناطق منجر شود. هماهنگی به اجتناب از این مشکلات کمک می کند. اگر ما به خوبی هماهنگ شویم، بازیگران متعدد می توانند اطلاعاتی را در مورد محل کار، خدماتی که ارائه می دهند و نیازهای حوزه های تحت پوشش خود را به اشتراک بگذارند. این به ما امکان می دهد تا جایی که نیاز است، به هر کسی که نیاز است، به موقع کمک کنیم - تا جایی که می توانیم از منابع خود به نحو احسن و مؤثر استفاده کنیم. ابزاری که اغلب برای به دست آوردن اطلاعات در مورد حضور عملیاتی بازیگران و عملیات پاسخ اضطراری در حال انجام استفاده می شود، ماتریس 5W (Who, What, Where, When, For Who) است.

ضرورت مند لوگوں کے حقوق کی وکالت کرنا۔

تیاری اور بچاؤ کو ترویج دینا۔

پائیدار حل کی سہولت فراہم کرنا۔

ایمرجنسی رد عمل کے دوران، OCHA کوآرڈینیشن اور معلومات کے نظم میں اہم کردار ادا کرتا ہے۔ مثلاً زمین پر کارروائیوں کی کوآرڈینیشن کو اسپورٹ کرنے کے لیے OCHA انسانی ایپلوں اور ”کون، کیا، کہاں، کب اور کس کے لیے“ (Ws/5Ws4) ڈیٹابیس کو یکجا کرنے میں کلیدی کردار ادا کرتا ہے۔ NGOs کو یقینی بنانا چاہیے کہ وہ تازہ ترین معلومات تک رسائی کر رہی ہیں، جیسے صورت حال کی رپورٹس، نقشے وغیرہ جنہیں OCHA فراہم کر رہا ہے۔

2-2-5 ہماہنگ کنندہ امداد رسانی اضطراری (ERC)

رئیس OCHA معاون سرمنشی ملل متحد در امور بشردوستانہ و ہماہنگ کنندہ امداد اضطراری (ERC) است۔ ERC مسئول نظارت بر همه موارد اضطراری است کہ به کمک های بشردوستانہ سازمان ملل نیاز دارند. او همچنین به عنوان فوکل پوینت برای فعالیت های امدادی دولتی، بین دولتی و غیردولتی عمل می کند. ERC همچنین در بحران های خاص و در ترویج اقدامات بشردوستانہ نقش مهمی را ایفا می کند.

ERC همچنین کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) را رهبری می کند. در یک کشور متأثر از یک فاجعه یا درگیری، ERC، با مشورت IASC، ممکن است یک ہماہنگ کنندہ بشردوستانہ (HC) منصوب کند تا اطمینان حاصل شود کہ تلاش های واکنش به خوبی سازماندهی شده است. یک دولت ملی، با توجه به بزرگی رویدادی کہ از ظرفیت های آنها فراتر می باشد، ممکن است وضعیت اضطراری را اعلام کند و درخواست کمک های بشردوستانہ بین المللی کند.

در برخی زمینه ها، به دنبال ملاحظات سیاسی محلی یا سایر ملاحظات، دولت ها ممکن است تصمیم بگیرند کہ اعلامیه اضطراری یا درخواست کمک بین المللی را اعلام نکنند.

در هر صورت، ERC، با مشورت با مدیران IASC، تعیین می کند کہ یک بحران انسانی نیاز به پاسخی در سطح سیستم دارد کہ به آن پروتکل مقیاس گسترده سیستم نیز گفته می شود. این تصمیم بر اساس معیارهای مقیاس، پیچیدگی، فوریت، ظرفیت و خطر عدم تحویل در مقیاس به جمعیت های آسیب دیده است. وقتی ERC تشخیص داد کہ این معیارها برآورده شده اند، پروتکل های مقیاس گسترده (Scale-Up) را فعال می کند. این سازمان های IASC را متعهد می سازد کہ منابع را بسیج کنند و سیستم های لازم برای کمک به پاسخ را به گونه ای ایجاد کنند کہ از ظرفیت محلی پشتیبانی کند، مکمل ظرفیت هر نهاد باشد، و از ہماہنگی، نظارت و ارزیابی بین سازمانی حمایت کند.

2-2-3 سیستم ہماہنگی بین المللی بشردوستانہ

در اینجا نموداری وجود دارد کہ اجزای اصلی سیستم ہماہنگی بشردوستانہ را نشان می دهد. برای یادگیری هر جزء و نقش آن کمی زمان بگذارید. اجزای اصلی عبارتند از:

- دفتر ہماہنگی امور بشردوستانہ
- معاون سرمنشی/ہماہنگ کنندہ امداد اضطراری
- کمیته دایمی بین سازمانی
- ہماہنگ کنندہ بشردوستانہ
- تیم کشوری امداد بشردوستانہ
- کلستر ها
- کنسرسیوم غیردولتی

2-2-4 دفتر ہماہنگی امور بشردوستانہ (OCHA)

دفتر ہماہنگی امور بشردوستانہ (OCHA) دفتر ہماہنگی امور بشردوستانہ یا OCHA بخشی از دبیرخانہ سازمان ملل متحد (UN) است. این سازمان مسئول گرد ہم آوردن بازیگران بشردوستانہ برای اطمینان از پاسخ منسجم به شرایط اضطراری است. OCHA همچنین تضمین می کند کہ چارچوبی وجود دارد کہ در آن هر بازیگر می تواند در تلاش کلی پاسخ سہیم باشد.

ماموریت OCHA این است:

- بسیج و درگیر کردن طیف کاملی از ابزارها، مکانیسم ها و شرکا برای اطمینان از برآورده شدن نیازهای بشردوستانہ رو به رشد، ارتقای رهبری بشردوستانہ و مکانیسم های ہماہنگی در سطح کشور، و مجموعہ وسیعی از مکانیسم های تامین مالی بشردوستانہ جهانی مکمل یکدیگر و با بودجه انکشافی منسجم هستند.
- ہماہنگی اقدامات بشردوستانہ موثر و اصولی برای کاهش آلام انسانی در بلایا و شرایط اضطراری. این امر با مشارکت بازیگران ملی و بین المللی انجام می شود.
- دفاع از حقوق افراد نیازمند.
- ارتقای آمادگی و پیشگیری.
- تسہیل راه حل های پایدار.

در طول یک واکنش اضطراری، OCHA نقش کلیدی در ہماہنگی و مدیریت اطلاعات ایفا می کند. به عنوان مثال، OCHA نقش مهمی در تثبیت درخواست های بشردوستانہ و پایگاه داده «چه کسی، چه، کجا، چه زمانی و برای چه کسی» (Ws/5Ws4) برای پشتیبانی از ہماہنگی اقدامات در محل ایفا می کند. سازمان های غیردولتی باید اطمینان حاصل کنند کہ به اطلاعات بروز، مانند گزارش های وضعیت، نقشه ها و غیرہ کہ OCHA ارائه می کند، دسترس دارند.

مدیران IASC رؤسای تمام نهاد های عضو IASC یا نمایندگان آنها هستند که توسط ERC ریاست می شود. مسئولیت های آنها عبارتند از:

- اتخاذ تصمیمات راهبردی و سیاستی که پیامدهای گسترده ای در سیستم دارند
- حمایت از اصول مشترک بشردوستانه، به صورت جمعی یا فردی، از طرف IASC
- اطلاع دادن مسائلی به سرمنشی ملل متحد و شورای امنیت از طریق هماهنگ کننده امداد اضطراری

2-2-6 کمیته دایمی بین سازمانی (IASC)

کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) یک نهاد بین سازمانی منحصر به فرد برای هماهنگی، توسعه سیاست و تصمیم گیری است که شامل شرکای بشردوستانه سازمان ملل و غیر سازمان ملل می شود. در جون 1992 در پاسخ به قطعنامه 46/182 مجمع عمومی تأسیس شد. نهادهای سازمان ملل متحد اعضای دائمی هستند و سایرین دعوت نامه های دائمی برای شرکت دارند.

IASC تنها گروه تصمیمگیری مرتبط با واکنش بشردوستانه است که شامل آژانسهای سازمان ملل، بانک جهانی، کمیته بینالمللی صلیب سرخ (ICRC)، فدراسیون بینالمللی صلیب سرخ و جمعیتهای هلال احمر (IFRC) و سازمانهای غیردولتی است.

سازمانهای غیردولتی از طریق نمایندگانشان توسط کنسرسیومهای سازمانهای غیردولتی، به این نهاد تصمیمگیر در سطح بالا دسترسی دارند.

2-2-7 کنسرسیوم غیردولتی

سازمانهای متشکل از سازمانهای غیردولتی عضو، معروف به «کنسرسیوم یا انجمنهای غیردولتی»، بخش مهمی از سیستم هماهنگی بینالمللی بشردوستانه هستند. این سازمان ها نماینده بسیاری از سازمان های غیردولتی مختلف هستند و در سیستم هماهنگی بسیار فعال هستند.

کنسرسیوم های غیردولتی زیادی وجود دارند که به طور فعال در واکنش های بشردوستانه در سطح جهانی و ملی شرکت می کنند. سه نماینده از این کنسرسیوم ها بخشی از کمیته دائمی بین سازمانی هستند. آن ها عبارتند از:

- شورای بین المللی نهادهای رضاکار یا ICVA
- اینتراکشن، و
- کمیته رهبری برای واکنش بشردوستانه یا SCHR.

اینتراکشن کنسرسیومی از NGOهای آمریکایی است. ICVA یک شبکه جهانی از NGOها است. SCHR شامل گروه کوچکی از NGOهای بزرگ، IFRC و ICRC است.

این کنسرسیوم ها صدای اعضای خود، اعم از سازمان های غیردولتی بشردوستانه و انکشافی، در IASC و سایر انجمن ها را نمایندگی می کنند. این کنسرسیوم ها اغلب به هماهنگ کردن حمایت و سیاست گذاری اعضای خود کمک می کنند، اما معمولاً مستقیماً در عملیات میدانی یا هماهنگی دخالت ندارند.

علاوه بر سه کنسرسیوم غیردولتی شرکت کننده در IASC، طیف گسترده ای از کنسرسیوم های غیردولتی جهانی و منطقه ای دیگر نیز وجود دارند. کنسرسیوم های غیردولتی برای اعضای خود بستری برای هماهنگی در زمینه هایی مانند سیاست، حمایت، تقویت ظرفیت و تخصص تخصصی فراهم می کنند.

های غیردولتی وجود دارند که در های ملی از سازمان اغلب کنسرسیوم کنند - اغلب اوقات دادخواهی یا کارهای طول سال در یک کشور کار می دهند. از آنجایی که آنها در کشور مستقر پالیسی سازی حیاتی را انجام می هستند، ممکن است خیلی بیشتر از سازمان های بین المللی در مورد منطقه محلی بدانند و شبکه های محلی آنها می تواند دارایی بزرگی برای المللی تواند برای فعالان بین عملیات بشردوستانه باشد. این اطلاعات می بشردوستانه مفید باشد و به درک بهتر نیازها و همچنین مشارکت دادن ریزی کمک کند. ها و برنامه جامعه در ارزیابی

2-2-8 هماهنگ کننده بشردوستانه (HC)

هنگامی که کشوری تحت تأثیر یک فاجعه یا منازعه بزرگ قرار می گیرد، یکی از اولین گام ها در واکنش بین المللی بشردوستانه، انتصاب یک هماهنگ کننده بشردوستانه یا HC است.

هماهنگ کننده امداد اضطراری (ERC) ممکن است HC را از مجموعه کوچکی از متخصصان واجد شرایط انتخاب کند و انتصاب وی توسط کمیته دائمی بین سازمانی یا IASC تأیید می شود. کارکنان سازمان های غیردولتی ممکن است برای عضویت در مجموعه HC درخواست دهند.

در بسیاری از کشورها، بهترین فرد برای نقش HC هماهنگ کننده مقیم فعلی سازمان ملل است که عملیات توسعه را برای همه نهادهای سازمان ملل در یک کشور خاص هماهنگ می کند. این به این دلیل است که یک هماهنگ کننده مقیم یا RC، توسط دولت تأیید شده است و روابطی با آن ایجاد کرده است که به نظر می رسد برای مذاکره در مورد اقدامات بشردوستانه داخلی مفید باشد.

2-2-9 تیم کشوری بشردوستانه (HCT)

اندکی پس از انتصاب، هماهنگ‌کننده بشردوستانه، تیم کشوری بشردوستانه یا HCT را تشکیل می‌دهد، در صورتی که تیمی از قبل در محل موجود نباشد. HCT اولین فوروم تصمیم‌گیری و نظارت استراتژیک و عملیاتی تلاش پاسخ در داخل کشور است. HCT ها از طیف گسترده‌ای از سازمان‌ها تشکیل شده‌اند، اگرچه تعداد سازمان‌هایی که درگیر هستند، و اینکه کدام یک از آنها نمایندگی می‌کنند، بسیار متفاوت است. معیار اولیه‌ای که برای پیوستن سازمان به HCT باید رعایت شود «ارتباط عملیاتی» است. به عبارت دیگر، یک سازمان تنها در صورتی می‌تواند به HCT بپیوندد که به طور قابل توجهی در کمک‌های امدادی در داخل کشور دخیل باشد.

در برخی زمینه‌ها، HCT ها حداقل یک HCT زیرسطح ملی دارند، مانند مورد نایجریه، که یک HCT در ابوجا و یک HCT عملیاتی در مایوگوری دارد.

HCT میں UN کی ایجنسیاں، OCHA، قومی اور بین الاقوامی NGOs کے ساتھ ساتھ NGO کا فورم اور، ان کے انفرادی مینڈیٹ کے تحت، بین الاقوامی ریڈ کراس اور ہلال احمر تحریک کے اجزاء شامل ہونے چاہئیں۔ اگرچہ رکن ریاستوں اور علاقائی اداروں کے نمائندے، بشمول عطیہ دہندگان، HCTs، HC/HCT کو ان نمائندوں کے ساتھ باقاعدگی سے، مسلسل مشغولیت کو یقینی بنانا چاہیے۔

HCT باید شامل نهادهای سازمان ملل متحد، OCHA، سازمان‌های غیردولتی ملی و بین‌المللی، و همچنین فوروم‌های سازمانهای غیردولتی و نیز بخش‌هایی از جمعیت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر با توجه به وظایف خاص آنها باشد. در حالی که نمایندگان کشورهای عضو و نهادهای منطقه‌ای، از جمله دوزها، اعضای HCT نیستند، HC/HCT باید از تعامل منظم و مداوم با این نمایندگان اطمینان حاصل کند.

پس از تأسیس، HCT چندین مسئولیت خاص در طول یک بحران دارد:

- اعضای HCT با هم کار می‌کنند تا یک استراتژی کلی و برنامه‌های خاص برای تلاش‌های امدادی ایجاد کنند.
- HCT با HC کار می‌کند تا توصیه‌ای را تهیه کند که در آن کلسترها باید فعال شوند و پس از تأیید و تصویب، آن کلسترها را در داخل کشور ایجاد می‌کند.
- اعضای HCT برای جمع‌آوری اطلاعات مربوط به نیازهای منابع در درخواست‌های بشردوستانه، در صورت لزوم، اقدام می‌کنند، منابع را بسیج کرده و به HC در مورد تخصیص منابع از وجوه جمع‌آوری شده بشردوستانه در کشور، در صورت وجود، مشاوره می‌دهند.
- HCT مسئول توافق در مورد پالیسی‌ها و استانداردهایی است که همه اعضای تیم باید برای رعایت آنها تلاش کنند.
- HCT همچنین وظیفه ترویج پایبندی به استانداردها و دستورالعمل‌های بین‌المللی، مانند اصول بشردوستانه، اصول مشارکت، و دستورالعمل‌های IASC را بر عهده دارد.
- در صورت امکان، HCT باید از مکانیسم‌های هماهنگی موجود، از جمله کنسرسیوم‌های NGO ملی و نهادهای دولتی مدیریت بلایا پشتیبانی کند و با آنها کار کند.

پس از انتصاب، HC مسئول رهبری و هماهنگی تلاش‌های همه سازمان‌های بشردوستانه سازمان ملل و غیر سازمان ملل است. او موظف است این تلاش را رهبری کند و در عین حال اطمینان حاصل کند که کل پاسخ اصولی، به موقع، مؤثر، کارآمد، و ارتقاء دهنده تلاش‌های بهبودی طولانی مدت است.

HC فهرست بلندبالایی از وظایف و مسئولیت‌های خاص دارد. آنچه در زیر می‌آید مروری کوتاه بر این وظایف است. برای اطلاعات دقیق در مورد نقش‌ها و مسئولیت‌های HC، به "شرایط مرجع برای هماهنگ‌کننده بشردوستانه" IASC مراجعه کنید.

HC مستقیماً به ERC گزارش می‌دهد و به عنوان نماینده ERC در کشور یا منطقه مربوطه عمل می‌کند.

- HC تیم کشوری بشردوستانه یا HCT را ایجاد و رهبری می‌کند، که فوروم تصمیم‌گیری و نظارت استراتژیک و عملیاتی اولیه تلاش پاسخ در داخل کشور است.
- HC توسط دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه و HCT پشتیبانی می‌شود.

HC به عنوان رهبر HCT مسئولیت‌های زیر را بر عهده دارد:

- ارزیابی وضعیت، شناسایی نیازهای اولویت دار، و تحلیل ظرفیت مقامات ملی و جامعه مدنی برای پاسخگویی
- اطمینان از حفظ جان افراد و ارائه کمک‌های نجات بخش و محافظت به عنوان یک اولویت
- تهیه توصیه‌ها برای اینکه کدام کلسترها باید فعال شوند و کدام سازمان‌ها باید آنها را هدایت کنند و به اشتراک گذاشتن این توصیه‌ها با ERC و IASC برای تصویب
- بسیج جامعه بشردوستانه برای ارائه پاسخی مؤثر به نیازهای اولویت دار شناسایی شده
- توافق در مورد سازوکار و محتوای به روز رسانی اطلاعات اولیه
- تعیین پیام‌های دادخواهی مشترک برای مقامات ملی، دوزها و رسانه‌ها

دانستن مسئولیت‌های HC برای کمک به تلاش‌های هماهنگی و همچنین پاسخگویی HC ها برای انجام وظایف خود در واکنش اضطراری مفید است.

کلسترهای درون کشوری موقتی هستند و تنها زمانی فعال می شوند که ظرفیت هماهنگی کافی در سطح کشور وجود نداشته باشد تا از شکاف ها و تکراری شدن کمک به جوامع آسیب دیده جلوگیری شود. برای تعیین اینکه کدام کلسترها باید فعال شوند و چه کسی باید آنها را رهبری کند، HC و تیم کشوری بشردوستانه ارزیابی های اولیه را بررسی کرده و یک توصیه را تهیه می کنند. این توصیه به ERC ارسال می شود، که آن را برای تأیید به کمیته دائمی بین سازمانی و نهادهای اصلی کلستر جهانی ارسال می کند. پس از تصویب، کلسترها ایجاد می شوند تا سازمان های بشردوستانه بتوانند منابع را هماهنگ کنند، فعالیت ها را اولویت بندی کنند و نقش ها و مسئولیت های مربوطه خود را مشخص کنند.

مشارکت سازمان های غیردولتی در کلسترها در سطح جهانی و کشوری بسیار مهم است. از آنجایی که سازمان های غیردولتی می توانند چشم انداز عملیاتی را در حوزه های کاری مربوطه خود به ارمغان بیاورند، مشارکت در توسعه پالیسی ها در سطح جهانی برای استقرار سیاست ها در واقعیت عملیاتی در سطح ساحوی مهم است. در سطح کشوری، سازمان های غیردولتی مسئولیت دارند در کلسترها شرکت کنند تا اطمینان حاصل کنند که برنامه های آنها تکراری نیست و به شکل گیری استراتژی در سطح کشور در سکتورهای خود کمک می کنند.

2-2-11 سکتور خصوصی

سکتور خصوصی نقش فعال فزاینده ای در واکنش بشردوستانه دارد، اگرچه اهمیت این بخش چیز جدیدی نیست. از منظر عملیاتی و فنی، بخش خصوصی یک شریک اساسی است. به زنجیره های تامین مورد نیاز برای خرید و توزیع کالاها (اقلام غیرغذایی، مواد غذایی و غیره)، تجهیزاتی که ممکن است مورد نیاز باشد (پمپ های آب، فضای ذخیره سازی و غیره) و سایر نیازهای لجستیکی (حمل و نقل، مخابرات و غیره) فکر کنید. (. سکتور خصوصی همچنین یک شریک کلیدی در پاسخ های مبتنی بر بازار، از بانک های ملی تا تامین کنندگان بازار محلی است.

بعلاوه، انواع ابتکارات مشارکت سکتور خصوصی به رهبری سازمان ملل وجود دارد که هدفشان حمایت از آمادگی، پاسخ و اقدامات بهبودی از بحران می باشد. ابتکار کسب و کار اتصال (CBI) یک ابتکار با چند سهامدار است که مکانیزمی را برای سکتور خصوصی فراهم می کند تا با سیستم سازمان ملل متحد (عمدتاً OCHA و UNDP)، دولت های ملی و جامعه مدنی به شیوه ای هماهنگ همکاری کند. این ابتکار، دسترسی به ابزارها، منابع و مکانیسم هایی را که کسب و کارها را قادر می سازد تا قبل، در حین و بعد از بحران ها به صورت استراتژیک درگیر شوند، هماهنگ و تسهیل می کند. از سوی دیگر، ARISE، اتحاد سکتور خصوصی برای جوامع مقاوم در برابر بلایا، شبکه ای از نهادهای سکتور خصوصی است که توسط دفتر کاهش خطر بلایا (UNDRR) سازمان ملل رهبری می شود. ARISE شامل بیش از 350 عضو و بیش از 20 شبکه در سراسر جهان است که در آن شرکت های سکتور خصوصی به طور داوطلبانه متعهد به حمایت و اجرای چارچوب سندای (Sendai) برای کاهش خطر بلایا 2015-2030 می شوند.

- سازمان های غیردولتی نقش منحصربه فردی در HCT ایفا می کنند و بنابراین باید همیشه از آنها برای مشارکت دعوت شود. نمایندگان سازمان های غیردولتی صدای عملیاتی را در مورد HCT ارائه می دهند و سازمان های غیردولتی که در تیم نیستند را نمایندگی می کنند. برای بسیاری از سازمان های غیردولتی ملی، HCT نقطه ورود به سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه را فراهم می کند و می تواند مبنایی برای ادامه روابط و بهبود بلندمدت ظرفیت پاسخ باشد.

2-2-10 رویکرد کلستری

رویکرد کلستری ابزار اولیه ای است که بازیگران بشردوستانه برای بهبود هماهنگی استفاده می کنند. کلسترهای جهانی وجود دارند که همیشه فعال هستند و کلستر های درون کشوری که در صورت نیاز در زمان بحران فعال می شوند.

یک کلستر گروهی از سازمان های بشردوستانه از همان سکتور اقدامات بشردوستانه است. یک کلستر می تواند شامل هر تعداد نهادهای سازمان ملل، سازمان های غیردولتی، صلیب سرخ/هلال احمر، و - در سطح ملی و محلی - سازمان های دولتی مرتبط باشد. این سازمان ها با همکاری یکدیگر نه تنها می توانند کمک های بهتری به جمعیت آسیب دیده ارائه کنند، بلکه برای هماهنگ کردن کار خود با بازیگران خارج از سکتور خود نیز مجهزتر هستند.

در سطح جهانی، در مجموع 11 کلستر وجود دارند و هر یک دارای یک نهاد رهبری جهانی یا دو نهاد رهبری مشترک هستند. این سرخ های جهانی از طریق نهادهای خود در قبال هماهنگی کننده امداد اضطراری یا ERC مسئول هستند. هنگامی که یک کلستر در سطح کشور فعال می شود، معمولاً نهاد اصلی جهانی به عنوان نهاد اصلی در داخل کشور تعیین می شود، اگرچه بسته به مکان موقعیت اضطراری و اینکه کدام سازمان ها در آن منطقه بیشتر فعال هستند، متفاوت است. رئیس یک نهاد اصلی کلستری در داخل کشور به هماهنگ کننده بشردوستانه یا HC پاسخگو است.

کلسترهای جهانی برای حفظ آمادگی سیستم و ظرفیت تکنیکی برای پاسخ های بشردوستانه اضطراری کار می کنند. از آنجایی که آنها همیشه فعال هستند، به اطمینان از پیش بینی پذیری بیشتر و پاسخ های بین سازمانی موثرتر در سکتورهای خاص خود کمک می کنند. نهادهای رهبری کلستر جهانی مسئول تقویت پاسخ ساحوی از طریق تنظیم پالیسی، توسعه استانداردها، ایجاد بهترین اقدامات و ارائه پشتیبانی عملیاتی برای کلسترهای داخل کشور هستند.

2-2-13 نتیجه گیری

امیدوارم این به شما کمک کند تا بفهمید که بخش های اصلی سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه کدامند و چگونه با یکدیگر تعامل دارند. درک سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه به ما کمک می کند تا به طور مؤثرتری با این سیستم تعامل داشته باشیم، و همچنین سیستم را در زمانی که طبق این استانداردها عمل نمی کند، پاسخگو بدانیم.

اگرچه هماهنگی با سکتور خصوصی به زمینه خاص پاسخ بستگی دارد، اما مهم است که ظرفیت ها و علاقه فزاینده سکتور خصوصی برای حمایت از آمادگی، پاسخ و تلاش های بهبودی از بحران در نظر گرفته شود.

2-2-12 اطلاعات بیشتر در مورد فعال سازی مقیاس گسترده سیستم بشردوستانه

Scale-Up Activation در یک بحران انسانی با شروع ناگهانی بزرگ است که توسط بلایای طبیعی یا درگیری ایجاد شده است که به بسیج گسترده سیستم نیاز دارد.

همانطور که قبلاً ذکر شد، هنگامی که ERC یک Scale-Up Activation را اعلام می کند، سازمان های IASC متعهد به بسیج منابع و ایجاد سیستم های لازم برای پاسخگویی به شرایط اضطراری به گونه ای هستند که ظرفیت هر نهاد را تکمیل کند و از هماهنگی بین سازمانی پشتیبانی کند.

تعیین Scale-Up Activation بر اساس تجزیه و تحلیل پنج معیار است:

- مقیاس، که به وسعت مناطق آسیب دیده، تعداد افراد آسیب دیده یا بالقوه آسیب دیده، و تعداد کشورهای آسیب دیده اشاره دارد؛
- فوریت، که اهمیت بیجا شدن جمعیت، شدت درگیری های مسلحانه و نرخ مرگ و میر را در نظر می گیرد؛
- پیچیدگی، که جنبه چندلایه وضعیت بحرانی را بررسی می کند، در صورتی که چندین کشور تحت تأثیر قرار گیرند، تعداد زیادی از بازیگران حاضر باشند، دسترسی بشردوستانه وجود نداشته باشد، و خطرات امنیتی بالا برای کارکنان موجود باشد، و نیز موارد دیگر؛
- ظرفیت، که ظرفیت پاسخ ملی پایین، وضعیت کشور آسیب دیده به عنوان ضعیف یا شکننده، و این واقعیت که نیازها ممکن است از ظرفیت دفاتر کشوری و منطقه ای موجود برای پاسخگویی بیشتر باشد را در نظر می گیرد. برعکس، ظرفیت بالای سطح کشوری یا بین المللی ممکن است معیارهای دیگر را هنگام بررسی Scale-up Activation جبران کند.
- خطر نارسایی در ارائه کمک ها، که توجه افکار عامه و رسانه ها و شفافیت و همچنین انتظارات مربوط به سیستم بشردوستانه توسط دונرها، مردم، سهامداران ملی و شرکا را در نظر می گیرد.

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های Borders انجام شده اند.
 کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق
 و معتبر باشند،
 با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود
 داشته باشد.

فصل 3:

رویکرد کلاستر

ما هنوز باید ببینیم که آیا این پیشرفت ها به اولویتان کمک می کند یا خیر. دسترسی به آب آشامیدنی شیرین همچنان یک مشکل گسترده است، در حالی که برخی پیشرفت ها با فعال سازی دوباره سیستم های آب و فاضلاب و ارتباطی گزارش شده است. مقامات در حال کار با نهادهای کمک های بشردوستانه هستند تا درک بهتری از میزان خسارات وارده داشته باشند، نیازهای بازماندگان را ارزیابی کنند و در عین حال به تقاضاهای فوری ارائه مستقیم کمک و سرپناه به قربانیان این فاجعه رسیدگی کنند.

3-1-1 | مقدمه

به فصل 3 خوش آمدید. رویکرد کلاستری هنگامی که یک واکنش بشردوستانه مستلزم هماهنگی چند بازیگری است که در بخش های مختلف کار می کنند، یک سیستم هماهنگی واحد می تواند پاسخ را کارآمدتر کند. با تصمیم گیری در سطح محلی و بین المللی، بازیگران بشردوستانه با مسئولیت های جمعی متعددی روبرو هستند. این فصل بررسی کرده و توضیح می دهد که چگونه رویکرد کلاستری برای کارآمدتر و مؤثرتر کردن واکنش بشردوستانه استفاده می شود.

3-1-2 | بولتن خبری

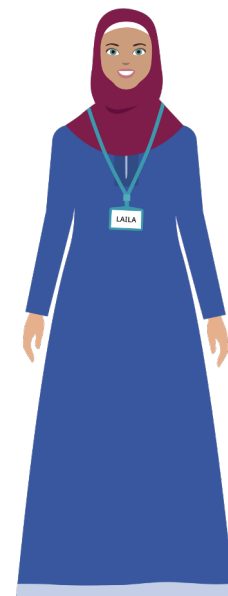
72 ساعت از زلزله اولویتانا (Olvitana) به بزرگی 7.5 ریشتر می گذرد. ارزیابی های اولیه نشان می دهد که حدود 50000 نفر کشته و 3 میلیون نفر آواره شده اند.

در حالی که اکثر خدمات دولتی آسیب دیده یا از کار افتاده اند، دولت اولویتانا اعلام کرده است که آنها پیشنهادات کمک بین المللی از سوی سازمان ملل و سازمان های کمک رسانی خارجی را پذیرفته اند. بحران بشردوستانه در اولویتانا اکنون توسط هماهنگ کننده امداد اضطراری با دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) به عنوان یک فعال سازی گسترده سیستم بشردوستانه تعیین شده است.

3-1-3 | چه چیزی را باید انتظار داشت

بسیار خوب، آیا سوال دیگری دارید؟ عالی! با این کار، جلسه امروز کلاستر WASH به اتمام رسید و با همه ملاقات کردیم. در جلسه بعدی همه شما را خواهیم دید.

سلام، فکر نمی کنم که ما با هم ملاقات کرده باشیم. من لیلا هستم، هماهنگ کننده کلاستر WASH. شنیدم که شما گفتید این اولین جلسه کلاستر تان بود. مادل مرجع برای هماهنگی کلاستری در سطح کشور منبع عالی برای اطلاعات در مورد رویکرد کلاستری و چگونگی بهبود هماهنگی، رهبری و مسئولیت پذیری در اقدامات بشردوستانه است. درک رویکرد کلاستری به شما کمک می کند کار خود را با سایر سازمان های بشردوستانه در ساحه در زمان پاسخ هماهنگ کنید.

2-2-3 کلسترهای جهانی

11 کلستر جهانی وجود دارد: هماهنگی و مدیریت کمپ؛ بهبودی سریع؛ تحصیلات؛ مخابرات اضطراری؛ امنیت غذایی؛ صحت؛ لجستیک؛ تغذیه؛ محافظت؛ پناهگاه؛ و آب، بهسازی آب و حفظ الصحة.

هر کلستر دارای یک نهاد اصلی یا دو نهاد رهبری مشترک است. این سرخ های جهانی به هماهنگ کننده امداد اضطراری پاسخگو هستند.

کلسترهای جهانی برای حفظ آمادگی سیستم و ظرفیت فنی برای پاسخ های بشردوستانه اضطراری کار می کنند. از آنجایی که آنها همیشه فعال هستند، به اطمینان از پیش بینی پذیری بیشتر و پاسخ های بین سازمانی مؤثرتر در بخش های خاص خود کمک می کنند. کلسترهای جهانی، تحت هدایت نهاد های اصلی جهانی خود، سه فعالیت اصلی را انجام می دهند:

تعیین استانداردها و پالیسی ها؛ شرکای کلستری جهانی با یکدیگر همکاری می کنند تا حداقل استانداردهایی را برای بازیگران در سکتور خود ایجاد و منتشر کنند تا به آنها پایبند باشند. آنها همچنین با تنظیم سیاست های جهانی، ارائه دستورالعمل هایی برای عملیات موفق و تثبیت مجموعه ای از بهترین اقدامات، بهبود واکنش بشردوستانه را راهنمایی می کنند.

ایجاد ظرفیت پاسخگویی: شرکای کلستری جهانی همچنین تلاش می کنند تا اطمینان حاصل کنند که فعالان بشردوستانه در سکتور شان برای شرایط اضطراری آینده آماده هستند. این شامل آموزش کارکنان و کمک به توسعه سیستم های واکنش اضطراری در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی است. شرکای کلستری جهانی همچنین مسئول جمع آوری اطلاعات هستند در مورد اینکه کدام کارکنان و چه منابعی باید برای بسیج در صورت وقوع ناگهانی شرایط اضطراری، یا در صورت افزایش مقیاس بحران موجود، آماده باشند. برخی از شرکای کلستری جهانی حتی انبارهایی از مواد را در مکان های استراتژیک ایجاد می کنند تا منابع بتوانند فوراً در مواقع اضطراری مورد استفاده قرار گیرند.

پشتیبانی عملیاتی: در نهایت، شرکای کلستر جهانی از همتایان خود در سطح کشور پشتیبانی عملیاتی می کنند. (اطلاعات بیشتر در مورد کلسترهای داخل کشور به زودی ارائه خواهد شد.) "پشتیبانی عملیاتی" عبارتست از:

- انجام نیازسنجی
- ارائه تخصص فنی به همکاران در این زمینه
- تکمیل ظرفیت لجستیکی کلسترهای سطح کشور
- استقرار پرسنل و منابع مادی در صورت نیاز به منظور تکمیل تلاش های هماهنگ شده در سطح کشور
- حمایت از شرکای کلستری در داخل کشور

از نظر وضعیت اینجا در اولویتنا - هر کلستری که از قبل وجود داشته است در حال ملاقات است و احتمالاً کلسترهای دیگر نیز فعال می شوند. برای اطلاع شما، Humanitarian Corps Worldwide در کلسترهای WASH، تغذیه و صحت شرکت می کند.

در این فصل، برخی از بخش های مهم سیستم کلستری را توضیح خواهیم داد، از جمله:

- کلسترهای جهانی و سطح کشور
- ساختار و مدیریت کلستر
- نقش ها و نهادهای رهبری برای هر یک از 11 کلستر

فصل 3: رویکرد کلستر بخش 2: کلسترها در سطح جهانی و سطح کشوری

1-2-3 رویکرد کلستری

هنگامی که یک بحران رخ می دهد، صدها سازمان و هزاران نفر ممکن است در پاسخ بشردوستانه شرکت کنند. در گذشته راه روشنی برای سازماندهی فعالیت های این گروه ها وجود نداشت. این عدم هماهنگی منجر به تکرار شدن کمک ها در برخی زمینه ها و خالیگاه در برخی دیگر شد.

برای رسیدگی به این مسائل، بازیگران بشردوستانه در سراسر جهان گرد هم آمدند و در سال 2005، چندین اصلاحات اساسی را در سیستم بشردوستانه ارائه کردند. این ابتکار "اصلاحات بشردوستانه" بر بهبود هماهنگی، تامین مالی، رهبری و مشارکت متمرکز بود تا پاسخ بشردوستانه را قابل پیش بینی تر و مؤثرتر کند.

رویکرد کلستری یک ابزار هماهنگی است که به عنوان بخشی از این پروسه معرفی شده است. این ابزار اولیه ای است که بازیگران بشردوستانه برای رسیدگی به شکاف های هماهنگی در موقعیت های غیر پناهنده استفاده می کنند. کلسترهای جهانی وجود دارند که همیشه فعال هستند و کلسترهای سطح کشوری که در صورت نیاز در هنگام بحران فعال می شوند.

یک کلستر، گروهی از سازمان های بشردوستانه از همان بخش اقدامات بشردوستانه است که به منظور جلوگیری از خالیگاه و تکرار در کمک به جوامع آسیب دیده، با هم هماهنگی می کنند. با مشارکت در کلسترها، بازیگران بشردوستانه، از جمله سازمان های غیردولتی ملی و بین المللی، می توانند فعالیت ها را در بخش خود بهتر هماهنگ کنند و نیز آنها را با کارهایی که در سایر بخش ها اتفاق می افتد هماهنگ کنند. هدف ارائه کمک های بهتر به جمعیت آسیب دیده است.

هنگامی که یک کلستر در سطح کشور فعال می شود، معمولاً نهاد اصلی جهانی به عنوان نهاد اصلی در داخل کشور تعیین می شود، اگرچه بسته به مکان حادثه اضطراری و اینکه کدام سازمان ها در آن منطقه بیشتر فعال هستند، متفاوت است.

اگرچه هر کلستر به جنبه متفاوتی از پاسخ می پردازد، شش وظیفه اصلی وجود دارند که بین همه کلسترها مشترک می باشند:

- پشتیبانی از ارائه خدمات: اعضای کلستر هنگام شناسایی نیازها و ارائه خدمات به یکدیگر کمک می کنند.
- اطلاع رسانی تصمیمات راهبردی HC و HCT: اعضای کلستر در ارزیابی نیازها، تجزیه و تحلیل شکاف پاسخ، و شناسایی مسائل چند جانبه سهم می گیرند. این اطلاعات به هماهنگ کننده بشردوستانه و تیم کشوری بشردوستانه منتقل می شود.
- برنامه ریزی و اجرای استراتژی: اعضای کلستر مسئول تهیه طرح های سکتوری، و اطمینان از مطابقت این طرح ها با استانداردها و دستورالعمل های مربوطه، و همچنین شفاف سازی الزامات بودجه و موافقت با مشارکت های کلستری هستند.
- حمایت: اعضای کلستر با شناسایی نگرانی های مربوط به دادخواهی، و با انجام دادخواهی از طرف کلستر، افراد آسیب دیده و اعضای کلستر، از تیم کشوری بشردوستانه حمایت می کنند.
- نظارت و ارزیابی: اعضای کلستر در گزارش های عملکرد هماهنگی سهم می گیرند و اقدامات اصلاحی را به استراتژی های کلستر توصیه می کنند.
- برنامه ریزی احتیاطی (contingency)، آمادگی و ظرفیت سازی: اعضای کلستر همچنین ممکن است در اجرای رویکرد آمادگی پاسخ اضطراری (ERP) در جایی که خطر یک فاجعه آتی زیاد است، کمک کنند. هر کلستر همچنین مسئول ادغام بهبودی اولیه در کار خود از همان ابتدای پاسخ اضطراری به منظور ایجاد ظرفیت ملی در آمادگی و برنامه ریزی احتیاطی است.

توجه به این نکته مهم است که کلستر محافظت جهانی از یک جهت کلیدی با دیگر کلسترهای جهانی متفاوت است. در حالی که هنوز یک نهاد رهبری دارد - کمیساریای عالی سازمان ملل (UN) برای پناهندگان - و سه فعالیت اصلی را مانند سایر کلسترها انجام می دهد، کار کلستر محافظت به چهار حوزه مسئولیت (AORS) تقسیم می شود: محافظت از کودکان، خشونت مبتنی بر جنسیت (GBV)، مسکن، زمین و املاک، و مبارزه با ماین.

هر AOR نهاد فوکل پوینت خود را دارد که وظایف و مسئولیت های آن با نهادهای اصلی کلستر جهانی یکسان است. هنگامی که چهار AOR فعالیت های خود را در سطح کشور انجام می دهند، به طور کلی به عنوان "زیرکلسترهای" محافظت از آنها یاد می شود. این موضوع بعداً با جزئیات بیشتری مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

مشارکت سازمان های غیردولتی در کلسترها در سطح جهانی برای رساندن صدای عملیاتی ساحه محور به ابتکارات راه اندازی شده در سطح جهانی مهم است. سازمان های غیردولتی می توانند از ابزارها، راهنمایی ها و سایر حمایت های ایجاد شده در سطح جهانی بهره مند شوند. از آنجا که بسیاری از پالیسی های آغاز شده در سطح جهانی پیامدهایی برای همه بازیگران بشردوستانه دارد، مهم است که سازمان های غیردولتی در توسعه آنها نقش داشته باشند.

3-2-3 وظایف اصلی کلستر در سطح کشوری

هنگامی که یک فاجعه رخ می دهد، کلسترهای سطح کشور ممکن است به عنوان راهی برای بهبود هماهنگی در طی پاسخ فعال شوند. کلسترهای درون کشوری موقتی هستند و تنها زمانی فعال می شوند که ظرفیت پاسخگویی و هماهنگی کافی در سطح کشور وجود نداشته باشد.

ممکن است کلسترهای سطح زیر ملی برای غیرمتمرکز کردن هماهنگی از سطح ملی در مناطق با اهمیت عملیاتی خاص ایجاد شوند. در زمینه های خاص، کلسترهای سطح زیر ملی زمان پاسخ را بین تصمیم گیری و اجرا کمتر می کنند و برای تطبیق استانداردهای موجود با شرایط محلی مناسب تر هستند.

برای تعیین اینکه کدام کلسترها باید فعال شوند و چه کسی باید آنها را رهبری کند، هماهنگ کننده بشردوستانه (HC) و تیم کشوری بشردوستانه (HCT) ارزیابی های اولیه را بررسی کرده و توصیه ای را تهیه می کنند. این توصیه برای هماهنگ کننده امداد اضطراری ارسال می شود، که آن را برای تأیید به کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) و نهادهای اصلی کلستر جهانی ارسال می کند. پس از تصویب، کلسترهایی ایجاد می شوند تا سازمان های بشردوستانه بتوانند منابع را هماهنگ کنند، فعالیت ها را اولویت بندی کنند و نقش ها و مسئولیت های مربوطه خود را مشخص کنند.

کلاسترها یک راه حل هماهنگی محدود به زمان هستند. هدف باید از سرگیری یا ایجاد مکانیسم های هماهنگی ملی باشد. هماهنگ کننده امور بشردوستانه و تیم بشردوستانه کشور به طور منظم کلاسترها را بررسی می کنند تا مشخص کنند که آیا هنوز برای هماهنگی لازم هستند یا خیر. لازم نیست همه کلاسترها به طور همزمان انتقال یافته یا غیر فعال شوند.

در شرایط اضطراری با شروع ناگهانی، کلاسترها ظرف سه ماه پس از فعال سازی بررسی می شوند. در بحران های طولانی مدت، کلاسترها سالانه بازنگری می شوند.

غیر فعال سازی کلاسترها زمانی در نظر گرفته می شود که کاهش نیاز بشردوستانه وجود داشته باشد، که در نتیجه شکاف های واکنش و هماهنگی مرتبط را کاهش میدهد، و یا زمانی که ساختارهای ملی ظرفیت کافی برای هماهنگی و رفع نیازهای بشردوستانه باقی مانده را در راستای اصول بشردوستانه به دست آورند.

چهار اصل باید روند انتقال یا غیر فعال کردن کلاستر را راهنمایی و اطلاع دهند:

- این فرآیند توسط HC، با مشورت با HCT، آغاز و رهبری می شود و تاجایی که ممکن است با مقامات ملی همکاری می کند.
- آنها مبتنی بر ارزیابی ظرفیت ملی هستند.
- آنها زمینه را در نظر می گیرند، از جمله مقیاس نیازهای باقی مانده و توانایی مکانیسم هایی که شناسایی شده اند تا هماهنگی را برای پاسخگویی در راستای اصول بشردوستانه به عهده بگیرند.
- آنها با اهداف بهبود زود هنگام و ایجاد تاب آوری هدایت می شوند.

فرآیند غیرفعال سازی کلاسترها بسیار شبیه به فرآیند فعال سازی است.

- تحت رهبری سازمان بشردوستانه هماهنگ کننده، تیم کشوری بشردوستانه بررسی می کند که کدام کلاسترها با موفقیت مسئولیت های هماهنگی موثر را به همتایان ملی منتقل کرده اند و سپس غیرفعال سازی را توصیه می کند.
- هماهنگ کننده بشردوستانه خلاصه ای از بررسی را به هماهنگ کننده امداد اضطراری و مقامات ملی ارائه می کند و مشخص میکند که کدام کلاسترها باید منتقل شوند و متعاقباً غیرفعال شوند.
- هماهنگ کننده امداد اضطراری این توصیه را با مدیران IASC، گروه مدیران اضطراری (EDG) و نهاد های پیشرو کلاستر جهانی برای تایید آنها به اشتراک می گذارد.
- پس از تایید، هماهنگ کننده بشردوستانه شرکای مربوطه را از ترتیبات توافق شده مطلع می کند.

در سال 2015، IASC پیش نویس رویکرد آمادگی پاسخ اضطراری (ERP) را برای آزمایش میدانی منتشر کرد. هدف اصلی این رویکرد اطمینان از ارائه کمک های حیاتی بلافاصله پس از شروع یک وضعیت اضطراری بشردوستانه است. این پیش نویس دستورالعمل های عملی را در مورد آماده شدن برای پاسخ به شرایط اضطراری بالقوه با کمک های بشردوستانه مناسب به ویژه برای ایجاد ظرفیت ملی برای آمادگی و برنامه ریزی احتیاطی ارائه می دهد.

3-2-5 فعال سازی کلاستر

11 کلاستر وجود دارد اما فقط کلاسترهای خاصی در هر شرایط اضطراری فعال می شوند. بر اساس تجزیه و تحلیل HCT از نیاز بشردوستانه و ظرفیت هماهنگی در محل، با مشورت با شرکای ملی، کلاسترها بسته به آن آنچه مورد نیاز است و ظرفیت هماهنگی که در حال حاضر وجود دارد، فعال می شوند.

معیارهای فعال سازی کلاستر عبارتند از:

- وخامت شدید یا تغییر قابل توجه در وضعیت انسانی منجر به شکاف واکنش و هماهنگی می شود
- ارزیابی پاسخ ملی موجود و ظرفیت هماهنگی نشان می دهد که به دلیل مقیاس نیاز، تعداد بازیگران درگیر و یا نیاز به پاسخ پیچیده تر و چند سکتوری، ناتوانی در برآورده کردن مناسب نیازها به شیوه ای که اصول بشردوستانه رعایت شوند وجود دارد.

برای فعال سازی کلاستر یک فرآیند وجود دارد:

- بر اساس این معیارها، HC با HCT توافق می کند که کدام کلاسترها باید فعال شوند.
- HC با مشورت با HCT نهاد های اصلی کلاستری را انتخاب می کند.
- پس از توافق با HC، HCT به هماهنگ کننده امداد اضطراری اطلاع می دهد و توصیه ها و منطق فعال سازی را تشریح می کند و نهاد های رهبری کلاستر را پیشنهاد می کند.
- هماهنگ کننده امداد اضطراری این پیشنهاد را برای تایید ظرف 24 ساعت با مدیران IASC و نهاد های پیشرو کلاستر جهانی در میان می گذارد.
- پس از تایید، HC به طرف های مربوطه اطلاع می دهد و کلاسترها تشکیل شده و شروع به ملاقات می کنند.

7-2-3 تعهدات اصلی

اگرچه همه کلاسترها ساختار متفاوتی دارند، اعضای کلاستر همگی مسئولیت ارائه کمک به موقع و مؤثر را بر عهده دارند. این امر مستلزم تعهد صرف زمان و منابع همه شرکا، از جمله NGOها، و همچنین درک خوب سیستم کلاستری به عنوان یک کل می باشد. مادل مرجع IASC برای هماهنگی کلاسترها در سطح کشور شامل فهرستی از تعهدات اصلی شرکای کلاستری است. حداقل تعهدات برای مشارکت در کلاسترها عبارتند از:

- تعهد به اصول بشردوستانه، اصول مشارکت، راهنمایی های خاص کلاستری و استانداردهای شناخته شده بین المللی برای هر پروگرام
- تعهد به محافظت از جریان اصلی در اجرای پروگرام
- آمادگی برای مشارکت در اقداماتی که به طور خاص پاسخگویی به افراد آسیب دیده را بهبود می بخشد
- درک آشکار از وظایف و مسئولیت های مرتبط با عضویت در کلاستر
- مشارکت فعال در کلاستر و تعهد به مشارکت مداوم در کار جمعی کلاستر
- ظرفیت و تمایل برای مشارکت در پلان و فعالیت های پاسخ کلاستر
- تعهد به مسائل چند جانبه پروگرامی کلیدی
- تعهد یک کارمند ارشد مربوطه به کار مداوم با کلاستر برای انجام مأموریت آن
- تعهد به همکاری با سایر شرکای کلاستر برای اطمینان از استفاده بهینه و استراتژیک از منابع موجود
- تمایل به برعهده گرفتن مسئولیت های رهبری در گروه های زیرملی یا کاری در صورت نیاز
- دادخواهی کردن و انتشار پیام های دادخواهی
- اطمینان حاصل کنید که کلاستر تفسیری را ارائه می کند تا همه شرکای کلاستر بتوانند در آن شرکت کنند

8-2-3 هزینه ها و مزایای هماهنگی کلاستری

برای سازمان های غیردولتی، مشارکت در یک کلاستر مزایا و چالش های خاصی را به همراه دارد. مشارکت مستلزم صرف قابل توجهی از زمان و منابع انسانی از طرف همه شرکای شرکت کننده است – این امر می تواند به ویژه برای سازمان های غیردولتی کوچکتر با کارکنان کمتر و بودجه های فشرده تر، و همچنین برای سازمان های غیردولتی در سطح ملی یا محلی که ممکن است موانع بیشتری بر سر راه خود داشته باشند سخت تر باشد نسبت به مشارکت سازمان های غیردولتی بین المللی. در عین حال، مشارکت سازمان های غیردولتی محلی و ملی به ایجاد دسترسی به بخش وسیع تری از جمعیت آسیب دیده کمک می کند. به علاوه، برخی از سازمان ها ممکن است متوجه شوند که مشارکت آنها در یک کلاستر به پاسخ کلی در مقابله با بحران فایده می رساند، اما هیچ سودی برای خود سازمان ندارد.

با این حال، مزایای مشارکت در سیستم کلاستری ارزش هزینه را دارد، به ویژه وقتی که از دیدگاه جمعیت آسیب دیده در نظر گرفته شود. کلاسترهای داخل کشور می توانند فعالیت ها را در محل هماهنگ کنند و به سازمان های مختلف کمک کنند تا از تکراری شدن اجتناب کنند. وظیفه به اشتراک گذاری اطلاعات در سیستم کلاستری منجر به نیازسنجی بهتر می شود که به حفظ جان و حفظ منابع کمک می کند. کلاسترهای جهانی به توزیع استانداردها و بهترین اقدامات در میان طیف گسترده ای از سازمان ها کمک می کنند و کیفیت کلی اقدامات بشردوستانه را بهبود می بخشند.

به طور خلاصه، سیستم کلاستری به فعالان بشردوستانه کمک می کند تا زندگی و معیشت مردم را نجات دهند و این ارزش چالش هایی را دارد که با خود به همراه دارد.

آگاهی بیشتر از دستور العمل های مربوط به اجرای صحیح سیستم کلاستری می تواند به سازمان های غیردولتی کمک کند تا کلاسترها را برای عملکرد خوب و دستیابی به اهداف تعیین شده خود مسئول نگه دارند. این می تواند به این معنی باشد که نگرانی هایمان را به هماهنگ کننده کلاستر یا HC برسانیم. هنگامی که کلاسترها به شیوه ای مؤثر کار نمی کنند، مسئولیت شرکای کلاستر، از جمله سازمان های غیردولتی، اتخاذ گام هایی برای بهبود عملکرد کلاستر است.

فصل 3: رویکرد کلاستر بخش 3: ساختار و مدیریت کلاستر

1-3-3 نهادهای رهبری کلاستری

برای هر کلاستر در سطح جهانی یک نهاد هدایت کننده کلاستر (یا نهادهای رهبری مشترک) تعیین شده است. این نهاد مسئول همکاری با سایر شرکا برای ایجاد مکانیسم های هماهنگی، تنظیم استانداردها و بهترین اقدامات و پشتیبانی از جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها است.

وقتی کلاسترها در داخل کشور فعال می شوند، معمولاً همان نهاد رهبر در کلاستر جهانی، رهبری کلاستر کشوری را نیز به عهده می گیرد. با این حال، این ممکن است بسته به تجربه و حضور نهاد در سطح کشور متفاوت باشد. اغلب، نهادها به کارکنان خود مسئولیت های هماهنگی را بیش از مسئولیت های موجود خود محول می کنند. این غیر معمول نیست که سازمان ها به دلیل زمان محدود، برای حفظ سطح مورد نظر تعهد بدون تأثیر بر کل سیستم هماهنگی تلاش کنند.

گاهی اوقات دولت ها اجازه فعال شدن کلاسترها را نمی دهند. در چنین مواردی، ممکن است نیاز به ایجاد راه های جایگزین برای افزایش هماهنگی و ظرفیت پاسخ باشد.

هر فاجعه ای متفاوت است، بنابراین هیچ مدل واحدی برای مدیریت کلستر وجود ندارد. یکی از مدل‌هایی که مؤثر بوده است، ایجاد گروه‌های مشاوره استراتژیک یا SAG است که با فوروم‌ها برای تبادل اطلاعات گسترده‌تر تکمیل می‌شوند. SAG اغلب توسط هماهنگ کننده کلستر اداره می‌شود و مسئول تهیه و تنظیم چارچوب استراتژیک، اولویت‌ها و برنامه کاری برای کلستر است. علاوه بر نمایندگان عملیاتی سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی، اعضای SAG شامل نمایندگان از دولت‌ها، داورها، فوروم‌های سازمان‌های غیردولتی ملی، جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر، و دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) هستند. عضویت SAG باید نماینده مشارکت کلی کلستر باشد، اما همچنین باید محدود باشد تا اطمینان حاصل شود که آنها می‌توانند به طور مؤثر کار کنند. SAG‌ها بر اساس زمینه و نیاز به اطمینان از رهبری مورد نیاز برای مدیریت کلستر تشکیل خواهند شد و همه کلسترها آن را ندارند.

کارگروه‌های تخنیکی (TWIGs یا TWiGs) گروه‌های تسک محور (Task-oriented) و یا گروهی از کارشناسان تخنیکی با محدوده زمانی مشخص هستند. آنها در صورت لزوم برای حل مسائل خاص ایجاد می‌شوند، به عنوان مثال توافق بر سر حداقل استانداردها و تدوین شیوه‌های فنی مناسب. TWiG‌ها توسط یک فوکل پوینت یا مشاور تخنیکی هماهنگ می‌شوند.

3-3-5 کلسترهای فرعی

در هر یک از 11 کلستر، ممکن است کلسترهای فرعی برای تمرکز بر یک موضوع یا منطقه جغرافیایی خاص ایجاد شوند. ممکن است کلسترهای فرعی برای رسیدگی به یک موضوع خاص مرتبط با یک فاجعه خاص ایجاد شوند. به عنوان مثال، اگر یک فاجعه خاص بر تعداد بسیار بزرگی از کودکان تأثیر بگذارد، ممکن است یک گروه فرعی در مورد حمایت از کودکان ایجاد شود.

هنگامی که یک پاسخ در یک منطقه بسیار بزرگ یا دور دست راه اندازی می‌شود، ممکن است کلسترهای فرعی برای هماهنگ کردن فعالیت‌های کلستر در سطح زیر ملی ایجاد شوند. این امر زمان پاسخگویی را از تصمیم تا اجرا بهبود می‌بخشد و امکان سازگاری با شرایط محلی را فراهم می‌کند.

رئیس هر نهاد رهبری که کلستر داخل کشوری را هدایت می‌کند به تیم کشوری امداد بشردوستانه می‌پیوندد. این افراد هنگام شرکت در تیم کشوری امداد بشردوستانه، علاوه بر سازمان‌های خود، مسئول نمایندگی از کلسترهای خود نیز هستند. تیم کشوری امداد بشردوستانه شامل نمایندگان بسیاری از سازمان‌های مختلف است که در پاسخگویی کار می‌کنند. اعضای تیم کشوری امداد بشردوستانه برای برنامه ریزی و رهبری واکنش کلی با یکدیگر همکاری می‌کنند.

نهادهای رهبری هر کلستر همچنین «ارائه‌دهنده آخرین راه‌حل» برای سکتور خود هستند. در صورت لزوم، و بسته به دسترسی، امنیت، و موجود بودن فاند، رهبر کلستر، به عنوان ارائه دهنده آخرین راه حل، باید آماده اطمینان دهی از ارائه خدمات مورد نیاز برای برطرف کردن خلاءهای مهم شناسایی شده توسط کلستر و منعکس شده در پلان پاسخ بشردوستانه هماهنگ کننده بشردوستانه باشد.

3-3-2 رهبری مشترک

به اشتراک گذاشتن رهبری کلسترها بین سازمان ملل، سازمان‌های غیر دولتی، جمعیت صلیب سرخ/هلال احمر، و سایر بازیگران بشردوستانه، از جمله سازمان‌های دولتی ملی، واکنش کلی را تقویت می‌کند. رهبری مشترک می‌تواند مشارکت، دادخواهی و به اشتراک گذاری اطلاعات را بهبود می‌بخشد و مشارکت قوی تر و هماهنگی بهتر را تضمین می‌کند.

رهبری مشترک به‌ویژه در ساحات دوردست با حضور محدود یا عدم حضور ملل متحد مؤثر است. در چنین مواردی، سازمان‌های غیردولتی با حضور قوی و مستمر از موقعیت خوبی برخوردارند تا نقش رهبری را در هماهنگی ایفا کنند. علاوه بر دسترسی بهتر، رهبری کلستر توسط یک سازمان غیردولتی می‌تواند تخصص تخنیکی، رویکردهای متفاوت در زمینه پاسخگویی به افراد آسیب‌دیده و مشارکت و درک درازمدت جامعه را فراهم کند.

رهبری مشترک مستلزم آن است که بازیگران نقش‌ها و مسئولیت‌ها را به وضوح تعریف کنند، از جمله نقش‌های مکمل نهادهای رهبری کلستر، هماهنگ کننده‌های کلستر، و اعضای کلستر. شراکت مناسب و شفاف رهبری در میان بازیگران مختلف بازتابی واقعی از وابستگی متقابل جامعه بشردوستانه برای اطمینان از پاسخ استراتژیک مؤثر است.

3-3-3 مدیریت کلستر

هر فاجعه ای متفاوت است و نیاز به نوع واکنش متفاوتی دارد. ساختار خاص نحوه مدیریت و رهبری کلسترها می‌تواند متفاوت باشد. گاهی اوقات کلسترها نیاز به سازماندهی گروه‌های کوچکتر برای رسیدگی به مسائل خاص در داخل کلستر خود دارند. در مواقع دیگر، کلسترها باید روی مسائلی که بر کار چندین کلستر تأثیر می‌گذارد، با هم کار کنند.

بیاپید به برخی از عناصر دیگر رویکرد کلستری نگاه کنیم، از جمله روش‌هایی که کار در یک کلستر سازماندهی می‌شود و اینکه چگونه می‌خواهیم بین کلسترها هماهنگ شویم.

3-3-6 هماهنگی بین کلستری

بسیاری از جنبه های واکنش به فجایع توسط یک کلستر قابل رسیدگی نیستند. همانطور که هماهنگی در یک کلستر مهم است، هماهنگ کردن کار در بین کلستر ها نیز مهم است. این هماهنگی بین کلستری نامیده می شود. به عنوان مثال، به منظور افزایش مشارکت زنان در نیروی کار بشردوستانه در افغانستان، تیم هماهنگی بین کلستری (ICCT) به طور فعال شرکای خود را تشویق می کند تا رویکردهای حساس جنسیتی مانند استفاده از محرم ها یا اعضای خانواده برای همراهی با پرسنل زن را در طول این مدت در سفر در داخل کشور انجام دهند.

نقش ها و مسئولیت های هماهنگی بین کلستری عبارتند از:

هماهنگی بین کلستری می تواند در سه سطح رخ دهد:

- در تیم کشوری بشردوستانه، نهادهای رهبری کلستر، کلسترهای خود را نمایندگی می کنند و روی برنامه استراتژیک کلی برای پاسخ با هم کار می کنند
- گروه هایی از کلسترها اجرای اهداف استراتژیک خاص را هماهنگ می کنند
- فوروم های هماهنگی بین کلستری که همه کلسترها و سایر بازیگران مرتبط را برای رسیدگی به مسائل استراتژیک و عملیاتی گرد هم می آورد - اینها عموماً توسط OCHA سازماندهی می شوند

- حصول اطمینان از اینکه نقش ها و مسئولیت های سکتور به وضوح تعریف شده اند
- پر کردن خلاء های احتمالی و حذف موارد تکراری
- تسهیل تهیه پلان پاسخ بشردوستانه

3-4-3 مخابرات اضطراری

هدف کلستر مخابرات اضطراری ارائه خدمات اطلاعاتی، ارتباطی و فناوری به موقع، قابل پیش بینی و موثر برای حمایت از جامعه بشردوستانه در انجام کار خود است. در صورت درخواست، ظرف 48 ساعت پس از وقوع فاجعه، کلستر مخابرات اضطراری خدمات ارتباطی امنیتی اولیه و اتصال صوتی و اینترنت مشترک را برای همه فعالان بشردوستانه در این زمینه فراهم می کند. رهبر کلستر مخابرات اضطراری، برنامه جهانی غذا (WFP) است.

3-4-4 تغذیه

هدف از کلستر تغذیه حفظ و بهبود وضعیت تغذیه جمعیت های آسیب دیده است. این کلستر برنامه های تغذیه مکمل و درمانی را هماهنگ می کند که افرادی را که مریض هستند یا به تغذیه اضافی نیاز دارند، هدف قرار می دهد. رهبر کلستر تغذیه، صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) است.

فصل 3: رویکرد کلستر

بخش 4: نقش ها و نهاد های رهبر برای 11 کلستر

3-4-1 رویکرد کلستری در عمل

اکنون که با رویکرد کلستری به طور گسترده تر آشنا شدید، اجازه دهید به برخی از فعالیت های هر کلستر نگاه کنیم. 11 کلستر وجود دارد: هماهنگی و مدیریت کمپ؛ بهبودی سریع؛ تحصیلات؛ مخابرات اضطراری؛ امنیت غذایی؛ صحت؛ لجستیک؛ تغذیه؛ محافظت؛ پناهگاه؛ و آب، بهسازی آب و حفظ الصحة.

3-4-2 هماهنگی و مدیریت کمپ (CCCM)

هدف هماهنگی کمپ و مدیریت کمپ، یا CCCM، بهبود شرایط زندگی برای افراد بیجاشده از طریق تسهیل محافظت و خدمات در کمپ ها و مکان های شبه کمپ است. این کلستر همچنین در جهت رامحل های بلندمدت برای جمعیت های آسیب دیده کار می کند و از بسته شدن سازمان یافته و حذف تدریجی کمپ ها اطمینان می دهد. در شرایط منازعه و درگیری، نهاد اصلی برای کلستر CCCM، کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان یا UNHCR است. در مواقع اضطراری ناشی از بلایای طبیعی، نهاد اصلی CCCM سازمان بین المللی مهاجرت یا IOM است.

3-4-8 تعلیم و تربیه

هدف کلستر آموزش این است که اطمینان حاصل شود که کودکان و جوانان آسیب دیده از این فاجعه تا حد امکان سکتگی کمتری در آموزش خود دارند. کلستر آموزش ممکن است سیستم‌های آموزشی اضطراری مانند مدارس در کمپ‌ها را راه اندازی کند و با مقامات محلی و ملی برای بازگرداندن سیستم‌های آموزشی دائمی در مواردی که این سیستم مختل شده است همکاری کند. رهبر کلستر برای آموزش، صندوق اطفال سازمان ملل (یونیسف) و Save the Children هستند.

3-4-9 صحت

هدف کلستر صحت شناسایی نیازهای صحتی جمعیت آسیب‌دیده و تعیین کارآمدترین و مؤثرترین راه‌ها برای رفع آن‌ها است. آنها کار می‌کنند تا از بروز مسائل صحتی مانند شیوع مریضی جلوگیری کنند و در صورت شیوع آنها به آنها رسیدگی کنند. رهبری کلستر صحت سازمان صحت جهانی (WHO) است.

3-4-10 سرپناه

هدف کلستر پناهگاه تامین نیازهای اولیه و فوری سرپناه برای جمعیت‌های آسیب‌دیده از بلایا است. این شامل چادرها، مواد عایق، دیگر راه حل‌های تهیه پناهگاه اضطراری موقت و اقامت غیرغذایی مرتبط با سرپناه است. آنها همچنین ممکن است به پشتیبانی بلندمدت سرپناه، ساخت و ساز مسکن و بازسازی، و پشتیبانی سکونت گاهی مانند برنامه ریزی سایت و برنامه ریزی شهری بپردازند. در بلایای طبیعی، جمعیت‌های بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر (IFRC) رهبری کلستری پناهگاه است. در موقعیت‌های مربوط به درگیری‌های مسلحانه، رهبر گروهی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) است.

3-4-11 لجستیک

هدف کلستر لجستیک اطمینان از تامین لجستیکی کارآمد عملیات بشردوستانه است. اعضای این کلستر عمدتاً بر حمل و نقل و مدیریت منابع متمرکز هستند. کلستر لجستیک برای اطمینان از جریان روان و موفقیت آمیز عملیات بشردوستانه کار می‌کند و اطلاعات و آموزش‌های تخریکی در زمینه لجستیک ارائه می‌دهد. رهبر کلستر لجستیک، برنامه جهانی غذا (WFP) است.

3-4-5 بهبودی سریع

هدف کلستر بهبودی سریع حمایت از عملیات کمک‌های بشردوستانه در حال انجام و در عین حال حمایت از بهبودی درازمدت جمعیت آسیب‌دیده است. بهبودی سریع شامل موارد زیادی است: احیای خدمات اولیه، معیشت، سرپناه، حکومت، امنیت و حاکمیت قانون، محیط زیست و ابعاد اجتماعی، از جمله ادغام مجدد جمعیت‌های بیجا شده به محض امکان پذیر شدن. رهبر کلستری برای بهبودی سریع، برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) است.

3-4-6 امنیت غذایی

هدف کلستر امنیت غذایی تقویت پاسخ‌های امنیت غذایی در شرایط بحرانی، حمایت از بازسازی زود هنگام مراکز تولید و بازارهای غذایی محلی و افزایش ظرفیت ملی است. آن‌ها ممکن است این کار را با نظارت بر نحوه تأثیر کمک‌های غذایی بر زارعین یا بازارهای محلی انجام دهند، یا با یافتن راه‌هایی برای حمایت از زارعین و بازارهای محلی از طریق خرید غذا برای جمعیت‌های آسیب‌دیده از فاجعه در همان اطراف، در صورت امکان. رهبر کلستری برای امنیت غذایی، برنامه جهانی غذا (WFP) و سازمان غذا و زراعت (FAO) هستند.

3-4-7 محافظت

هدف کلستر حفاظت، حمایت از حقوق جمعیت آسیب‌دیده از بحران - بدون در نظر گرفتن سن، جنسیت، اجتماعی، قومیت یا پیشینه مذهبی است. آنها همچنین کمک می‌کنند تا اطمینان حاصل شود که بازیگران بشردوستانه در حین انجام کار خود، نگرانی‌های محافظتی را در نظر می‌گیرند.

هاد اصلی جهانی برای کلستر حفاظت، کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR) است. با این حال، کلستر حفاظت جهانی مسئول اطمینان از پاسخ موثر در چندین حوزه تخصصی است که به عنوان Areas of Responsibility یا AoR شناخته می‌شود. هر AoR نهاد فوکل پوینت خود را دارد که وظایف و مسئولیت‌های آن با نهادهای اصلی کلستر جهانی یکسان است. AoR ها و نهاد های فوکل پوینت آنها عبارتند از:

- حفاظت از کودکان، به سرپرستی صندوق کودکان سازمان ملل یا یونیسف
- خشونت مبتنی بر جنسیت، به ریاست صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA)
- مسکن، زمین، و املاک، به ریاست شورای پناهندگان ناروی
- مقابله با ماین، به سرپرستی خدمات مبارزه با ماین سازمان ملل متحد

اگرچه این حوزه‌های تخصصی در سطح جهانی «AoRs» نامیده می‌شوند، معمولاً در سطح کشور به آنها «کلسترهای فرعی» می‌گویند.

12-4-3 آب، بهسازی آب و فاضلاب و حفظ الصحه (WASH)

هدف کلاستر WASH (آب، بهسازی آب و فاضلاب و حفظ الصحه) هماهنگ کردن نهاد هایی است که در زمینه تحویل، ذخیره سازی و تصفیه آب کار می کنند. کلاستر WASH همچنین سازمان هایی را هماهنگ می کند که دفع ایمن زباله های انسانی را ترویج می کنند و حفظ الصحه عمومی را ترویج می کنند. رهبر کلاستر WASH، صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) است.

13-4-3 مسائل چند جانبه

یک موضوع چندجانبه بر همه حوزه های مربوطه تأثیر می گذارد و در بیش از یک کلاستر تأثیر می گذارد. نمونه هایی از مسائل چندجانبه عبارتند از: سن، جنسیت، محیط زیست و پاسخگویی به جمعیت آسیب دیده. این مسئولیت هر کلاستر است که رسیدگی به این مسائل چند جانبه را در فعالیت های آن کلاستر در نظر بگیرد. برای اطلاعات جاری در مورد مسائل چند جانبه، لطفاً به humanitarianresponse.info مراجعه کنید.

14-4-3 نتیجه گیری

امیدوارم این بررسی رویکرد کلاستری مفید بوده باشد. رویکرد کلاستری مکانیسم اصلی برای هماهنگی در سیستم هماهنگی بشردوستانه است. با شرکت در کلاسترها، بازیگران بشردوستانه، از جمله سازمان های غیردولتی ملی و بین المللی، می توانند فعالیت ها را در سکتورهای خود بهتر هماهنگ کنند و همچنین با کارهایی که در سایر سکتور ها اتفاق می افتد، هماهنگ شوند. هدف کلی ارائه خدمات بهتر به تمام جمعیت های آسیب دیده است.

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های Translators without Borders انجام شده اند. کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و معتبر باشند، با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود داشته باشد.

فصل 4:

برنامه ریزی و تامین مالی پاسخ بشردوستانه

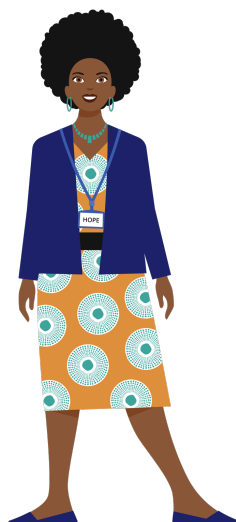
2-1-4 بولتن خبری

ده روز از زلزله ای به بزرگی 7.5 ریشتر در اولویتانا می گذرد. کارشناسان تخمین می زنند که حدود 50000 نفر کشته و 3 میلیون نفر آواره شده اند. پروتکل های مقیاس گسترده سیستم بشردوستانه فعال شده است و جامعه بین المللی در حال پاسخگویی است. بیش از 200 سازمان دیگر از سراسر جهان به سازمان های کمک رسان بین المللی که قبلاً در اولویتانا کار می کردند، پیوسته اند. دولت های بین المللی در حال ارسال کمک های مالی و تدارکات هستند.

3-1-4 چه چیزی را باید انتظار داشت

1-1-4 مقدمه

به فصل 4 خوش آمدید: برنامه ریزی و تامین مالی پاسخ بشردوستانه. در یک پاسخ بشردوستانه در مقیاس بزرگ، یک ساختار مشارکتی و شفاف برای برنامه ریزی و اقدام برای ترکیب همه تخصص ها و منابع موجود در یک تلاش امدادی چند وجهی لازم است. این فصل برنامه ریزی و تامین مالی یک پاسخ بشردوستانه، از جمله چرخه پروگرام بشردوستانه، مکانیسم های تامین مالی مشترک، و مکانیسم های اصلی برای ردگیری و گزارش کمک های مالی بشردوستانه را پوشش می دهد.

سلام، من هوپ هستم، افسر مالی در Humanitarian Corps Worldwide. بیاید به تصویر بزرگتر از چگونگی برنامه ریزی برای یک پاسخ اضطراری در سیستم هماهنگی بین المللی نگاه کنیم. سپس به چگونگی دسترسی سازمان های غیردولتی (NGO) به فاند بشردوستانه برای اجرای این برنامه خواهیم پرداخت.

ابتدا، من می خواهم شما را در مورد وضعیت فعلی اولویتانا به روز کنم: ارزیابی های سریع اولیه تکمیل شده و اکنون با ارزیابی های سکتوری دقیق تر وضعیت دنبال می شود. طرح واکنش بشردوستانه چند روز پیش نهایی شد و اکنون فاندها از صندوق مرکزی واکنش اضطراری (CERF) آزاد شده است.

اینجا مراحل یک چرخه پروگرام بشردوستانه هستند:

- در این فصل این موارد را بحث خواهیم کرد:
- چرخه پروگرام بشردوستانه (همچنین به عنوان HPC شناخته می شود)
- مکانیسم های تأمین مالی مشترک بشردوستانه سازمان ملل متحد، از جمله CERF و فاند های مشترک مبتنی بر کشور (CBPF)
- و برخی از مکانیسم های اصلی برای ردگیری و گزارش کمک های مالی بشردوستانه

1. نیازسنجی و تحلیل
2. برنامه ریزی پاسخ استراتژیک
3. بسیج منابع
4. اجرا و نظارت
5. بررسی و ارزیابی عملیاتی

به منظور کمک موثر به افراد آسیب دیده، دو عنصر در قلب چرخه وجود دارد:

فصل 4: برنامه ریزی و تامین مالی پاسخ بشردوستانه

بخش 2: چرخه پروگرام بشردوستانه

1. هماهنگی مؤثر با مقامات ملی و محلی و بازیگران بشردوستانه. پاسخگویی به نیازهای افراد آسیب دیده در قلب واکنش انسان دوستانه است و هماهنگی این پاسخ را تسهیل می کند.
2. مدیریت اطلاعات. مدیریت اطلاعات زیربنای هر مرحله از HPC است و با انتقال اطلاعات غنی شده از یکی به دیگری به اتصال مراحل کمک می کند. مهم است که سازمان های شرکت کننده در پاسخ، اطلاعاتی را جمع آوری و به اشتراک بگذارند، از جمله «W4» که چه کسی، چه چیزی را کجا و چه زمانی انجام می دهد.

بیا بید لحظه ای را به بررسی جزئیات هر عنصر چرخه اختصاص دهیم.

THE 4Ws 4-2-2

Ws4 یک ابزار جهانی است که داده ها را در قالب یک ماتریس جمع آوری می کند. W ها مخفف Who does what, Where, and When هستند. بسته به شرایط، ابزار Ws4 گاهی اوقات شامل دسته "وقتی" نمی شود. پس از تکمیل، این ماتریس به تولید محصولات اطلاعاتی مانند نقشه ها و جداول دستاوردهای انجام شده تا به امروز کمک می کند. دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) الگوهای استاندارد را ایجاد کرده است. با این حال، کلسترها می توانند این موارد را با توجه به نیازهای مدیریت اطلاعات خود تغییر دهند.

مهم است که همه بازیگران بشردوستانه، از جمله سازمان های غیردولتی، که به شرایط اضطراری پاسخ می دهند، در ساخت ماتریس Ws4 شرکت کنند، زیرا ابزاری کلیدی در کاهش تکرارها و رفع شکاف های پلان گذاری است. اطلاعات تولید شده توسط Ws4 برای کل جامعه بشردوستانه مفید است، اما دقت آن به ورودی های دریافتی بستگی دارد.

4-2-1 گام های چرخه پروگرام بشردوستانه (HPC)

فرآیندی که واکنش به شرایط اضطراری بشردوستانه را سازماندهی می کند، چرخه پروگرام بشردوستانه (HPC) نامیده می شود. HPC مجموعه ای از اقدامات هماهنگ است که به فعالان بشردوستانه کمک می کند تا یک پاسخ بشردوستانه را اجرا کنند.

HPC به عنوان یک فرآیند جمعی و مشورتی در نظر گرفته شده است که محیطی را ایجاد می کند که در آن همه کسانی که در یک پاسخ دخیل هستند می توانند نقش خود را در ارتباط با دیگران ببینند. فرآیندهایی که فراگیر و مشورتی هستند، تصمیمات برنامه ریزی بهتر، همکاری قوی تر، مسئولیت پذیری بیشتر و مشروعیت را ایجاد می کنند. برای سازمان های غیردولتی مهم است که عناصر HPC را درک کنند تا بتوانند به طور کامل در مراحل واکنش اضطراری در کنار سایر بازیگران بشردوستانه شرکت کنند.

ابتدا، من قصد دارم یک نمای کلی از هر یک از عناصر HPC به شما ارائه کنم. سپس، ما با جزئیات بیشتری به برخی از عناصری که مخصوصاً سازمان های غیردولتی احتمالاً با آن ها مواجه می شوند، نگاه می کنیم.

آمادگی واقعاً اولین گام HPC است. همچنین بخش مهمی از پاسخ موثر است و باید قبل و در سراسر چرخه گنجانده شود.

آمادگی عنصری از چرخه پروگرام بشردوستانه است که باید در تمام مراحل این چرخه وجود داشته باشد. مهم است که تا حد امکان قبل از وقوع حوادث اضطراری آماده شوید. آمادگی همه چیز را در بر می گیرد، از جمع آوری اطلاعات پیشینه در مورد کشور گرفته تا استقرار و اجرای سیستم های اجرایی استاندارد در سازمان شما، تا آشنایی با نحوه کارکرد سیستم تامین مالی و اجرای کمک در محل. آمادگی اضطراری متعلق به گروه وسیع تری از فعالیت هایی است که برای کاهش احتمال و تأثیر بلایا بر زندگی مردم طراحی شده اند. اینها شامل پیشگیری، تسکین مشکلات و پاسخ به شرایط اضطراری بشردوستانه است. همچنین شامل ادغام طرح های پاسخ اضطراری و کاهش خطر بلایا در برنامه های توسعه است.

4-2-7 اجرا و نظارت

نظارت بر پاسخ یک پروسه مستمر است که کمک های ارائه شده را در مقایسه با اهداف تعیین شده در HRP ردیابی می کند. هدف اصلی آن شناسایی شکاف ها یا کاستی ها در واکنش بشردوستانه و بهبود پاسخگویی به جمعیت های آسیب دیده است.

4-2-4 نیازسنجی و تحلیل

نیازسنجی و تجزیه و تحلیل شواهدی را ارائه می دهد که کل چرخه پروگرام بشردوستانه بر آن استوار است. نیازسنجی یک فرآیند مهم و مستمر در طول چرخه پروگرام بشردوستانه را تشکیل می دهد، از اطلاعات پایه که سیستم های نظارت بر وضعیت و پاسخ به آن تکیه دارند تا برنامه ریزی استراتژیک عملیاتی.

بلافاصله پس از شروع یک بحران، جمع آوری اطلاعات اولیه ممکن است انجام شود تا پاسخ بلافاصله شروع شود. پاسخ بشردوستانه مؤثر مستلزم ارزیابی چند سکتوری از نیازها و قابلیت ها است. این ارزیابی مشترک با هدف ارائه اطلاعات دقیق کافی به تصمیم گیرندگان برای اتخاذ تصمیمات کلیدی به موقع انجام می شود. این نیز برای جلوگیری از تکرار یا شکاف در پاسخ اضطراری بسیار مهم است. این اطلاعات می تواند همه چیز را از برنامه ریزی استراتژیک گرفته تا اجرای پروگرام تحت تأثیر قرار دهد و این امر ضروری است که نیازها به طور دقیق ارزیابی و به طور مشترک تجزیه و تحلیل شوند. همه فعالان بشردوستانه نیازسنجی انجام می دهند، اما مهم است که هماهنگ شوند تا ارزیابی ها به صورت مشترک یا با رویکردی هماهنگ انجام شود.

4-2-5 برنامه ریزی پاسخ ستراتیژیک

با استفاده از اطلاعات جمع آوری شده از طریق نیازسنجی و تجزیه و تحلیل، هماهنگ کننده بشردوستانه یا HC، با مشارکت فعال تیم کشوری بشردوستانه، یا HCT، برنامه واکنش بشردوستانه (HRP) را توسعه می دهد، که ارائه اطلاعات استراتژیک و هماهنگ می باشد و اولویت ها، شکاف ها و نیازهای مالی مورد نیاز برای حمایت از جمعیت آسیب دیده را تعریف می کند. این طرح با تصمیم گیری در مورد اینکه چه اقداماتی فوری هستند، چه کسی مسئول این اقدامات است و کجا کار خواهند کرد، به هدایت پاسخ کمک می کند. در شرایط اضطراری بشردوستانه جاری، HCT یک HRP سالانه ایجاد می کند. در کشور های بدون HRP، HCT یک طرح واکنش خاص در شرایط اضطراری یا به اصطلاح درخواست تجدیدنظر (Flash Appeal) ایجاد می کند.

HCT مرتباً اطلاعات مربوط به عملیات های بشردوستانه را برای نظارت بر پاسخ بررسی می کند و در صورت لزوم، برنامه استراتژیک را اصلاح می کند. البته وظیفه ما اجرای پروگرام هایی است که مسئولیت آن را بر عهده گرفته ایم. کار در چارچوب طرح واکنش بشردوستانه به برنامه های ما ارزش می افزاید، زیرا می توانیم بدانیم که دیگران چه خدمات تکمیلی ارائه می دهند و تخمین بزنیم که کار آنها چگونه بر کار ما تأثیر می گذارد. این یک گام کلیدی در چرخه پروگرام بشردوستانه است، زیرا به دنبال مشخص کردن این است که آیا جامعه بشردوستانه آنچه را که متعهد به انجام آن در HRP است انجام می دهد یا خیر.

4-2-8 بررسی و ارزیابی عملیاتی

ارزیابی یک واکنش به ما کمک می کند تا بهتر بفهمیم چه اقدامات یا تصمیم هایی مؤثر بوده اند و چگونه جامعه بشردوستانه می تواند در کمک به جامعه آسیب دیده از فاجعه در دفعه بعدی که به یک بحران انسانی پاسخ می دهیم مؤثرتر باشد. همچنین به ما کمک می کند تا تغییرات لازم را برای بهبود کیفیت پاسخ مداوم شناسایی کنیم.

پس از آنکه مقیاس گسترده سیستم فعال شد، بازبینی عملیاتی همتا (OPR) مرحله اجباری چرخه پروگرام بشردوستانه است. OPR که توسط HC/HCT، گروه مدیران اضطراری (EDG) یا مدیران IASC آغاز شده است، 90 روز پس از یک فعال سازی مقیاس گسترده سیستم انجام می شود و برای کمک به هماهنگ کننده های بشردوستانه (HCS) و تیم های بشردوستانه کشوری (HCTs) طراحی شده است و تعیین می کند که آیا اصلاحات یا بهبودهایی در یک پاسخ بشردوستانه ضروری است یا خیر.

9-2-4 نیازسنجی

اکنون که مروری بر چرخه پروگرام بشردوستانه داشتید، ببینید نگاهی دقیق‌تر به برخی از عناصری که سازمان‌های غیردولتی ممکن است هنگام درگیر شدن با چرخه کلی با آن‌ها مواجه شوند، ببیندازیم. ابتدا برخی از فعالیت‌هایی که در مرحله نیازسنجی انجام می‌شوند را بررسی می‌کنیم.

HPC این ضرورت را تقویت می‌کند که نهادها با هم و با جامعه آسیب دیده از بلایا همکاری کنند تا در اسرع وقت یک تصویر واضح ارائه دهند. این فقط یک لیست ساده نیست، بلکه یک نمای کلی است که جمعیت آسیب دیده را با تعداد تخمینی افراد نیازمند و نیازها در هر بخش که بر اساس فوریت اولویت دارند، شناسایی می‌کند. در شرایط اضطراری با شروع ناگهانی، نهادها ممکن است روی یک ارزیابی سریع اولیه چند کلستری مشترک یا MIRA با یکدیگر همکاری کنند. در شرایط اضطراری جاری، سندی که همه اینها را توصیف می‌کند، مرور کلی نیازهای بشردوستانه (HNO) نامیده می‌شود. هدف HNO ارائه درک مشترک از تأثیر یک بحران بر نیازهای بشردوستانه و اطلاع‌رسانی به طرح پاسخ بشردوستانه، تیم کشوری بشردوستانه (HRP) است. ببینید MIRA و HNO را با جزئیات بیشتری مورد بحث قرار دهیم.

10-2-4 ارزیابی چند کلستری سریع اولیه (MIRA)

بلافاصله پس از یک موقعیت اضطراری، داشتن یک درک خوب از نیازهای اولویت دار مهم است. وقتی سازمان‌ها ارزیابی‌ها را جداگانه انجام می‌دهند، اطلاعاتی که جمع‌آوری می‌کنند تنها بخشی از پاسخ بشردوستانه را نشان می‌دهد. ارزیابی چند کلستری سریع اولیه (MIRA) طراحی شده است تا اولویت‌های بشردوستانه استراتژیک را در طی هفته‌های اول پس از وقوع یک موقعیت اضطراری شناسایی کنیم. این اولین گام HCT در واکنش اضطراری است و با اطلاعاتی از چندین بازیگر به ارائه تصویر کلی از یک واکنش عملیاتی در شروع یک بحران کمک می‌کند.

MIRA باید توسط تیمی از متخصصان شرایط اضطراری، از جمله متخصصان ارزیابی و سکتوری که از کلسترها و سکتورهای مختلف موجود در کشور استخراج شده‌اند، انجام شود تا اطمینان حاصل شود که دانش محلی در یافته‌ها گنجانده شده است.

تعریف سناریوی اولیه و گزارش MIRA هر دو حاوی اطلاعاتی در مورد چهار موضوع در دو حوزه محوری هستند: تأثیر بحران و محیط عملیاتی. در این حوزه‌ها، چهار موضوع وجود دارند که عبارتند از: دامنه و مقیاس بحران وضعیت جمعیت آسیب‌دیده، ظرفیت‌ها و پاسخ، دسترسی بشردوستانه.

از آنجا که هدف MIRA حمایت از شناسایی اولویت‌های بشردوستانه استراتژیک است، مهم است که سازمان‌های غیردولتی در جنبه جمع‌آوری اطلاعات شرکت کنند و به انتخاب اولویت‌ها کمک کنند. این به همه فعالان بشر دوستانه کمک می‌کند تا از همان ابتدا به درک مشترکی از وضعیت دست یابند.

11-2-4 مرور کلی نیازهای بشردوستانه (HNO)

درحالی که MIRA در شرایط اضطراری با شروع ناگهانی استفاده می‌شود، بررسی اجمالی نیازهای بشردوستانه در شرایط اضطراری جاری به کار برده می‌شود. همانطور که از نام آن پیداست، HNO مروری بر نیازهای بشردوستانه در کشور آسیب‌دیده است. این جامع‌ترین ارزیابی بین‌سازمانی از نیازهای بشردوستانه است که با اطلاعات ارائه شده توسط کلسترها، نهادهای سازمان ملل متحد و دولت‌های ملی تهیه شده است. یک HNO برای شناسایی و اولویت‌بندی نیازها قبل از طرح واکنش بشردوستانه تولید می‌شود. تیم‌های کشوری بشردوستانه تشویق می‌شوند تا یک HNO برای یک کشور آسیب‌دیده تهیه کنند، که باید هر بحران انسانی در آن کشور را به عنوان وسیله‌ای برای اطلاع‌رسانی پاسخ بشردوستانه پوشش دهد. در شرایط اضطراری جاری، HNO به صورت سالانه تولید می‌شود، اما یک سند ثابت نیست. HNOs باید در زمانی که تغییر قابل توجهی در شرایط وجود دارد، بر اساس تصمیم HCT مورد بازنگری قرار گیرد، و این بازنگری باید قبل از تجدید نظرهای عمده در برنامه ریزی استراتژیک صورت گیرد. HNO تجزیه و تحلیلی از آخرین ارزیابی‌های موجود است. برای سازمان‌های غیردولتی مهم است که در برنامه ریزی ارزیابی و جمع‌آوری داده‌ها برای HNO هماهنگ شوند تا سودمندی داده‌های جمع‌آوری شده را به حداکثر برسانند. این کار معمولاً از طریق کلستر مربوط انجام می‌شود.

هنگامی که ارزیابی‌ها توسط یک NGO یا شرکای محلی آن تکمیل شد، به اشتراک گذاشتن آن نتایج برای تلاش کلی برای رساندن کمک به جمعیت آسیب‌دیده بدون تکرار کمک‌ها حیاتی است. دفاتر ساحوی OCHA معمولاً اسناد ارزیابی را به عنوان بخشی از وظایف خود در هماهنگی مدیریت اطلاعات نگهداری می‌کنند. و هنگامی که HNO تکمیل شد، سازمان‌های غیردولتی و سایرین می‌توانند از داده‌ها برای بهبود پاسخ خود استفاده کنند.

12-2-4 طرح پاسخ بشردوستانه (HRP)

در مرحله بعد، ببینید نگاهی دقیق‌تر به مرحله برنامه ریزی پاسخ استراتژیک بیندازیم. در یک بحران جاری، یک فعالیت عمده در طول این مرحله تهیه یک طرح پاسخ بشردوستانه (HRP) است.

طرح پاسخ بشردوستانه نشان می‌دهد که ما به عنوان یک جامعه بشردوستانه چگونه به نیازهای ارزیابی شده در مواقع اضطراری پاسخ خواهیم داد و به عنوان مبنایی برای اجرا و نظارت بر پاسخ جمعی عمل می‌کند. این شامل برنامه ریزی برای یک سال تقویمی است و معمولاً پس از شش ماه تجدید نظر می‌شود تا هر گونه پیشرفت جدید را در نظر بگیرد. HRP از HNO (یا MIRA در شرایط اضطراری با شروع ناگهانی) استفاده می‌کند تا جهت و هدف استراتژیک پاسخ را تعیین کند و سهم هر کلستر را در تحقق آن اهداف نشان دهد. علاوه بر این، HRP به شناسایی شکاف‌هایی که ممکن است وجود داشته باشد یا ایجاد شوند کمک می‌کند و شامل الزامات تأمین مالی دقیق برای شرایط اضطراری است. HRP شامل شرحی از نیازهای تأمین مالی است، و فقط می‌گوید که چه مقدار پول برای پاسخگویی به نیازهای ارزیابی شده لازم است و مکانیسم واقعی تأمین مالی را مشخص نمی‌کند.

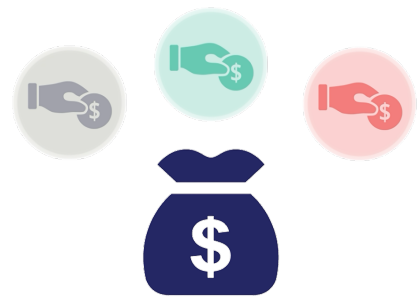
HRP شامل اهداف استراتژیک و شاخص های مرتبطی است که برای اندازه گیری پیشرفت، به عنوان مثال، در کاهش میزان مرگ و میر کودکان به یک سطح معین استفاده می شود. سازمان های غیردولتی می توانند در تهیه این اهداف و شاخص ها کمک کنند و همچنین در صورت عدم تحقق آن ها، رهبری را به پاسخگویی وادار کنند.

HRP باید مشورت با مقامات ملی و نظرات افراد آسیب دیده را در نظر بگیرد. در حالی که HC و HCT مسئول تهیه و اجرای HRP هستند، کل جامعه بشردوستانه باید در تمام جنبه های آن، به ویژه طراحی آن مشارکت داشته باشند. سازمان های غیردولتی بین المللی و ملی، به ویژه، آگاهی مستقیمی از وضعیت موجود دارند و بنابراین می توانند اطمینان حاصل کنند که استراتژی و اولویت ها به طور دقیق واقعیت ها را در حوزه های عملیاتی منعکس می کنند. HRP همچنین باید مشورت با مقامات ملی و نظرات افراد آسیب دیده را در نظر بگیرد.

HRP ها معمولاً در جریان ورکشاپها برای سهامداران بشردوستانه آغاز می شوند. این ورکشاپها استراتژی برتر کشوری را توسعه می دهند و بنابراین فرصت های خوبی برای جامعه بشردوستانه برای مشارکت و تأثیرگذاری بر آن هستند. آنها به عنوان مکانیسم هایی برای توسعه طرح عمل می کنند که مبتنی بر نیازسنجی انجام شده از طریق MIRA یا HNO می باشند. ورکشاپها عموماً شامل HCT، هماهنگ کنندگان کسترها و اغلب سهامداران دیگر، مانند دولت میزبان، دونه ها و شرکت کنندگان از صلیب سرخ/لال احمر و جامعه سازمان های غیردولتی است.

در توسعه HRP، سازمان های غیردولتی باید با دیگران در کسترهای مربوطه خود کار کنند تا اطمینان حاصل کنند که نظرات آنها در نظر گرفته می شود. HRP شامل طرح های پاسخ کسترهای خواهد بود، بنابراین سازمان های غیردولتی می توانند برای اطلاعات بیشتر با کسترهای داخل کشوری خود در تماس باشند. سازمان های غیردولتی می توانند از HRP برای نشان دادن اینکه برنامه هایشان با برنامه استراتژیک کلی در کشورهای محل کارشان مطابقت دارد، استفاده کنند.

امیدوارم این مرور کلی بر HPC مفید بوده باشد. این بخش مهمی از نحوه انجام و هماهنگی فعالیت های پاسخگویی ما است. برای سازمان های غیردولتی مهم است که از جنبه های مختلف HPC آگاه باشند و درک کنند که مشارکت استراتژیک ما در کجا ضروری است.

فصل 4: برنامه ریزی و تامین مالی پاسخ بشردوستانه

بخش 3: مکانیسم های تامین مالی مشترک

1-3-4 تامین مالی مشترک چیست؟

در بیشتر موارد، بودجه برای کمک های بشردوستانه از سوی مردم تامین می شود - از طرف دولت های کشورهای که تحت تأثیر بحران قرار نگرفته اند، بنیادها، و کمک های مالی شهروندان منفرد، از جمله مردمی از بین جمعیت آسیب دیده. این بدان معناست که پول عمومی به ما سپرده شده است و انتظار می رود از آن عاقلانه، مؤثر و کارآمد استفاده کنیم. یکی از راه هایی که بازیگران بشردوستانه استفاده می کنند تا مطمئن شوند که این پول به شکل مسئولانه به مصرف می رسد، فاند های مشترک می باشد.

فاند های مشترک ارتباط نزدیکی با اهداف ابتکار اصلاحات بشردوستانه دارد. فاند های مشترک برای حمایت از جریان های کمک به موقع، منعطف و هماهنگ شده ای در نظر گرفته شده اند که هدفشان به طور استراتژیک رسیدگی به نیازهای اولویت دار می باشد. گاهی اوقات یک دونه مستقیماً یک برنامه را تامین مالی می کند. در مواقع دیگر، چندین کنند. به دونه پول خود را در یک صندوق واحد برای توزیع ترکیب می این مکانیسم ها، تامین مالی مشترک می گویند. فاند های مشترک چندین مزیت دارند. فاند های مشترک به دونه ها اجازه می دهد تا بدون نیاز به انتخاب یک گیرنده خاص در تلاش برای پاسخگویی مشارکت کنند. فاند های مشترک با گردآوری کمک های متعدد از سوی دونه های متعدد و مدیریت وجوه به صورت متمرکز، بار اداری را کاهش می دهد. های خود کند تا فعالیت فاند های مشترک همچنین بازیگران را تشویق می ها با یکدیگر همکاری کنند. را هماهنگ کرده و برای شناسایی اولویت شوند، و در فاند های مشترک اولویتها معمولاً توسط دونه ها مشخص نمی پذیری بیشتر در تطبیق وجوه با نیازهای این امکان را برای انعطاف کند. مکانیسم های تامین مالی مشترک برای ارزیابی شده فراهم می پرداخت سریع پول در هنگام وقوع بحران در نظر گرفته شده است. در های مقیاس گسترده سیستم بشردوستانه سازی پروتکل صورت فعال CBPF ها از فاند های مشترک مبتنی بر کشور (، تخصیص IASC (در صورت وجود در داخل کشور) و صندوق مرکزی پاسخ اضطراری (توسط ERC شوند. تخصیص ها توسط (بلافاصله اعلام می CERF) (در عرض 72 ساعت پس از شروع بحران، بر CBPFs برای HC اساس "بدون پشیمانی" صادر می شوند.

2-3-4 فندهای مشترک مبتنی بر کشور (CBPF)

فندهای مشترک مبتنی بر کشور یا CBPF یک مکانیسم تامین مالی مشترک است که توسط هماهنگ‌کننده امداد اضطراری ایجاد شده و توسط هماهنگ‌کننده‌های بشردوستانه یا HCs با حمایت OCHA مدیریت می‌شوند. CBPF ها در کشورهای مختلفی با بحران های طولانی مدت بشردوستانه عملیاتی هستند. صرف نظر از جایی که از آنها استفاده می‌شود، آنها سه هدف اصلی دارند:

- بهبود اثربخشی پاسخ بشردوستانه با هدایت بودجه به سمت نیازهای انسانی اولویت دار
- تقویت رهبری HC
- بسیج منابع و حمایت از هماهنگی چارچوب برنامه ریزی بشردوستانه

علاوه بر اصول بنیادین بشردوستانه بی غرضی، بشردوستی، بی طرفی و استقلال، CBPF ها بر پایه این چهار اصل اضافی نیز استوار هستند:

- فراگیر بودن: طیف وسیعی از سازمان‌های بشردوستانه همکار مانند نهادهای سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی در فرآیندهای CBPF شرکت می‌کنند و برای اجرای پروژه‌هایی که نیازهای اولویت‌دار را برآورده می‌کنند، بودجه دریافت می‌کنند
- انعطاف پذیری: CBPF ها می‌توانند به سرعت با اولویت‌های در حال تغییر سازگار شوند و به شرکای بشردوستانه اجازه می‌دهند تا راه حل‌های مناسب را برای رفع نیازهای بشردوستانه به طور موثر شناسایی کنند
- به موقع بودن: CBPF ها بودجه را تخصیص می‌دهند و با ظهور یا تشدید نیازهای بشردوستانه جان افراد را نجات می‌دهند
- بهره‌وری: فندهای بشردوستانه به دنبال استفاده از مکانیسم‌های پرداخت موثر هستند که هزینه‌های مبادله را به حداقل می‌رساند و در عین حال به شیوه‌ای شفاف و پاسخگو عمل می‌کند

HC ها می‌توانند بودجه CBPF را مستقیماً به بازیگران دارای موقعیت مناسب، از جمله سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی، سازمان‌های غیردولتی ملی، و صلیب سرخ/هلال احمر و نهادهای سازمان ملل اختصاص دهند. این با CERF متفاوت است که فقط به نهادهای سازمان ملل کمک مالی می‌کند. هر کشوری که شرایط اضطراری بشردوستانه دارد یا دفتر OCHA دارد ممکن است CBPF نداشته باشد. برای راه اندازی CBPF در شرایط اضطراری بشردوستانه باید شرایط خاصی رعایت شود.

این شرایط شامل موارد زیر هستند

- وجود یک طرح پاسخ بشردوستانه یا چارچوب برنامه ریزی بشردوستانه مشابه
- نشانه تعهد بیش از یک دونه و حداقل برای سه سال
- حضور OCHA در داخل کشور
- ظرفیت و تعهد قابل توجه از ساختارهای هماهنگی، مانند کلسرها یا سکتورها
- حضور، ظرفیت، و خرید از شرکای اجرایی بالقوه

ERC برای حفظ یک نمای کلی از CBPF ها و مشاوره در مورد مسائل مربوط به سیاستهای مربوط به CBPF ها، از جمله باز کردن و بستن فندها، و همچنین نظارت بر انطباق، به بخش فاند مشترک مبتنی بر کشور OCHA متکی است. در داخل کشور، HC رهبری استراتژیک را فراهم می‌کند و CBPF را مدیریت و نظارت می‌کند. او به پشتیبانی دفتر کشوری OCHA و یک هیئت مشورتی CBPF متکی است.

هیئت مشورتی، متشکل از سهامداران کلیدی کشوری از جمله دونه‌ها، سازمان‌های غیردولتی، و نهادهای سازمان ملل متحد، از HC در جهت‌گیری استراتژیک فاند، مانند استراتژی‌های تخصیص و مؤثرترین روش‌های بسیج منابع، حمایت می‌کند. علاوه بر این، هیئت مشورتی همچنین از HC و دفتر کشوری OCHA در مورد مدیریت خطر حمایت می‌کند.

CBPF ها کمیته‌های بازبینی استراتژیک و تخریکی دارند که پروپزال‌های پروژه را بررسی می‌کنند. اعضای کمیته‌های بررسی نزدیک به ساحه هستند و از اعضای فعال سکتورها یا کلسترهای مربوطه معرفی می‌شوند.

در نهایت، واحد تامین مالی بشردوستانه OCHA در داخل کشور در دفتر کشوری مربوطه OCHA مسئول اداره و مدیریت روزانه فاند می‌باشد.

استراتژی تخصیص فاند قسمت 2

اگر کشوری دارای فاند مشترک مبتنی بر کشور باشد، اولویت‌های تامین مالی براساس چارچوب برنامه‌ریزی بشردوستانه موجود یا طرح واکنش بشردوستانه برای شناسایی فوری‌ترین نیازهای بشردوستانه تعریف می‌شوند. HC ها دو روش برای تخصیص بودجه به شرکای اجراکننده دارند، تخصیص استاندارد و ذخیره. این روش‌ها مشابه هستند. با این حال، تخصیص ذخیره کمی سریعتر عمل می‌کند. تخصیص استاندارد از اولویت‌های هدفمند در HRP پشتیبانی می‌کند. تخصیص ذخیره برای شرایط پیش‌بینی نشده، شرایط اضطراری یا نیازهای مرتبط با زمینه در نظر گرفته شده است. با مشورت هیئت مشورتی CBPF، HC تصمیم خواهد گرفت که چه زمانی و چگونه از این روش‌های تخصیص با توجه به وضعیت کشور استفاده کند.

به دنبال این، HC همچنین یک استراتژی تخصیص برای هر فاند تهیه خواهد کرد. طیف متنوعی از بازیگران، از جمله سازمان‌های غیردولتی، از HC در تهیه این استراتژی حمایت خواهند کرد. این استراتژی تخصیص شامل این موارد خواهد بود

4-3-5 سایر منابع در مورد CBPF

در اینجا چند منبع دیگر وجود دارد که می توانید به صورت آنلاین برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد CBPF ها پیدا کنید:

- کتاب راهنمای عملیاتی OCHA برای فاند های مشترک مبتنی بر کشور
- دستور العمل های پالیسی برای فاند های مشترک مبتنی بر کشور
- سیستم مدیریت گرنت

4-3-6 صندوق پاسخ اضطراری مرکزی (CERF)

صندوق پاسخ اضطراری مرکزی (CERF) یک مکانیسم تامین مالی مشترک بشردوستانه جهانی است. این شامل یک بخش کمک بلاعوض و یک بخش وام است.

اهداف CERF عبارتند از

- تقویت اقدام و پاسخ زود هنگام برای کاهش تلفات انسانی
- افزایش پاسخ به الزامات زمان حیاتی
- تقویت عناصر اصلی پاسخ بشردوستانه در بحران هایی که تامین مالی اندکی شده اند

CERF یا صندوق مرکزی پاسخ به حالات اضطرار توسط هماهنگ کننده امداد اضطراری که توسط OCHA پشتیبانی می شود اداره می شود. CERF هدف تامین مالی سالانه یک میلیارد دلار دارد، اما در حال حاضر بیش از 618 میلیون دلار در سال به عنوان کمک های بلاعوض برای واکنش سریع و 229 میلیون دلار در سال برای شرایط اضطراری که تامین مالی اندک شده اند پرداخت می کند. علاوه بر این، یک تسهیلات قرضه کوچک تا 30 میلیون دلار آمریکایی برای پوشش خلاء های تامین مالی ارائه می کند. CERF سالانه از طریق کمک های مالی دولت ها، سکتور خصوصی، بنیادها و افراد تامین می شود.

توجه به این نکته مهم است که به استثنای OCHA فقط نهادهای سازمان ملل می توانند مستقیماً برای قرضه یا کمک های مالی از CERF درخواست دهند. این صندوق به طور مستقیم به روی دولت های کشورهای آسیب دیده، سازمان های غیردولتی، یا جمعیت های صلیب سرخ/هلال احمر باز نیست. با این حال، سازمان های غیردولتی بین المللی و ملی، جمعیت های صلیب سرخ/هلال احمر، و شرکای دولتی اغلب بودجه CERF را به عنوان شرکای اجرا کننده نهادهای سازمان ملل دریافت می کنند. این کار از طریق یک توافقنامه کمک مالی فرعی بین نمایندگی های سازمان ملل متحد و سازمان غیردولتی انجام می شود. این توافقنامه، ساختار، قوانین و فرمت درخواست آن بر اساس نهاد سازمان ملل قرارداد کننده متفاوت خواهد بود. نمونه های این شامل مواردی است که یک سازمان غیردولتی ممکن است کمک های غذایی را از طرف برنامه جهانی غذا توزیع کند یا یک برنامه واکسیناسیون را برای صندوق کودکان سازمان ملل اجرا کند، بنابراین به طور غیرمستقیم از CERF بهره مند شود.

دو دریچه اصلی تامین مالی CERF بین پاسخ سریع و حمایت از شرایط اضطراری که تامین مالی اندک شده اند تقسیم شده است.

- یک راهنمای دسترسی به فاند در یک کشور خاص
- یک بررسی اجمالی نقش CBPF در بستر بشردوستانه داخل کشور
- یک استراتژی تامین مالی و اولویت های تامین مالی
- کل مبلغی که باید تخصیص داده شود، احتمالاً بر اساس کلستر تقسیم می شود
- معیارهای پروژه
- جدول زمانی

استراتژی تخصیص مبنایی برای عملیات فاند خواهد بود، بنابراین متقاضیان باید با دفتر OCHA در داخل کشور در تماس باشند تا در فرآیند شرکت کنند.

4-3-4 ارزیابی ظرفیت سازمانی

بل از اینکه سازمان های غیردولتی بتوانند به کمک مالی از فاند های مشترک مبتنی بر کشور دسترسی پیدا کنند، باید یک ارزیابی ظرفیت انجام دهند که ظرفیت نهادی، پروگرامی و مالی آنها را برای انجام کارهای بشردوستانه مشخص می کند.

در حال حاضر، سازمان های غیردولتی که در چندین کشور فعال هستند، باید ارزیابی جداگانه ای را در هر کشور انجام دهند. نتیجه ارزیابی مشخص می کند که آیا یک NGO واجد شرایط است یا خیر. شرکای واجد شرایط به عنوان ریسک بالا، متوسط یا کم رتبه بندی می شوند. این سطح ریسک در جنبه های مختلف فرآیند تامین مالی، مانند تعداد دفعات ارسال گزارش ها و نحوه پرداخت بودجه، تأثیر می گذارد.

این ارزیابی بسته به کشور متفاوت است. مهم است بدانید که دفتر کشوری OCHA به شرکای بالقوه در گذراندن این فرآیند کمک می کند. علاوه بر این، هر پروژه ای که توسط یک CBPF تامین مالی می شود، امتیازی را در شاخص عملکرد شریک دریافت می کند، که تعیین می کند پروژه چقدر به خوبی اجرا شده است. این امتیاز بر اساس این موارد محاسبه خواهد شد

- کیفیت گزارش در کل
- پلان اجرا و نظارت
- کیفیت و به موقع بودن گزارش تفصیلی
- فراوانی و به موقع بودن درخواست های بازبینی
- عملکرد مالی
- یافته های حسابرسی (Audit)

این امتیازات همچنین برای محاسبه رتبه بندی ریسک آتی مورد استفاده قرار خواهند گرفت. در نهایت، تمام روش های فوق، از جمله ارسال پروپزال و گزارش، از سیستم مدیریت کمک های مالی استفاده می کنند که پلتفرم آنلاین یک مرحله ای OCHA برای مدیریت وجوه جمع شده مبتنی بر کشور (CBPF) است. CBPF به شرکای بشردوستانه فعال در کشورهای متأثر از بلایا یا منازعات مسلحانه کمک می کند تا کمک های نجات بخش به موقع و موثر را به افرادی که بیشتر به آن نیاز دارند ارائه دهند.

4-3-8 شرایط اضطراری که تامین مالی اندک شده

تقریباً یک سوم کمک‌های CERF برای شرایط اضطراری که تامین مالی اندک شده اند کنار گذاشته می‌شود. به طور معمول، دو بار در سال، ERC کشورهایی که تامین مالی اندک شده اند را برای دریافت کمک های بلاعوض CERF بر اساس تحلیل های عمیق و مشاوره با نهادهای تعیین شده توسط دبیرخانه CERF اولویت می دهد. پس از تجزیه و تحلیل، ERC کشور های نهایی را برای دریافت تخصیص بودجه انتخاب می کند و مبلغ فاند تخصیص شده را برای هر کشور مشخص می کند.

4-3-9 قرضه های CERF

مکانیسم قرضه CERF به نهادهای واجد شرایط سازمان ملل که تعهد رسمی دونه را دریافت کرده اند اما بین تعهد و انتقال واقعی وجوه با تاخیر مواجه شده اند، پول می دهد. نهاد زمانی این پول را باز پرداخت می کند که فاند مورد انتظار از طریق دونه را دریافت شده باشد. این قرضه ها به نهادهای سازمان ملل کمک می کنند تا فعالیت های پاسخ اضطراری خود را آغاز کنند. آنها باید ظرف یک سال باز پرداخت شوند.

4-3-10 ردیابی و گزارش دهی

مکانیسم های مختلفی برای ردیابی و گزارش دهی در مورد تامین مالی بشردوستانه وجود دارد. خدمات ردیابی مالی (FTS) منبع اصلی اطلاعات گذشته و حال جریان های تامین مالی در سیستم های بشردوستانه، خدمات ردیابی مالی (FTS) در OCHA است. FTS اطلاعات را از دونه ها و سازمان های دریافت کننده جمع آوری می کند. داده ها در FTS را می توان به روش های مختلف، از جمله بر اساس وضعیت اضطراری، دونه، گیرنده، سکتور و سال مرتب کرد.

تمام مجموعه داده ها قابل دانلود هستند. البته سیستم فقط به اندازه داده هایی که در آن قرار میگیرد، می تواند خوب باشد. بنابراین یکی از چالش ها این است که دونه ها و نهاد ها اطلاعات تعهدات و کمک های مالی را به موقع گزارش دهند. دونه ها و سازمان های غیر دولتی می توانند کمک های خود را مستقیماً از طریق یک فرم ساده یا از طریق ایمیل در وب سایت FTS گزارش دهند. FTS به کاربران این امکان را می دهد که ببینند چه مقدار از یک تجدید نظر یا پلان پاسخ بین سازمانی و توسط چه کسی تامین مالی شده است. پایگاه داده FTS دارای داده های مالی تاریخی است که به سال 2000 باز می گردد، بنابراین به کاربران این امکان را می دهد تا به روندهای مالی برای بیش از دو دهه نگاه کنند تا ببینند چه کسی چه مقدار بودجه را از چه کسی و از کجا دریافت کرده است. FTS به صورت آنلاین قابل دسترسی است. FTS می تواند به شیوه های مختلف برای سازمان های غیر دولتی مفید باشد.

4-3-7 فاند های پاسخ سریع

فاند های پاسخ سریع به حمایت از فعالیت های بشردوستانه و نجات بخش در مراحل اولیه یک بحران ناگهانی (وضعیت اضطرار جدید یا وضعیت اضطراری که دفعتهاً وخیم تر شده) کمک می کنند. تخصیص های واکنش سریع باید معیار های «نجات بخش بودن» را که در دستورات CERF تعریف شده است، برآورده کند و از نیازسنجی های داخل کشور ناشی شود.

هماهنگ کننده بشردوستانه یا هماهنگ کننده مقیم، معمولاً به توصیه تیم کشوری بشردوستانه، فاند های CERF را درخواست می کند، بنابراین این فرصت برای سازمان های غیردولتی وجود دارد که از طریق تیم کشوری بشردوستانه برای منابع مورد نیاز مشاوره و لابی کنند. فعالیت ها باید بر اساس نیازسنجی های اخیر اولویت بندی شوند و از اهداف درخواست تجدیدنظر یا پلان پاسخ بشردوستانه پشتیبانی کنند. این فاند ها اغلب در فجایع حاد و ناگهانی استفاده می شوند. آنها همچنین ممکن است در مورد وخامت سریع یک بحران موجود با یک محرک واضح استفاده شوند.

فاند های پاسخ سریع در اسرع وقت، معمولاً ظرف چند روز پس از ارسال درخواست، پرداخت می شوند. حداکثر 30 میلیون دلار از بودجه واکنش سریع را می توان به یک بحران اختصاص داد. فاند مورد نظر را می توان به محض وقوع فاجعه مورد استفاده قرار داد و باید ظرف شش ماه پس از دریافت فاند مصرف شود.

اخیراً، CERF تأمین مالی اقدامات پیش بینی شده را به عنوان بخشی از درجه واکنش سریع آغاز کرده است. اقدامات پیش بینی کننده از تأثیرات انسانی قابل پیش بینی قبل از یک شوک پیش بینی شده خاص یا قبل از اینکه نیاز های بشردوستانه مرتبط با این شوک آشکار یا تشدید شود، جلوگیری می کند یا اثرات آن را کاهش می دهد.

اقدام پیش بینی کننده نشان دهنده یک راه متمایز دسترسی به بودجه است. برای بحران هایی که می توان با درجه خاصی از CERF اطمینان پیش بینی کرد، کاربرد دارد. با استفاده از اطلاعات برای بینی و اقداماتی برای کاهش یک شوک بسیار محتمل و با تأثیر پیش تر را برای تر، بهتر و ارزان حلی سریع راه CERF بالا، بودجه های تامین مالی باید بر سازد. درخواست نیاز های بشردوستانه ممکن می های مرتبط با رویدادی مانند خشکسالی، سیل یا طوفان اساس پروژه هایی را پیشنهاد کند که هدف آنها کاهش تأثیر یک شوک باشد و فعالیت بینی رسمی که در کشور ها های اقدام پیش از چارچوب CERF باشد. بینی یا مناطق خاص برای انواع خاصی از شرایط اضطراری که پیش ها را به تأمین مالی از پیش توافق شده و اقدامات قوی و محرک کند. فراتر سازد، پشتیبانی می بشردوستانه از پیش توافق شده مرتبط می برای اقدامات پیش بینی شده توسط هماهنگ CERF از اینها، بودجه کننده امداد اضطراری به صورت موردی تصمیم گیری می شود.

11_3_4 نتیجه گیری

امیدوارم این مرور کلی به روشن شدن انواع مختلف کمک های مالی بشر دوستانه و راه هایی که سازمان های غیردولتی می توانند به آنها دسترسی داشته باشند کمک کرده باشد.

این مهم است که ببینیم تامین مالی چگونه در تصویر بزرگتر برنامه ریزی و هماهنگی جای می گیرد. سازمان های غیردولتی می توانند نقش بزرگی در ارزیابی ها، برنامه ریزی استراتژیک، و اجرای برنامه ها در یک پاسخ هماهنگ ایفا کنند و همچنین از طرف جمعیت آسیب دیده سیستم را برای ارائه کار موثر و کارآمد پاسخگو نگه دارند.

تشکر از اینکه گوش دادید!

- به عنوان روشی برای دیده شدن و تبلیغات: اگر تمام سهم گیری های یک موسسه گزارش شوند، FTS می تواند تلاش کامل هر NGO را در یک بحران مشخص نشان دهد.
- به عنوان ابزار جمع آوری کمک مالی: FTS دونهای اصلی را برای هر بحران نشان می دهد، از جمله آنهایی که تعهد داده اند. این به طور بالقوه می تواند به سازمان های غیر دولتی کمک کند تا منابع مالی موجود یا جدید را شناسایی کنند.
- به عنوان یک ابزار دادخواهی: ردیابی مالی با شناسایی بحران هایی با بیشترین نیاز به منابع، برجسته کردن بحران ها و سکتورهایی که تامین مالی اندک شده اند، نظارت بر تغییرات نیازهای منابع بشردوستانه در وضعیت های در حال تحول، و ردیابی به موقع بودن پاسخ دونه به نیاز های فوری، مواد خام را برای دادخواهی فراهم می کند. ردیابی مالی نیز در موارد مختلف می تواند باعث اعتبار سازمانها شود.
- و می تواند به عنوان کمکی برای هماهنگی عمل کند: FTS اطلاعاتی را در یک نگاه فراهم می کند که کدام سازمان اجرا کننده و دونه در کدام بحران ها و سکتورها و در چه مقیاسی فعالیت می کنند.

گزارش های تحلیلی

در سطح جهانی، سه گزارش اصلی داده های جامعی را در مورد کمک های بشردوستانه جهانی ارائه می دهند. این گزارش ها همچنین تحلیلی از روندهای تامین مالی بشردوستانه و مسائلی که در پس تامین مالی بشردوستانه وجود دارند را ارائه می دهند.

گزارش کمک های بشردوستانه جهانی (GHA)

گزارش GHA به شکل مجموعه ای از دیتاشیت های اکسل که شامل تمام داده ها و گرافیک های استفاده شده در گزارش است، قابل دانلود است. گزارش های کشوری، گزارش های خاص سکتوری، و سایر تحلیل های روند وجود دارد که همگی بر جریان های مالی تمرکز دارند.

گزارش بلایای جهان

گزارش بلایای جهان هر ساله توسط فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر (IFRS) منتشر می شود. این گزارش هر سال شامل فصل هایی در مورد موضوعات کلیدی در حوزه بشردوستانه و جداول متعدد در مورد وقوع و تأثیرات بحران ها در سراسر جهان است.

گزارش وضعیت سیستم بشردوستانه

شبکه یادگیری فعال برای پاسخگویی و عملکرد (ALNAP) هر دو سال یک "گزارش وضعیت سیستم بشر دوستانه" تهیه می کند. این گزارش تحلیلی تر از گزارش های دیگر است و ارزیابی کلی از کارایی و اثربخشی سیستم بشردوستانه را ارائه می دهد.

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های Translators without Borders انجام شده اند. کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و معتبر باشند، با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود داشته باشد.

فصل 5:

حقوق بین الملل و استانداردهای بشردوستانه

5-1-1 مقدمه

به فصل 5 خوش آمدید: حقوق بین الملل و استانداردهای
بشردوستانه

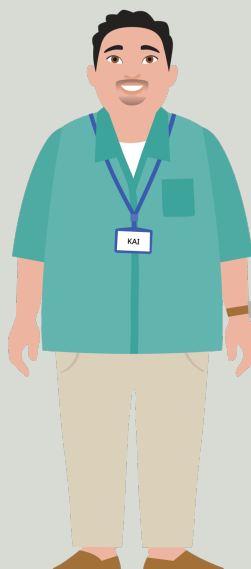
پاسخ بشردوستانه بین المللی بدون اصول مشترک به عنوان پایه و اساس اقدامات جامعه بشردوستانه دشوار خواهد بود. اگرچه جامعه بشردوستانه ممکن است زبان، ملیت یا تجربه مشترکی نداشته باشند، اما آنها به یک منشور رفتاری واحد، استانداردهای حرفه ای و حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL) پایبند هستند. این فصل یک مرور کلی بر استانداردها، قوانین و چارچوب قانونی ارائه می دهد که بر اساس آن بازیگران مختلف در پاسخ به بحران های بشردوستانه به منظور ارائه امداد به افراد نیازمند فعالیت می کنند. این فصل همچنین یک مرور کلی بر چارچوب نظارتی و مجموعه قوانینی دارد که بر زمینه ای که در آن اقدامات بشردوستانه ممکن است رخ دهد، حاکم است.

5-1-2 بولتن خبری

10 روز از زلزله اولویتانا (Olivitana) به بزرگی 7.5 ریشتر می گذرد. گزارش ها تخمین زده اند که بیش از 3 میلیون اولویتانی (Olivitani) بیجاشده داخلی هستند. با مختل شدن خدمات دولتی، تنش ها در میان گروه های اولویتانا (Olivitana) که پیش از وقوع زمین لرزه مشکل ساز بود، تشدید شده و وضعیت امنیتی به سرعت در حال بدتر شدن است. گزارش هایی از خشونت در مناطق کوهستانی خارج از پایتخت وجود دارد. اکثر سرک های اصلی همچنان صعب العبور هستند مگر برای وسایل نقلیه چهار چرخ محرک (WD4). برخی از گروه های شبه نظامی دسترسی جاده ها را در مناطق کوهستانی در مرکز و غرب اولویتانا (Olivitana) کنترل می کنند و تصورات از توزیع ناعادلانه امدادها باعث تشدید تنش های موجود بین گروه ها شده است.

5-1-3 چه چیزی را باید انتظار داشت

درست است... خدا حافظ... (کای در
حال صحبت کردن با تلفن)

3-2-5 کنوانسیون جنوا 1949 و پروتکل های الحاقی آنها

چهار معاهده تحت کنوانسیون های جنوا 1949 و سه پروتکل الحاقی 1977 و 2005 پایه و اساس حقوق بین المللی بشردوستانه مدرن هستند. کنوانسیون های جنوا از جمله موارد دیگر، اصل عدم تبعیض را به رسمیت می شناسند. بر اساس اصل عدم تبعیض، بازیگران بشردوستانه باید کار خود را صرفاً بر اساس نیاز انجام دهند و هیچ گونه تمایزی بر اساس عواملی مانند ملیت، نژاد، جنسیت، اعتقادات مذهبی و عقاید سیاسی قائل نشوند.

همه کشورهای جهان کنوانسیون جنوا را امضا کرده اند. اگرچه، پروتکل های الحاقی کنوانسیون به طور جهانی تصویب نشده است. با این حال، حتی اگر کشوری پروتکل های الحاقی را امضا نکرده باشد، یک کشور همچنان به قوانین خاصی که در این توافق نامه ها گنجانده شده است، ملزم است. زیرا بسیاری از قوانین مندرج در این پروتکل ها، علاوه بر سایر قوانین، اکنون به عنوان بخشی از "حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی" به رسمیت شناخته می شوند. این بدان معناست که همه طرف های درگیر باید از این قوانین پیروی کنند، حتی اگر پروتکل های الحاقی را به طور رسمی امضا نکرده باشند. حقوق بین الملل عرفی ناشی از رویه دولت ها و اعتقاد جامعه بین المللی به الزام قانون است.

این سه پروتوکول به شرح زیراند:

پروتوکول I: بر کسانی که تحت تأثیر درگیری های بین المللی قرار گرفته اند تمرکز می کند و معنای اصطلاح "افراد محافظت شده" را به غیرنظامیان، نظامیان و پرسنل طبی گسترش

می دهد.

پروتوکول II: تمرکز بر گسترش حمایت ها از کسانی که تحت تأثیر درگیری های داخلی غیر بین المللی هستند به شمول جمعیت های غیرنظامی.

پروتوکول III: تمرکز بر به کارگیری از یک نشان بین المللی به رسمیت شناخته شده، به نام "کریستال سرخ"، که با ارائه امدادهای بین المللی در هنگام درگیری ها و شرایط اضطراری بشردوستانه مرتبط است، و هر گونه معانی مذهبی، فرهنگی یا سیاسی که ممکن است قبلاً با نشان های پذیرفته شده مرتبط بوده است را حذف کند.

سلام، من کای هستم، افسر محافظت در سپاه جهانی امداد بشردوستانه (Humanitarian Corps Worldwide). من یک نمای کلی از وضعیت فعلی اولویتانا (Olvitana) ارائه خواهم کرد. هر ج و مرج ناشی از زلزله تنش ها را بین دو جامعه قومی اصلی در اولویتانا (Olvitana) تشدید کرده است و حتی گزارش هایی در مورد سوء رفتار توسط بازیگرهای بشردوستانه منتشر شده است. این موضوع برخی از مسائل مهم را در مورد نقش ما به عنوان کارکنان بشردوستانه در شرایط درگیری مطرح می کند. درک قوانین و استانداردهایی که اقدام- عمل بشردوستانه را هدایت می کنند، از جمله در موقعیت های منازعه خشونت آمیز، مهم است.

در این فصل، من قصد دارم درباره موارد زیر به شما معلومات بدهم:

- حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر
- و هنجارها و استانداردهای حرفه ای.

فصل 5: حقوق بین الملل و استانداردهای بشردوستانه

بخش 2: حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر

1-2-5 حقوق بین المللی بشردوستانه

به عنوان کارکنان بشردوستانه، بسیار مهم است که حقوق بین المللی بشردوستانه یا IHL را درک کنیم. حقوق بین المللی بشردوستانه مجموعه ای از قوانین است که به دلایل بشردوستانه به دنبال محدود کردن اثرات منازعه مسلحانه است. از افرادی که طرفین منازعه نیستند یا دیگر در منازعه شرکت نمی کنند محافظت می کند و روش های جنگی را که جنگجویان می توانند استفاده کنند محدود می کند. حقوق بین المللی بشردوستانه به عنوان قانون جنگ یا قانون منازعه مسلحانه نیز شناخته می شود.

2-2-5 پیدایش حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL)

نمونه های تاریخی زیادی از جنایات انجام شده در جریان درگیری وجود دارد. این اقدامات شامل حمله به غیرنظامیان و بدرفتاری با اسیران جنگی است. از طریق مجموعه ای از معاهدات مهم معروف به کنوانسیون جنوا، دولت های جهان حقوق بین المللی بشردوستانه را تهیه، تصویب و ترویج کردند. هر عضو سازمان ملل متحد یکی از طرفین چهار کنوانسیون اصلی جنوا است. حقوق بین المللی بشردوستانه به دنبال محدود کردن ابزار و روش های جنگ است. حقوق بین المللی بشردوستانه همچنین رفتار در طول منازعه مسلحانه را با هدف حفاظت از غیرنظامیان و ساختارهای غیرنظامی، از جمله کارکنان کمک های بشردوستانه، و جنگجویانی که دیگر در درگیری شرکت نمی کنند، تنظیم می کند (معروف به "hors de combat").

کنوانسیون جنوا 1

اولین کنوانسیون جنوا با عنوان "کنوانسیون (I) برای بهبود وضعیت مجروحان و بیماران در نیروهای مسلح در میدان است." این کنوانسیون بر رفتار انسانی با مجروحان و بیماران در میدان جنگ تمرکز دارد. این کنوانسیون بر رفتار انسانی با مجروحان و بیماران در میدان جنگی سروکار دارد.

کنوانسیون جنوا 2

دومین کنوانسیون جنوا با عنوان "کنوانسیون (II) برای بهبود وضعیت مجروحین، مریضان و خدمه کشتی غرق شده نیروهای مسلح در دریا است." این کنوانسیون شامل مقررات مشابه کنوانسیون اول جنوا است اما برای افرادی که در دریا مجروح می شوند قابل اجرا است.

کنوانسیون جنوا 3

کنوانسیون سوم جنوا با عنوان کنوانسیون (III) در رابطه با رفتار با اسیران جنگی است. "این کنوانسیون قوانینی را تعیین می کند که رفتار انسانی با اسیران در طول جنگ را فراهم می کند. این شامل شرایط اساسی است که باید در طول اسارت تضمین شود و تعهد به آزادی و بازگرداندن زندانیان در پایان جنگ.

کنوانسیون جنوا 4

کنوانسیون چهارم با عنوان "کنوانسیون (IV) مربوط به حمایت از افراد غیرنظامی در زمان جنگ است." این کنوانسیون به طور قانونی از غیرنظامیان و موارد غیرنظامی مانند شفاخانه ها، فروشگاه های طبی یا عبادتگاه های مذهبی محافظت می کند.

با افرادی که در خصومت ها شرکت فعالی ندارند، از جمله اعضای نیروهای مسلح که سلاح های خود را زمین گذاشته اند و افرادی که به دلیل مریضی، جراحت، بازداشت یا هر علت دیگری «hors de combat» محسوب می شوند، در هر شرایطی باید رفتاری انسانی صورت گیرد، بدون هر گونه تبعیض و تمایز نامطلوب مبتنی بر نژاد، رنگ، مذهب یا دین، جنس، تولد یا ثروت، یا هر معیار مشابه دیگری. برای این منظور، اعمال زیر در هر زمان و در هر مکان در رابطه با افراد فوق ممنوع بوده و خواهد بود:

- خشونت علیه جان و وجود شخص، به ویژه قتل از هر نوع، مثله کردن، رفتار ظالمانه و شکنجه؛
- گروگان گیری؛
- توهین به حیثیت شخصی، به ویژه رفتار تحقیرآمیز و خوار کننده؛
- صدور احکام و اجرای اعدام ها بدون حکم قبلی که توسط دادگاهی که به طور منظم تشکیل شده است، با ارائه کلیه ضمانت های قضایی که توسط مردم متمدن ضروری تشخیص داده شده است.

مجروحان و مریضان باید جمع آوری و مراقبت شوند. یک نهاد بشردوستانه بی طرف، مانند کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، ممکن است خدمات خود را به طرف های درگیر ارائه دهد. طرف های درگیر باید بیشتر تلاش کنند تا از طریق موافقتنامه های خاص، تمام یا بخشی از سایر مقررات این کنوانسیون را به اجرا در آورند. اعمال مقررات قبلی بر وضعیت حقوقی طرف های درگیر تأثیری نخواهد داشت."

اصطلاح "Hors de combat" به شکل تحت اللفظی به "خارج از مبارزه" ترجمه می شود و به طور کلی در زمینه های قانونی برای اشاره به موارد زیر استفاده می شود:

- اسیران جنگی،
- جنگجویانی که ابراز تمایل به تسلیم کرده اند و
- جنگجویانی که به دلیل جراحت یا مریضی قادر به دفاع از خود نیستند.

4-2-5 ماده 3 مشترک

یکی از عناصر مهمی که در کنوانسیون های جنوا به آن اشاره شده است، ماده 3 مشترک نام دارد. در هر چهار کنوانسیون جنوا آمده است و در آنجا می توان مبنای قانونی برای حمایت از غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه غیر بین المللی را یافت. این ماده اقداماتی را توصیف می کند که نباید در قبال افرادی که در درگیری شرکت نمی کنند انجام شوند. به طور خاص، ماده 3 مشترک این موارد را ممنوع می کند:

- اعمال خشونت، از جمله مثله کردن، رفتار ظالمانه، و شکنجه؛
- انکار روند عادلانه در صورتی که فردی به جرمی متهم شود؛
- و توهین به حیثیت شخصی، از جمله رفتار تحقیرآمیز و خوار کننده.

هرکسی که «hors de combat» است، نمی تواند از نظر قانونی هدف حمله نظامی قرار گیرد.

5-2-5 موافقت نامه های دیگر در مورد حقوق بین المللی بشردوستانه

فراتر از کنوانسیون های جنوا و پروتکل های الحاقی، موافقت نامه های دیگری نیز وجود دارند که بر روش ها و ابزارهای جنگ و طراحی و استفاده از سلاح ها حاکم است. در اینجا چند نمونه را می بینید:

- کنوانسیون لاهه قبل از کنوانسیون ژنو در سال 1949 ایجاد شد.
- کنوانسیون شهر لاهه مربوط به خلع سلاح، قوانین جنگ و جنایات جنگی است.
- کنوانسیون پیشگیری و مجازات جنایت نسل کشی، نسل کشی را در اصطلاح حقوقی تعریف می کند. این کنوانسیون در سال 1948 توسط سازمان ملل متحد (UN) به تصویب رسید.
- کنوانسیون تسلیحات متعارف 1980 بیان می کند که سلاح ها نباید باعث آسیب اضافی یا رنج غیرضروری شوند. برخلاف کنوانسیون ژنو، همه کشورهای جهان این کنوانسیون خاص را امضا نکرده اند.

5-2-6 کاربرد حقوق بین المللی بشردوستانه

مهم است که در مورد همه کنوانسیون هایی که تاکنون ذکر شده است بدانید. متأسفانه، ممکن است با مواردی مواجه شوید که در آن این قوانین نقض شده اند و درک این قراردادها به شما کمک می کند تا زمینه حقوقی را بهتر درک کنید. برخی از این کنوانسیون ها به عنوان یک استاندارد بین المللی پذیرفته شده اند که همه کشورها به آن ملزم هستند، خواه به طور جداگانه کنوانسیون را امضا کرده باشند یا نه. همانطور که قبلاً بحث شد، از این به عنوان حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی یاد می شود. بسته به اینکه یک درگیری بین المللی باشد، بین دو دولت اتفاق بیفتد یا ملی باشد و در داخل یک کشور اتفاق بیفتد، بخش های مختلفی از حقوق بین المللی بشردوستانه اعمال می شوند.

5-2-7 چه زمانی و چگونه حقوق بین المللی بشردوستانه اعمال می شود؟

حقوق بین المللی بشردوستانه فقط در مورد منازعه مسلحانه اعمال می شود. برای منازعه مسلحانه بین المللی، چهار کنوانسیون ژنو و پروتکل الحاقی | اعمال می شوند. برای منازعه مسلحانه غیر بین المللی، ماده 3 مشترک و پروتکل الحاقی II اعمال می شوند.

قواعد درگیری های مسلحانه غیر بین المللی نسبت به قوانین مربوط به درگیری های مسلحانه بین المللی کمتر توسعه یافته است. اگرچه ماده 3 مشترک برای همه درگیری های غیر بین المللی اعمال می شود، پروتکل الحاقی II فقط برای موقعیت هایی اعمال می شود که در آن یک گروه مسلح معیارهای خاصی را در مورد ساختار سازمانی داخلی و کنترل قلمرو برآورده می کند. علاوه بر این، دولت ها اغلب تمایلی به تشخیص وجود یک منازعه مسلحانه غیر بین المللی ندارند، زیرا این نگرانی وجود دارد که انجام این کار ممکن است گروه های مسلحی را که در قلمرو تحت کنترل حاکمیت دولت فعالیت می کنند مشروعیت بخشد.

وقتی شرایط خشونت کمتر از شدت منازعه مسلحانه باشد، حقوق بین المللی بشردوستانه قابل اجرا نیست. در این زمینه ها، قوانین حقوق بشر و قوانین داخلی همچنان اعمال می شوند، همانطور که در بخش بعدی بحث شده است.

5-2-8 اعمال حقوق بین المللی بشردوستانه (IHL) در درگیری های غیر متعارف

در دهه های گذشته شاهد افزایش درگیری های داخلی شامل شکست دولت - مانند سومالی - و درگیری های متمرکز بر هویت قومی - مانند یوگسلاوی سابق در دهه 1990 بودیم. در این شرایط، تا زمانی که آستانه منازعه مسلحانه برآورده شده باشد، حقوق بین المللی بشردوستانه همچنان قابل اجرا است.

با این حال، در چنین سناریوهایی، کاربرد عملی حقوق بین المللی بشردوستانه بسیار چالش برانگیز است. یکی از دلایل این است که، به ویژه در شرایطی که گروه های مسلح فاقد ساختار سازمانی هستند، خطوط بین غیرنظامیان و جنگجویان گاهی مبهم می شود و آگاهی از حقوق بین المللی بشردوستانه اغلب اندک است. رواج چنین شرایطی اهمیت ارتقاء و آموزش قوی در مورد حقوق بین المللی بشردوستانه را نشان می دهد.

5-2-9 قانون حقوق بشر

قانون دیگری که کار ما را هدایت می کند، قانون حقوق بشر نام دارد. قانون حقوق بشر در همه زمان ها، در زمان صلح و درگیری اعمال می شود، به این معنی که حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر مکمل یکدیگر هستند. برخی از حقوق می تواند توسط یک دولت در طول یک وضعیت اضطراری عمومی جدی محدود یا معلق شوند. با این حال، سایر جنبه های حقوق بشر - مانند ممنوعیت شکنجه - «غیرقابل انحراف» هستند، به این معنی که نمی توان آنها را به هیچ وجه، در هر زمان، به هر دلیلی، حتی در طول یک منازعه مسلحانه، محدود کرد.

10-2-5 اجرای حقوق بین المللی بشردوستانه و قانون حقوق بشر: محکمه بین المللی عدالت و محکمه بین المللی جزایی

هنگامی که یکی از این قوانین بین المللی به شکل جدی نقض شود، پاسخ متفاوت خواهد بود. معمولاً سایر کشورها با سازمان های بین المللی مانند سازمان ملل متحد (UN) از دیپلماسی برای رسیدگی به نگرانی های مربوط به نقض قوانین بین المللی استفاده می کنند. در صورت شکست، شورای امنیت سازمان ملل متحد یا تک تک کشورهای عضو ممکن است تحریم هایی را که شامل تهدیدات اقتصادی یا مالی علیه یک دولت یا بازیگر غیردولتی متخلف باشد، اعمال کنند. سازمان ملل متحد (UN) یا کشورهای عضو ممکن است اقدامات دیگری مانند تعلیق کمک های اقتصادی یا روابط دیپلماتیک را نیز انجام دهند.

دو محکمه بین المللی دائمی وجود دارد که صلاحیت رسیدگی به حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر را دارند: محکمه بین المللی عدالت و محکمه بین المللی جزایی. محکمه بین المللی عدالت اختلافات بین دولت ها را حل و فصل می کند، در حالی که دادگاه بین المللی جزایی به تعقیب افراد متهم به جنایات جنگی و سایر موارد نقض حقوق بین المللی بشردوستانه رسیدگی می کند. لازم به ذکر است که محکمه ها و محاکمه های بین المللی موقت دیگری مانند محکمه بین المللی جزایی برای یوگسلاوی سابق و محکمه بین المللی جزایی برای رواندا وجود دارند.

دو محکمه بین المللی دائمی وجود دارد که صلاحیت رسیدگی به حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر را دارند: محکمه بین المللی عدالت و محکمه بین المللی جزایی. محکمه بین المللی عدالت اختلافات بین دولت ها را حل و فصل می کند، در حالی که دادگاه بین المللی جزایی به تعقیب افراد متهم به جنایات جنگی و سایر موارد نقض حقوق بین المللی بشردوستانه رسیدگی می کند. لازم به ذکر است که محکمه ها و محاکمه های بین المللی موقت دیگری مانند محکمه بین المللی جزایی برای یوگسلاوی سابق و محکمه بین المللی جزایی برای رواندا وجود دارند.

کشورها و دولت های آنها مسئولیت اصلی محافظت، احترام و اجرای حقوق مردم خود را دارند. با این حال، سازمان های بشردوستانه نقش مهمی در حمایت از حقوق بشر ایفا می کنند، به ویژه در محیط های درگیری که دولت ها قادر به انجام این کار نیستند. درک قانون حقوق بشر برای کارکنان بشردوستانه مهم است. عناصر اصلی قانون بین المللی حقوق بشر عبارتند از:

- اعلامیه جهانی حقوق بشر؛
- میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با پروتکل اختیاری آن؛
- میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی با دو پروتکل اختیاری آن؛
- و سایر کنوانسیون ها، پروتکل ها، معاهدات و میثاق های اصلی.

اعلامیه جهانی حقوق بشر حقوقی را بیان می کند که کشورهای عضو سازمان ملل متحد (UN) متعهد شده اند که به احترام جهانی برای آنها دست یابند. این شامل 30 ماده یا 30 حقوق اساسی است که همه افراد بشر مستحق آن هستند. دولت ها متعهد می شوند که از حقوق همه مردم بدون هیچ گونه تمایزی مانند نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا سایر عقاید، اصالت ملی یا اجتماعی، وضعیت دارایی، تولد یا وضعیت های دیگر حمایت کنند.

میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مقرر می دارد که همه مردم حق برخورداری از بالاترین استاندارد سلامت، استاندارد زندگی مناسب، حداقل آموزش در سطح ابتدایی و غیره را دارند. این حقوق در زمان صلح و در زمان درگیری ها یا بحران ها اعمال می شوند. هنگامی که ما کمک های صحت، تغذیه، یا برنامه های آموزشی را ارائه می دهیم، به رعایت این استانداردها کمک می کنیم.

میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی معاهده ای است که خطوط کلی آن را مشخص می کند و طرف های خود را به تضمین حقوق مدنی و سیاسی افراد، از جمله حق زندگی، آزادی بیان و اندیشه، آزادی اجتماعات و آزادی مذهب، حقوق انتخاباتی، و حقوق مربوط به دادرسی عادلانه، محکمه عادلانه، و تضمین های قضایی اساسی متعهد می کند. وقتی سازمانی از مقامات می خواهد که با زندانیان محترمانه رفتار کنند، به حفظ این حقوق کمک می کند.

مثال های زیادی وجود دارد که چگونه متخصصان بشردوستانه ممکن است قوانین حقوق بشر را اعمال کنند:

- حمایت از سیاست عدم تبعیض علیه زنان، اقلیت ها و اعضای همه ادیان
- به رسمیت شناختن تعهد برای مراقبت از نیازهای خاص کودکان و جوانان
- هوشیار بودن نسبت به مسائل حساسیت فرهنگی و اخلاق طبی
- حصول اطمینان از دسترسی به کمک ها برای همه. گاهی اوقات این به معنای ایجاد فضاهای جداگانه برای زنان و کودکان است.

محکمه بین‌المللی جزایی می‌تواند افرادی را که ادعا می‌شود مرتکب نسل‌کشی، جنایات علیه بشریت و/یا جنایات جنگی در سال 2002 یا بعد از آن شده‌اند تحت پیگرد قانونی قرار دهد. اکثر کشورها به محکمه بین‌المللی جزایی ملحق شده‌اند، به این معنی که این محکمه بر شهروندان آنها صلاحیت دارد، اما برخی از کشورها خارج از دسترس، محکمه باقیمانده، مانند.

11-2-5 قوانین ملی

علاوه بر حقوق بین‌المللی بشردوستانه، کارکنان امدادی بشردوستانه باید با قوانین کشوری که در آن کار می‌کنند نیز آشنا باشند. هر کشوری قوانین متفاوتی دارد، بنابراین بهتر است سازمان غیردولتی (NGO) هنگام شروع فعالیت در یک کشور جدید از مقامات محلی راهنمایی بگیرند. نکته مهم این است که قوانین حقوق بشر دولت‌ها را موظف می‌کند تا اطمینان حاصل کنند که قوانین ملی شان از حقوق فردی محافظت کرده، به آنها احترام کرده و آنها را رعایت می‌کنند. در عمل، قوانین ملی ممکن است از این تعهد کوتاهی کنند، یا مقامات دولتی ممکن است در عمل به روش‌های رعایت حقوق رفتار نکنند.

فصل 5: حقوق بین‌الملل و استانداردهای بشردوستانه

بخش 3: استانداردها و هنجارهای حرفه‌ای

5_3_1 هنجارهای حرفه‌ای

در شرایط منازعه مسلحانه، حقوق بین‌المللی بشردوستانه، قوانین ملی و قوانین حقوق بشر برای همه طرف‌های درگیر اعمال می‌شود. اما علاوه بر این، نهادهای بشردوستانه و کارکنان هنجارهای حرفه‌ای خود را برای هدایت کار بشردوستانه در موقعیت‌های مختلف ایجاد کرده‌اند. این‌ها طرز‌العمل‌ها و استانداردهایی هستند که ما و همکاران ما خود را قبال آن مسئول میدانیم. منشور رفتاری صلیب سرخ بین‌المللی و جمعیت هلال احمر و سازمان‌های غیردولتی در امدادسانی فاجعه، هنجارهایی را برای نحوه رفتار و برخورد ما با اطرافیان خود در هنگام کار در بحران‌ها تعیین می‌کند. سازمان‌های بشردوستانه که در کمیته دائمی بین‌سازمانی (IASC) عضو هستند منابعی را برای کمک به هدایت کار ما ایجاد کرده‌اند. سازمان‌ها و ابتکارات زیادی برای تهیه و نشر استانداردها برای متخصصان بشردوستانه وجود دارند. ما از جمله محیط و استانداردهای اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و مسئولیت‌پذیری بحث خواهیم کرد.

2-3-5 منشور رفتاری و ده اصل رفتاری

بیا بید با منشور رفتاری صلیب سرخ بین‌المللی و جمعیت هلال احمر و سازمان غیردولتی در امدادسانی برای فاجعه شروع کنیم. منشور رفتاری توسط عضو کمیته رهبری برای واکنش بشردوستانه پاسخ (SCHR)، در سال 1994 تمویل و نوشته شد. منشور رفتاری برای تعیین استانداردهایی برای رفتار حرفه‌ای طراحی شده است. منشور رفتاری به مشخصات فنی ارائه کمک، مثلاً یک جیره غذایی چه تعداد کالری باید داشته باشد یا اینکه چه تعداد تشناب برای هر خانواده نیاز است اشاره نکرده است. منشور رفتاری عمدتاً بر نحوه رفتار ما به عنوان امدادگران متمرکز می‌باشد.

بیاپید به ده اصل رفتاری نگاه کنیم و در نظر بگیریم که چگونه ممکن است آنها را در وظیفه تان اعمال کنید.

یک

"قاعده بشردوستانه اولویت اول است."

این بدان معنا است که همه شهروندان، صرف نظر از ملیت، حق دریافت کمک های بشردوستانه را دارند و جامعه بین المللی خود را برای ارائه کمک های بشر دوستانه در هر زمان که نیاز باشد، متعهد می شناسد.

دو

کمک بدون در نظر گرفتن نژاد، عقیده یا ملیت گیرندگان و بدون هیچ گونه تمایز نامطلوب ارائه می شود. اولویت های کمک ها تنها بر اساس نیاز محاسبه می شوند. "ما به عنوان متخصصان امور بشر دوستانه می پذیریم که به کسانی که به آن نیاز دارند، صرف نظر از اینکه اهل کجا هستند، یا نژاد، جنسیت، گرایش جنسی، نژاد یا مذهبشان، کمک کنیم. بسیاری از این موارد در حقوق بین الملل مدون شده است.

سه

"از کمک ها برای پیشبرد یک دیدگاه سیاسی یا مذهبی خاص استفاده نخواهد شد." بعضی سازمان غیردولتی (NGOs) وابستگی مذهبی دارند یا به احزاب سیاسی ملی وابسته هستند. این اصل به سادگی بیان می کند که از کارکنان کمک های بشر دوستانه برای ترغیب دریافت کننده به طور صریح یا ضمنی برای تغییر مذهب یا ایدئولوژی سیاسی خاص استفاده نمی شود.

چهار

ما تلاش خواهیم کرد به عنوان ابزار سیاست خارجی دولت عمل نکنیم. "بسیاری از دولت ها بودجه های بشردوستانه را به سازمان های غیردولتی (NGOs) اهدا می کنند تا از کار ما حمایت کنند. این ماده بیان می کند که ما به حفظ استقلال خود ادامه می دهیم و اطمینان حاصل می کنیم که هرگز از کمک برای اقدام به نمایندگی از یک دولت، جمع آوری و اطلاعات برای یک دولت و غیره استفاده نمی کنیم. تنها هدف کمک باید کاهش رنج باشد بدون هیچ انگیزه سیاسی.

پنج

ما باید به فرهنگ و عرف احترام بگذاریم. "هدف ما اینست که به هنجارها و فرهنگ های محلی و سنت های مذهبی احترام بگذاریم. هم هنگام اجرای پروژه های کمکی (مثلا طراحی بخش های شفاخانه، کلینیک ها و مراکز تغذیه که به زنان و دختران اجازه می دهد از لحاظ فرهنگی حریم خصوصی مناسبی داشته باشند) و هم به عنوان افرادی که در این کشور کار می کنند.

ما تلاش خواهیم کرد تا پاسخ به فاجعه را بر اساس ظرفیت های محلی ایجاد کنیم. "همه جوامع، حتی آنهایی که با منازعات و بلایا دست و پنجه نرم می کنند علاوه بر آسیب پذیر بودن، تاب آوری و ظرفیت فوق العاده ای دارند. در صورت امکان، هدف کمک های بشردوستانه باید به جای تضعیف ظرفیت محلی، تقویت آن باشد. این را میتوان با استخدام کارکنان محلی، خرید از بازارهای محلی و خرید مواد محلی انجام داد.

هفت

"باید راه هایی برای دخیل ساختن مستفیدین برنامه در مدیریت کمک های امدادی پیدا شود."

برای داشتن یک پاسخ موفقیت آمیز، جامعه محلی باید در طراحی و اجرا و همچنین در بررسی برنامه ها و تاثیر آنها مشارکت داشته باشد. این تضمین می کند که کمک از نظر فرهنگی مناسب و مرتبط است و تضمین می کند که کمک برای گیرندگان قابل قبول خواهد بود. ما هرگز نمی خواهیم کمکی را به جامعه تحمیل کنیم. آنها باید در آن نقش داشته باشند تا مورد قبول قرار گیرد و موفق باشد.

هشت

کمک های امدادی باید آسیب پذیری های آینده را نسبت به بلایا کاهش دهند و همچنین نیازهای اولیه را رفع کنند."

امداد به طور مستقیم برای جمعیت آسیب پذیر مفید است. اما اگر با دقت انجام نشود، گاهی اوقات می تواند باعث آسیب شود. سازمان غیردولتی (NGOs) مانند ما سالها در زمینه بهترین روش برای اطمینان از مفید بودن و عدم آسیب رسانی کمک ها تخصص دارند، اما ما همیشه می توانیم بهتر عمل کنیم. همچنین، همانطور که کمک ها اجرا می شوند، مهم است که به این فکر کنیم که این چگونه بر آسیب پذیری در برابر بلایای آینده تاثیر می گذارد.

نه

"ما خود را در قبال هر دو پاسخگو می دانیم، هم کسانی که در جستجوی کمک اند و هم کسانی که از آنها منابع دریافت می کنیم." این امر مستلزم پاسخگویی ما به عنوان کارمند در داخل به سازمان غیردولتی (NGOs) خود، و نیز به دونه ها و از همه مهمتر جمعیتی است که تلاش میکنیم به آنها کمک کنیم. این شامل پاسخگویی مالی، گزارش در مورد استفاده از منابع و انعکاس دقیق تاثیر برنامه های ما می شود (مثلاً چه چیزی مؤثر بوده است؟ چه چیزی کار نکرد؟).

ده

"در فعالیتهای اطلاع رسانی، رسانه ای و تبلیغاتی خود، قربانیان بلایا را به عنوان انسان های دارای کرامت و نه اشیاء ناامید می شناسیم." بازماندگان یک فاجعه با خانواده و دوستان مان یا خودمان تفاوتی ندارند. به این ترتیب، ما باید به شیوه هایی که آنها را به صورت شخصی یا در محیط های ملی و بین المللی، مانند رسانه ها به تصویر می کشیم، احترام بگذاریم.

از سال 1992، سازمان های بشردوستانه که در کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) عضو می شوند، بر روی بیانیه های پالیسی، ابزارهای کاری، دستورالعمل ها و منوال ها به توافق رسیده اند که به تعیین چارچوب های هنجاری، استانداردهای مشترک، و عملکرد خوب برای همه جامعه بشردوستانه کمک می کند.

این محصولات کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) از طریق یک فرآیند جمعی شامل چندین بازیگر از جمله سازمان ملل متحد، صلیب سرخ/ هلال احمر و سازمان های غیردولتی توسعه یافته اند. با توجه به عضویت فراگیر کمیته دایمی بین سازمانی (IASC)، زمانی که این محصولات توسط کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) تایید شدند، از اجماع گسترده ای در بین جامعه بشردوستانه برخوردار می شوند و کار بسیاری از شرکای بشردوستانه سازمان ملل متحد و غیر سازمان ملل متحد را هدایت می کنند.

این دستورالعمل ها بسیاری از جنبه های اصلی کار بشردوستانه را پوشش می دهد، از جمله:

- رهنمود های کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) در مورد سلامت روان و حمایت روانی اجتماعی در شرایط اضطراری
- رهنمود های عملیاتی کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) در مورد فاجعه طبیعی
- رهنمودهای مداخلات خشونت مبتنی بر جنسیت در محیط های بشردوستانه

5-3-4 استانداردهای حرفه ای

قوانین و دستورالعمل های کمیته دایمی بین سازمانی (IASC) در مورد نحوه کار ما هستند. اما از اواخر دهه 1990، سازمان ها و ابتکارات زیادی به تهیه و انتشار استانداردها برای متخصصان بشردوستانه اختصاص یافته است. این استانداردهای حرفه ای با جزئیات بسیار بیشتری توضیح می دهند که ما چه کار می کنیم، چه کمکی باید ارائه کنیم و چگونه باید کار خود را انجام دهیم. اینها بسیار بیشتر شبیه استانداردهای عملیاتی حرفه ای هستند. برخی از مواردی که احتمالاً در مورد آنها می شنوید و باید با آنها آشنا باشید عبارتند از:

- Sphere
- استاندارد اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و مسئولیت پذیری

Sphere، که قبلاً به عنوان پروژه Sphere شناخته می شد، در سال 1997 برای ایجاد حداقل استانداردهای فنی اصلی، استانداردهای Sphere، برای همه پاسخ های بشردوستانه با هدف بهبود کیفیت ارائه خدمات در سطح جهانی و پاسخگویی به همه اقدامات انجام شده، راه اندازی شد. Sphere منجر به انتشار "راهنمای Sphere" شد، اگرچه نام رسمی آن اساسنامه بشردوستانه و حداقل استانداردهای پاسخ بشردوستانه است. این یک منبع تکنیکی مهم برای هر کارمند بشردوستانه در این زمینه است. کتاب راهنمای sphere، اساسنامه بشردوستانه، چهار اصل حفاظتی، استانداردهای اصلی و حداقل استانداردها بر اساس سکتور.

Sphere یک دوره آموزش الکترونیکی را در مورد راهنمای Sphere و نحوه استفاده از آن در جنبه های کلیدی کار بشردوستانه ایجاد کرد. می توانید لینک آن را در بخش منابع پیدا کنید. علاوه بر استانداردهای موجود در Sphere برای آب، بهسازی آب و فاضلاب و حفظ الصحة (WASH)، غذا، سرپناه و صحت، و اتحادیه استاندارد اصلی بشردوستانه (CHS)، مشارکت جهانی استانداردهای بشردوستانه (GHSP) همچنین هفت استاندارد مختلف بشردوستانه را در مورد آموزش، دماوری، بهبود اقتصادی، مدیریت کمپ، تحلیل بازار، ادغام اجتماعی افراد مسن و افراد دارای معلولیت، و حمایت از کودکان گردآوری کرد. GHSP یک همکاری بین ابتکارات پیشرو در تنظیم استانداردهای جهان، از جمله Sphere و استانداردهای همراه است، که هدف آن بهبود کیفیت و پاسخگویی اقدامات بشردوستانه از طریق افزایش کاربرد استانداردهای بشردوستانه و تعهدات به قوانین بشردوستانه، نیازهای فوری جمعیت، و ظرفیت های بین المللی و ملی مدیریت بلایا و غیره است. در این سکتورها، ابتکارات بشردوستانه عبارتند از:

- اتحاد برای حمایت از کودکان در اقدامات بشردوستانه (اتحاد)؛
- مشارکت یادگیری نقدی (CaLP)؛
- شبکه بین سازمانی برای آموزش در مواقع اضطراری (INEE)؛
- پروژه رهنمودها و استانداردهای اضطراری حیوانات اهلی (LEGS)؛
- شبکه آموزش و ارتقاء شرکت های کوچک (SEEP)
- HelpAge International، برنامه ظرفیت سن و معلولیت
- کلستر جهانی هماهنگی و مدیریت کمپ (CCCM).

به کارکنان سازمان غیردولتی این مسئولیت داده شده است که به افراد آسیب دیده از بحران که به کمک های بشردوستانه نیاز دارند امداد کنند. این مسئولیت ماست که مطمئن شویم آنچه را که برای دستیابی به آن مأمور شده ایم مطابق با استانداردهای پذیرفته شده بین المللی و با همکاری نزدیک با جوامعی که در تلاش برای کمک به آن هستیم انجام می دهیم.

ما در قبال جوامع آسیب دیده از فاجعه، دولت میزبان، شرکای خود، سازمان خود، دونهای خود و سایر کارکنان بشردوستانه پاسخگو هستیم. برای اطمینان از پاسخگو بودن ما، دریافت نظرات خوب از همه افراد دخیل - در تمام مراحل آمادگی و پاسخ، مهم است. در مراحل برنامه ریزی، جوامع متأثر از بحران ها و بلایا می توانند به شما اطلاع دهند که چه فکر می کنند، به چه چیزی نیاز دارند و چگونه باید آن را بدست آورند. با پیشرفت کار، می توانیم با آنها در مورد اینکه آیا خدمات مورد نیاز خود را دریافت می کنند و اینکه وضعیت را چگونه می بینند، مشورت کنیم.

مهم است که به این فکر کنید که چگونه پروگرام شما از همان ابتدا همه قوانین، استانداردها و دستورالعمل ها را رعایت می کند. زیرا این امر به اطمینان از مسئولیت پذیری کمک می کند. ما باید نظرات و بازخوردهای خود را به سایرین در سیستم نیز مانند دونهای و شرکای خود ارائه دهیم. ما اطلاعاتی را در اختیار آنها قرار می دهیم و به نوبه خود، از آنها بازخورد دریافت می کنیم که آیا فکر می کنند ما به آنچه که آنها انتظار داشتند و در برخی موارد بودجه آنها را تامین کرده اند، می رسم یا خیر.

7-3-5 استاندارد اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و مسئولیت پذیری

استندرد اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و پاسخگویی یا CHS، نه تعهد را تعیین می کند که سازمان ها و افراد درگیر در پاسخ بشردوستانه می توانند از آنها برای بهبود کیفیت و اثربخشی امدادی که ارائه می کنند استفاده کنند.

ساختار CHS شامل نه تعهد است. هر تعهد توسط معیارهای کیفیت پشتیبانی می شود، که نشان می دهد سازمان ها و کارکنان بشردوستانه چگونه باید برای انجام هر تعهد کار کنند. اقدامات کلیدی نیز برای سازمان های بشردوستانه برای انجام تعهدات مشخص شده است. در نهایت، مسئولیت های سازمانی نشان دهنده چگونگی حمایت از اجرای اقدامات کلیدی است.

اساسنامه بشردوستانه

اساسنامه بشردوستانه می گوید همه افراد آسیب دیده از یک فاجعه یا درگیری حق دریافت کمک های بشردوستانه دارند. سازمان ها و دولت های محلی و ملی اولین کسانی هستند که به کسانی که به آن نیاز دارند کمک می کنند و نقش اصلی را در کمک رسانی به مردم خود دارند. وقتی جامعه مدنی محلی یا ملی و سازمان های دولتی نمی توانند این نقش را ایفا کنند، این نقش و مسئولیت ما به عنوان جامعه بشردوستانه بین المللی است که کمک کنیم - اما فقط با همکاری نزدیک با مقامات محلی و ملی.

چهار اصل محافظتی

چهار اصل محافظتی از کتاب راهنمای Sphere کار ما را در ارائه کمک های بشردوستانه راهنمایی می کند:

- اصل محافظتی 1: از قرار دادن افراد در معرض آسیب بیشتر در نتیجه اقدامات خود اجتناب کنید.
- اصل محافظتی 2: اطمینان از دسترسی مردم به امدادهای بی طرفانه - متناسب با نیاز و بدون تبعیض.
- اصل محافظتی 3: از مردم در برابر آسیب های جسمی و روانی ناشی از خشونت و زور محافظت کنید.
- اصل محافظتی 4: به مردم کمک کنید تا حقوق خود را مطالبه کنند، به راه حل های موجود دسترسی داشته باشند و از اثرات سوء استفاده نجات پیدا کنند.

استندرد اصلی بشردوستانه

در سال 2014، بورد رهبری Sphere استندرد اصلی بشردوستانه (CHS) را تأیید کرد و در سال 2017 آن را به طور کامل در کتاب راهنمای Sphere ادغام کرد و آن را جایگزین شش استاندارد اصلی کرد. از آنجایی که استندرد اصلی بشردوستانه (CHS) از استانداردهای اصلی حوزه استفاده می کند، در میان منابع دیگر، این دو مجموعه استاندارد رویکردی اساساً مشابه برای کیفیت و پاسخگویی دارند و استانداردهای اصلی به طور مؤثر در استندرد اصلی بشردوستانه (CHS) منعکس شده اند. بعداً به استندرد اصلی بشردوستانه در مورد کیفیت و مسئولیت پذیری نگاه دقیق تری خواهیم داشت.

حداقل استانداردها

علاوه بر این استانداردهای اصلی، راهنمای Sphere حداقل استانداردها را بر اساس سکتور تهیه می کند، و توضیح می دهد که ما باید در هنگام طراحی و ارائه یک پاسخ بشردوستانه، در تلاش باشیم تا به آنها برسیم.

چهار استندرد حداقل عبارتند از:

- تامین آب، بهسازی آب و فاضلاب و ارتقای حفظ الصحة.
- امنیت غذایی و تغذیه.
- سرپناه، اسکان و اقلام غیر خوراکی.
- اقدام صحت.

امیدوارم برخی از قوانین و استانداردهایی که پایه و اساس اقدامات بشردوستانه می باشند، را به خوبی برایتان بازگو کرده باشم. این بخش مهمی از نحوه انجام وظیفه مان می باشد. به کارمندان سازمان های غیردولتی مانند من و شما این فرصت داده شده است تا به افراد آسیب دیده از بحران و درگیری که به کمک های بشردوستانه نیاز دارند کمک کنند. این مسئولیت ماست که مطمئن شویم از استانداردهای پذیرفته شده بین المللی پیروی می کنیم و با جوامعی که می خواهیم به آنها خدمت کنیم از نزدیک کار می کنیم. این دانش در مورد قوانین و استانداردها، علاوه بر پاسخگو دانستن خود و سازمان های غیردولتی ما، می تواند به ما کمک کند تا سیستم پاسخگویی بین المللی را نیز پاسخگو کنیم.

به عنوان یک استاندارد اصلی، CHS عناصر اساسی اقدامات بشردوستانه اصولی، پاسخگو و با کیفیت بالا را توصیف می کند. CHS بیان می کند که جوامع و مردم آسیب دیده از بحران چه انتظاراتی می توانند از سازمان ها و افراد ارائه دهنده کمک های بشردوستانه داشته باشند. سازمان های بشردوستانه ممکن است از CHS به عنوان یک کد داوطلبانه برای هماهنگ کردن رویه های داخلی خود استفاده کنند. همچنین می توان از آن برای تأیید عملکرد سازمانی استفاده کرد. همراه با استاندارد، یادداشت های رهنمودی و شاخص های CHS توضیحاتی را در مورد اقدامات کلیدی و مسئولیت های سازمانی ارائه می دهند. آنها چالش های عملی را که ممکن است در هنگام به کارگیری CHS ایجاد شوند، بررسی می کنند. یادداشت های رهنمودی همچنین اهمیت هر تعهد را توضیح می دهند و شاخص هایی را برای ارتقای اندازه گیری پیشرفت در جهت تحقق استانداردها ارائه می دهند.

برای سازمان هایی که می خواهند متعهد به کار در راستای تعهدات CHS باشند، انجام خودارزیابی CHS اولین قدم است. ابزار خودارزیابی رهنمودها و توصیه هایی را برای سازمان هایی که این فرآیند را طی می کنند ارائه می دهد و همچنین الگوهایی را پیشنهاد می کند که به آنها امکان جمع آوری اطلاعات، مستندسازی شواهد و ارائه نتایج را می دهد.

تمامی ترجمه ها توسط انجمن ترجمان های Translators without Borders انجام شده اند. کیفیت این ترجمه ها بررسی شده اند تا ترجمه ها تا حد امکان دقیق و معتبر باشند، با این حال، ممکن است خطر نادرستی برخی از معلومات وجود داشته باشد.

6.1.2. بولتن خبری

شش ماه از زلزله اولویتانا (Olvitana) به بزرگی 7.5 ریشتر می گذرد. یک حمله صبح زود توسط افراد مسلح ناشناس به کاروان برنامه جهانی غذا که به سمت منطقه کوهستانی خارج از پایتخت در حرکت بود، رخ داده است. این حمله دو کشته و تعدادی زخمی برجای گذاشته است. هیچ کس مسئولیت آن را به عهده نگرفته است. این چهارمین حمله از این دست به سازمان های امدادی در چند ماه گذشته است.

تشدید خشونت در منطقه منجر به جابجایی گسترده جمعیت شده است. شواهد مستندی وجود دارد که ساکنان در حال فرار به کشورهای هم مرز هستند. علاوه بر این، در داخل اولویتانا (Olvitana) درگیری ها به سرعت در حال رخ دادن است زیرا با بیجا شدن افراد و ورود آنها به مناطق جدید، منابع در آن مناطق کمیاب شده و کشمکش ها افزایش می یابند. علیرغم تهدیدهای آشکار علیه صلح و امنیت، نهاد های کمک رسان محلی، ملی، و بین المللی به تلاش های خود برای ارائه امداد در محیط پیچیده سیاسی و بشر دوستانه ادامه داده اند. قطعنامه هایی که از طرف ها خواسته شده بود که به جنگ پایان دهند و همچنین استقرار تیم های میانجی در منطقه ناموفق بوده است. در نتیجه، شورای امنیت سازمان ملل متحد قطعنامه دبیرکل این سازمان را تصویب کرد تا ماموریت اجرای صلح در اولویتانا (Olvitana) را تشکیل دهد چنانچه در فصل 7 منشور سازمان ملل متحد صلاحیت این کار به شورای امنیت داده شده است. انتظار می رود پرسونل اجرای صلح هفته آینده وارد این کشور شوند.

فصل 6:

حالات اضطراری بشر دوستانه پیچیده

بخش 1: مقدمه

6.1.1 مقدمه

به فصل 6 خوش آمدید. حالات اضطراری بشر دوستانه پیچیده. جامعه بشر دوستانه بین المللی به طور فزاینده ای با بحران هایی مواجه می شود که ناشی از ترکیب پیچیده ای از عوامل است که منجر به درگیری های خشونت آمیز و بی ثباتی های غیر قابل حل جمعیتی، اقتصادی، زیست محیطی، اجتماعی، و یا سیاسی می شود. چنین بحران هایی که گاهی حالات اضطراری بشر دوستانه پیچیده (CHES) نامیده می شوند، اغلب از ظرفیت دولت آسیب دیده برای مدیریت مناسب آن شدیدتر می باشند. CHES یک چالش جدی برای پاسخ بشر دوستانه بین المللی است که نیازمند مشارکت نهادهای متعدد در سطوح مختلف با حمایت کم یا بدون حمایت دولت ایالتی آسیب دیده است. در حالیکه در اکثر CHES ممکن است ساختار هماهنگی در داخل کشور ثابت بماند، در برخی نمونه ها، ممکن است تغییرات در مکانیسم های هماهنگی توصیه شود (برای مثال، یک ماموریت یکپارچه). این فصل ملاحظات دیگری را مرور می کند که بازیگران بشر دوستانه باید در راهبردهای خود برای رساندن کمک به جمعیت آسیب دیده در حالات اضطراری بشر دوستانه پیچیده لحاظ کنند.

6.1.3 خوش آمدید

سلام، من دارا هستم. از آشنایی با شما خوشحالم. من رئیس عمومی سپاه جهانی امداد بشردوستانه در اولویتانا هستم. من از زمان زلزله اینجا هستم. قبل از شروع، یک یاد آوری سریع از چگونگی پیشرفت وضعیت پس از زلزله را ارائه می دهم.

- شش ماه از زمین لرزه 7.5 ریشتری اولویتانا (Olvitana) و وضعیت اضطراری 3L که اعلام شده بود می گذرد که سپس به دلیل بحران های پیچیده و ادامه دار در اولویتانا (Olvitana) تمدید شد. تلاش های اولیه عملیات امدادسانی انجام شده است، اما خسارات و آوارگی میلیون ها نفر هنوز در سطح اضطراری است.
- اثرات مخرب زلزله، به علاوه تنش ها و فشارهای موجود در کشور، منجر به خشونت در میان گروه های شبه نظامی شد. در اینجا نشانه هایی وجود دارد که نشان می دهد گروه های بیجا شده از سرعت توزیع کمک ها ناراضی هستند.
- ارتش اولویتانا در تلاش برای کاهش خشونت مستقر شده است و در حال حاضر منازعه مسلحانه با گروه های شبه نظامی در جریان است.

در نتیجه درگیری های امنیتی داخلی طولانی مدت، فاجعه بزرگ ناشی از زلزله، درگیری های نظامی مداوم، درگیری های سیاسی و همچنین جابجایی غیر نظامیان، واکنش بین المللی در اولویتانا فراتر از ظرفیت پروگرام

کشوری ملل متحد برای مدیریت عملیات امدادسانی است. با توجه به مقیاس، پیچیدگی، و از دست رفتن حاکمیت دولتی در برخی مناطق، وضعیت اولویتانا به عنوان یک وضعیت اضطراری پیچیده بشر تعیین شده است. CHE دوستانه یا

6.1.4 چه چیزی را باید انتظار داشت

درک اینکه چگونه CHES بر فرآیندهایی که ما به عنوان کارکنان بشر دوستانه برای حفظ اصل بشردوستانه استفاده می کنیم و در مواقعی که درگیری داخلی فزاینده و شکست اقتدار ملی وجود دارد کمک می کنیم بسیار مهم است. در اینجا در اولویتانا، بازیگران بشردوستانه باید پاسخ خود را با آشکار شدن CHE تطبیق دهند.

در این فصل، ما در مورد این ها بحث خواهیم کرد:

- تعریفی از یک حالت اضطراری بشردوستانه پیچیده
- ساختار بشردوستانه در بستر حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده
- چالش ها در پاسخ دادن به یک حالت اضطراری بشردوستانه پیچیده

فصل 6 حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده

بخش 2: مشخصاتی از یک حالت اضطراری بشردوستانه پیچیده

6.2.1 مقدمه

به عنوان یک کارمند سپاه جهانی امداد بشردوستانه (HCW) دانستن اینکه حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده چیست بسیار مهم است زیرا وقوع آنها در حال افزایش است و آنها مشکلاتی برای هماهنگی و ارائه کمک ها ایجاد می کنند. کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) یک وضعیت اضطراری بشردوستانه پیچیده را اینگونه تعریف می کند "یک بحران انسانی در یک کشور، منطقه یا جامعه، که در آن حاکمیت دولت به طور کلی یا جزئی به خاطر منازعات داخلی و بیرونی از بین رفته است و نیاز به یک پاسخ بین المللی وجود دارد که فراتر از اختیارات یا ظرفیت هر پروگرام کشوری واحد و یا درحال انجام سازمان ملل است." به بیان ساده، CHE زمانی رخ میدهد که یک بحران انسانی با فروپاشی دولت به دلیل درگیری ترکیب شود. ویژگی های زیادی وجود دارند که می توانند از چنین موقعیت پیچیده ای ناشی شوند، به همین دلیل است که ما آن را پیچیده می نامیم." بنابراین بیایید به ویژگی های CHE نگاه کنیم.

6.2.2 مشخصه های یک حالت اضطراری بشر دوستانه پیچیده

وضعیت اضطراری پیچیده با فروپاشی جزئی یا کامل حاکمیت دولتی در یک کشور، منطقه یا جامعه در نتیجه ترکیب پیچیده ای از بی ثباتی ها (اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و یا محیطی) که منجر به درگیری خشونت آمیز داخلی یا خارجی می شود، تعریف میشود. حالت اضطراری بشردوستانه پیچیده ممکن است با ترکیبی از موارد زیر مشخص شود:

- خشونت دسته جمعی و تلفات جانی
- آسیب گسترده به زیر ساخت های ضروری
- بیجا شدن انبوه جمعیت ها
- نیاز به کمک های بشردوستانه چند وجهی در مقیاس بزرگ
- حضور نظامیان و بازیگران غیردولتی
- کاهش امنیت و خطرات امنیتی قابل توجه برای فعالان بشردوستانه در برخی مناطق
- استقرار ارتش و سازمان های دفاعی ملکی و همچنین استقرار بین المللی نیروهای نظامی خارجی

اگرچه جزئیات بسته به موقعیت متفاوت خواهد بود، در اینجا یک مرور کلی از این ویژگی ها ارائه شده است.

6.2.5 بیجاشدن انبوه جمعیت ها

سطوح بالای خشونت و تخریب زیرساخت‌ها و خدمات ضروری زندگی مردم ملکی را مختل می‌کند و اغلب باعث فرار آنها می‌شود - چه در انتظار یا در پاسخ به خشونت‌ها یا به دلیل مجبور شدن آنها به ترک خانه هایشان. جمعیت بیجاشدگان می‌تواند شامل افراد بیجاشدگان (یا بیجاشدگان داخلی)، پناهندگان یا هر دو باشد.

- بیجاشدگان داخلی افرادی هستند که به دلیل درگیری‌های مسلحانه، خشونت عمومی، نقض حقوق بشر، بلایای طبیعی یا ساخت بشر مجبور به ترک خانه‌های خود می‌شوند، اما در کشور خود باقی می‌مانند.

- پناهندگان به طور رسمی به عنوان افرادی شناخته می‌شوند که به دلیل ترس موجه از آزار و اذیت به دلایل نژادی، مذهبی، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا به دلیل داشتن عقاید سیاسی خاص، از کشورهای خود فرار کرده‌اند.

- پناهجویان افرادی هستند که کشورهای مبدأ خود را ترک کرده و به طور رسمی در کشور دیگری درخواست پناهندگی داده‌اند، اما درخواست‌های آنها هنوز به نتیجه نرسیده است. تنها پس از پایان موفقیت آمیز درخواست‌های آنها می‌توانند به طور رسمی به عنوان پناهنده شناخته شوند.

- در طول یک CHE، ممکن است جریان‌های مختلفی از پناهندگان از کشورهای مختلف یا افرادی که به دلیل ناامنی، فاجعه زیست محیطی یا دلایل قانع کننده دیگر بیجا شده‌اند، وجود داشته باشد. این می‌تواند موقعیت‌های پیچیده‌ای را ایجاد کند که بر کل مناطق تأثیر بگذارد و جوامع میزبان را با مشکل مواجه کند. تأثیر CHE بر جمعیت به ویژگی‌های حالات اضطراری بستگی دارد. در شرایطی که سطوح بالای درگیری مسلحانه وجود دارد، یا اگر نهاد دولتی حاکم مرکزی از بین رفته باشد، یا یک فاجعه زیست محیطی حاد یا مزم (مانند زلزله یا خشکسالی) رخ دهد که می‌تواند با سطوح بالای فقر بیشتر شود، تأثیر بر جمعیت محلی می‌تواند شدید باشد. علاوه بر بیجا شدن، پیامدهای بلندمدت CHE ها شامل تخریب اموال، بازارهای محلی، سیستم‌های صحتی و سایر اشکال زیرساختی است. همچنین ممکن است به دلیل دسترسی محدود پناهندگان و آوارگان داخلی به مراقبت‌های طبی، آب پاک و غذا در درازمدت، شرایط اضطراری مزم ایجاد شود. در موارد خاص، برخی از افراد به دلیل محاصره شدن توسط گروه‌های متخاصم، سن، جنسیت، معلولیت، یا وابستگی قومی یا مذهبی، ممکن است نتوانند از منطقه فرار کنند تا به دنبال امنیت در جای دیگری باشند.

6.2.3 خشونت دسته جمعی و از دست رفتن جان انسانها

خشونت و از هم گسیختگی سیستم‌های حفاظتی در چارچوب CHE خطر بزرگی را برای جمعیت آسیب‌دیده ایجاد می‌کند و گروه‌های خاصی را آسیب‌پذیرتر از دیگران می‌کند. در حالی که حفاظت از حقوق اولیه بشر در طول دوره‌های CHE از اهمیت اولیه برخوردار است، این گروه‌های آسیب‌پذیر را می‌توان به راحتی نادیده گرفت.

تصمیم‌گیری و واکنش بشردوستانه باید حفاظت از همه افراد آسیب‌دیده و/یا در معرض خطر، از جمله کارکنان دولت (نظامی)، احزاب غیردولتی (گروه‌های شبه نظامی) و گروه‌های مسلح غیردولتی را در نظر بگیرد. از نظر عملی، این به معنای شناسایی چه کسی، چگونه و چرا در معرض خطر است. کسانی که توزیع کمک‌ها را هماهنگ می‌کنند باید ویژگی‌های جمعیتی خاص را در نظر بگیرند که گروه‌های خاصی را در برابر خطرات آسیب‌پذیرتر می‌کند. نیازهای خاص برای مردان، زنان، دختران و پسران، سالمندان، افراد دارای معلولیت، بیماران یا افرادی که به گروه‌های نژادی، قومی یا سایر اقلیت‌ها تعلق دارند، متفاوت خواهد بود. یک وضعیت اضطراری بشردوستانه به طور نامتناسبی بر جمعیت‌های آسیب‌پذیری که قادر به مقابله با پیامدهای منفی بحران به تنهایی نیستند، تأثیر می‌گذارد. گروه‌های آسیب‌پذیر ظرفیت کمتری برای مقاومت و بهبودی در برابر خطرات تهدیدکننده زندگی دارند و فقر عاملی کلیدی است که آسیب‌پذیری در برابر بلایا را افزایش می‌دهد. این گروه‌های آسیب‌پذیر بیشتر احتمال دارد که تبعیض را تجربه کنند و در معرض خطر بیشتری برای سوء استفاده فیزیکی، عاطفی یا جنسی قرار دارند. این مشکلات می‌توانند در CHES به دلیل ضعف حاکمیت ملی، کاهش امنیت، از هم گسیختگی سیستم‌های حمایت اجتماعی و اجرای ناچیز یا عدم اجرای قانون تشدید شوند.

6.2.4 آسیب گسترده به زیرساخت‌های اساسی

آسیب به زیرساخت‌های اساسی، به دلیل بلایای طبیعی یا درگیری می‌تواند شدید و گسترده باشد. دسترسی به آب پاک، غذا، سرپناه، آموزش و سایر منابع مانند سوخت و خدمات طبی نیز می‌تواند بسیار دشوار شود. علاوه بر تأسیسات و ساختمان‌ها، زیرساخت‌ها می‌توانند شامل فرآیندها، سیستم‌ها و شبکه‌های اجتماعی نیز باشند. بازسازی زیرساخت‌ها می‌تواند زمان قابل توجه و بودجه زیادی نیاز داشته باشد. تأخیر در بازسازی می‌تواند تأثیری پایدار بر اقتصاد و جامعه به عنوان یک کل داشته باشد و باعث شود افراد نتوانند از خود و خانواده‌شان مراقبت کنند.

6.2.8 کاهش امنیت

CHE از ترکیبی از عوامل به وجود می آید که یکی از آنها فروپاشی اقتدار و حاکمیت ملی ناشی از منازعات است. فروپاشی حاکمیت ملی آشکار و خلاء قدرت متعاقب آن اغلب منجر به افزایش خشونت و وحشت در جمعیت می شود. همچنین به طور بالقوه منطقه یا کشور را در یک وضعیت شکننده سیاسی قرار می دهد.

6.2.9 استقرار نیروهای نظامی و سازمان های دفاع ملکی و همچنین استقرار بین المللی نیروهای نظامی خارجی

در بلایای طبیعی، یک کشور آسیب دیده ممکن است سازمان های نظامی و یا دفاع ملکی خود را برای حفظ امنیت و استقرار کمک های نجات بخش از جمله کمیته های نجات، خدمات طبی، سرپناه موقت، غذا و آب انتخاب کند. کشور آسیب دیده همچنین ممکن است از کشورهای شریکی که توافق نامه های امنیتی دوجانبه یا چندجانبه دارند درخواست حمایت کند. در شرایط اضطراری که درگیری یک عامل است، درگیری نیروهای نظامی خارجی می تواند وضعیت را در ساحه پیچیده تر کند، با احتمال حضور بازیگران نظامی خارجی که ممکن است عملیات های جنگی و یا عملیات های بشردوستانه را انجام دهند. علاوه بر این، بسته به تصمیم شورای امنیت سازمان ملل متحد مطابق با فصل 7 منشور سازمان ملل متحد، شورای امنیت همچنین ممکن است تعیین کند که آیا نیروهای مسلح خارجی تحت فرماندهی سازمان ملل متحد مستقر شود یا خیر. این تصمیم تنها زمانی اتخاذ می شود که شورای امنیت تشخیص دهد که وضعیت در کشور معین تهدیدی برای صلح و امنیت بین المللی است. در این صورت، تا زمانی که سایر اقدامات برای تحکیم صلح تمام نشود، نیروها مستقر نمی شوند. اگر شورای امنیت در نظر بگیرد که اقدامی باید صورت گیرد، ممکن است از یک عضو یا اعضای سازمان ملل بخواهد تا نیروهای مسلح را با هدف حفظ یا بازگرداندن صلح و امنیت بین المللی فراهم کنند. فصل هفتم منشور سازمان ملل، اختیارات شورای امنیت سازمان ملل را برای حفظ صلح از طریق تعیین تهدیدها و در صورت لزوم، اقدام نظامی و ملکی تعیین می کند.

6.2.6 نیاز به کمک های بشردوستانه چند وجهی در مقیاس بزرگ

در حالی که دولت ملی باید در مرکز یک پاسخ باشد، این می تواند در طول یک CHE مشکل ساز باشد اگر دولت ملی به طور مستقیم در منازعات دخیل باشد یا به طور قابل توجهی تحت تأثیر آن قرار گیرد. بر اساس قوانین بین المللی بشردوستانه، فعالان بشردوستانه بی طرف اجازه دارند خدمات خود را برای امداد رسانی به جمعیت آسیب دیده ارائه دهند. دولت ملی باید با چنین پیشنهادهایی موافقت کند و همه طرف های درگیری (دولتی و غیر دولتی) باید دسترسی فعالان بشردوستانه به جمعیت های نیازمند را تسهیل کنند. این دسترسی از طریق گفت و گو مداوم با طرف ها برای نتیجه گیری درباره نقش بازیگران بشردوستانه و ترتیبات لازم برای تسهیل دسترسی سریع و بدون مانع ایجاد می شود.

6.2.7 حضور بازیگران غیردولتی

حضور بازیگران غیردولتی، مانند جنبش های شورشی یا گروه های مخالف دولت، به پیچیدگی اوضاع در داخل کشور می افزاید و می تواند واکنش اضطراری را پیچیده کند. این بازیگران غیردولتی ممکن است علیه دولت، یکدیگر، سایر نهادهای خارجی حاضر یا پرسنل اجرای صلح سازمان ملل مبارزه کنند. در برخی شرایط، کسانی که کمک های بشردوستانه را ارسال می کنند نیز ممکن است مورد حمله چنین نهادهایی قرار گیرند. ممکن است تعداد زیادی از این گروه ها به طور همزمان فعالیت کنند. در برخی زمینه های اخیر، صدها گروه ظاهر شده اند که بسیاری از آنها اغلب مخالف اقدامات یکدیگر هستند. تلاش برای هماهنگ کردن دسترسی بشردوستانه ایمن در چنین محیط هایی به طور قابل توجهی با چالش مواجه است، زیرا مذاکرات دوجانبه با بازیگران غیردولتی اغلب یک وظیفه طاقت فرسا برای سازمان های بشردوستانه است.

6.3.3 کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR)

مدل هماهنگی پناهندگان در کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل بهترین شیوه ها را به منظور ایجاد هماهنگی پناهندگان قابل پیش بینی تر، فراگیرتر و مشارکتی تر ترویج می کند. این طراحی شده است تا با شرایطی که ساختارهای کستری ایجاد می شوند، به منظور هماهنگ کردن رویکردها و کاهش دوباره کاری ها، سازگار شود.

6.3.4 دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر

در طول برخی از حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده، OCHA ممکن است با دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر (OHCHR) هماهنگ شود. OHCHR سعی می کند بهترین تخصص و پشتیبانی را به مکانیسم های مختلف نظارت بر حقوق بشر در سیستم سازمان ملل ارائه دهد. در شرایط خاص، OHCHR می تواند ناظران حقوق بشر را در مناطق منتخب استخدام کرده و آموزش دهد تا اطلاعاتی در مورد محیط حقوق بشر در یک کشور یا منطقه جمع آوری کنند و هدف آن مشارکت در حمایت برای رسیدگی به نقض حقوق بشر باشد.

6.3.5 معاون دبیرکل / هماهنگ کننده امداد اضطراری

رئیس OCHA معاون دبیرکل در امور بشردوستانه و هماهنگ کننده امداد اضطراری (ERC) است. ERC مسئول نظارت بر تمام موارد اضطراری است که به کمک های بشردوستانه سازمان ملل نیاز دارند. او همچنین به عنوان فوکل پوینت برای فعالیت های امدادی دولتی، بین دولتی و غیردولتی عمل می کند. ERC همچنین در بحران های خاص و در ارتقاء اقدامات بشردوستانه نقش دادخواهی مهمی را ایفا می کند.

ERC ریاست کمیته دائمی بین سازمانی (IASC) را بر عهده دارد، که انجمن مهمی برای دستیابی به اجماع در مورد چگونگی هماهنگی پاسخ بشردوستانه بین المللی به CHE است.

ERC مشاور اصلی دبیرکل در امور بشردوستانه و تشکیل دهنده کمیته اجرایی امور بشردوستانه (ECHA) است. ECHA یک فوروم برای جامعه بشردوستانه و بخش های سیاسی و حافظ صلح دبیرخانه سازمان ملل متحد فراهم می کند تا دیدگاه های خود را در مورد بحران ها و مسائل بشردوستانه به اشتراک بگذارند.

فصل 6 حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده بخش 3: بازیگران در CHE

6.3.1 بازیگران در سطح جهانی و کشوری

همانطور که به یاد دارید، سیستم هماهنگی بشردوستانه بین المللی شامل سازمان هایی است که در دو سطح گروه بندی می شوند: سطح جهانی (یا بین المللی) و سطح کشور (یا ملی). هنگامی که یک وضعیت اضطراری بشردوستانه پیچیده ایجاد می شود، هماهنگی بین سازمانی و پشتیبانی عملیاتی برای هر یک از این بازیگران تغییر می کند.

در سطح جهانی، بازیگرانی که ممکن است در واکنش بشردوستانه CHE دخیل باشند عبارتند از

- دفتر هماهنگی امور بشردوستانه
- کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان
- دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر
- معاون دبیرکل / هماهنگ کننده امداد اضطراری
- کمیته بین المللی صلیب سرخ

6.3.2 دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA)

در مواردی که یک بحران انسانی فراتر از اختیارات یا ظرفیت یک نهاد واحد است، همانطور که در مورد CHE وجود دارد، OCHA برای اطمینان از پاسخ سریع و موثر توسط همه طرف های درگیر کار می کند. OCHA توسط معاون دبیرکل (USG) در امور بشردوستانه اداره می شود. مأموریت OCHA هماهنگ کردن ارائه کمک های بشردوستانه در شرایط اضطراری پیچیده بشردوستانه و بلایای طبیعی است.

6.3.9 تیم کشوری امداد بشردوستانه

در کشورهایی که شرایط اضطراری را تجربه می کنند، احتمالاً بدنه اصلی هماهنگی تیم کشوری بشردوستانه (HCT) خواهد بود. نمایندگان HCT از سازمان ملل متحد، جامعه غیردولتی، و جمعیت صلیب سرخ/ هلال احمر هستند. سازمان های غیردولتی می توانند برای اطمینان از اینکه به طور مناسب در HCT نمایندگی دارند، بین خود هماهنگ شوند.

6.3.10 کلسترهای سطح کشوری

کلسترها گروه هایی از سازمان های بشردوستانه، اعم از سازمان ملل و غیر سازمان ملل، در هر یک از سکتور های اصلی اقدامات بشردوستانه، مانند آب، بهداشت و تدارکات هستند. کلسترها به طور رسمی در سطح کشوری فعال می شوند که مکانیسم های هماهنگی موجود در توانایی آنها برای پاسخگویی به نیاز های شناسایی شده مطابق با اصول بشردوستانه تحت تأثیر قرار گیرد یا محدود شود. آنها توسط کمیته دائمی بین سازمانی تعیین می شوند و وظایف روشنی برای هماهنگی دارند.

6.3.11 فروم های سازمانهای غیر دولتی

فروم ها یا ائتلاف های سازمان های غیردولتی که به صورت جمعی گرد هم می آیند، اغلب در کشورهایی حضور دارند که پاسخ های بشردوستانه در آنها ادامه دارد و جزء مهمی از هماهنگی هستند. آنها می توانند برای هماهنگ کردن مواضع سازمان های غیردولتی و تقویت صدای سازمان های غیردولتی در بدنه های تصمیم گیری اقدام کنند و همچنین آنها مکان هایی هستند که اطلاعات به اشتراک گذاشته می شود و بحث در مورد پالیسی و امنیت رخ می دهد.

6.3.6 کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)

کار کمیته بین المللی صلیب سرخ در CHE بر اساس کنوانسیون های ژنو 1949، پروتکل های الحاقی آنها، اساسنامه های آن - و جنبش بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر است. کمیته بین المللی صلیب سرخ یک سازمان مستقل و بی طرف است که حفاظت و کمک بشردوستانه را برای قربانیان درگیری های مسلحانه و سایر موقعیت های خشونت تضمین می کند. این سیستم جدا از سیستم سازمان ملل است و به طور گسترده به رسمیت شناخته شده است که در دسته بندی منحصر به فرد خود در ساختار بشردوستانه قرار دارد. کمیته بین المللی صلیب سرخ به صورت دوجانبه یا چندجانبه با طیف وسیعی از بازیگران فعال در CHE هماهنگ خواهد کرد، اما تحت هیچ ساختاری که توسط سازمان ملل متحد برای حمایت از کشور آسیب دیده طراحی شده است، قرار نخواهد گرفت.

6.3.7 بازیگران سطح کشوری

همانند بازیگران جهانی، وظایف بازیگران در سطح کشور نیز در طول CHE تغییر می کند. سطح کشوری شامل اینها است:

- هماهنگ کننده بشردوستانه
- تیم کشوری امداد بشردوستانه
- کلسترهای سطح کشوری
- فروم های سازمانهای غیر دولتی

6.3.8 هماهنگ کننده بشردوستانه

هنگامی که کشوری تحت تأثیر یک بحران قرار می گیرد، یکی از اولین گام ها در واکنش بشردوستانه بین المللی، انتصاب یک هماهنگ کننده بشردوستانه یا HC است. در بسیاری از کشورها، فردی که به عنوان HC منصوب می شود، هماهنگ کننده مقیم بر حال سازمان ملل است. هماهنگ کننده های مقیم، که توسط UNDP تأمین مالی و مدیریت می شوند، تیم های کشوری سازمان ملل متحد را در داخل کشور رهبری می کنند و نمایندگان منتخب دبیرکل برای عملیات توسعه هستند. در طول مراحل اولیه پاسخ اضطراری به یک بحران انسانی، آنها می توانند پاسخ را مدیریت و هماهنگ کنند. اغلب، RC در طول بحران به عنوان هماهنگ کننده بشردوستانه باقی می ماند. وظیفه اصلی هماهنگ کننده تسهیل و تضمین ارائه سریع، مؤثر و هماهنگ شده کمک های بشردوستانه به کسانی است که به طور جدی تحت تأثیر شرایط اضطراری پیچیده بشردوستانه قرار گرفته اند.

هماهنگ کننده بشردوستانه توسط کارکنان ساحوی پشتیبانی می شود که بسته به مقیاس اضطراری ممکن است در واحدهای هماهنگی ساحوی (FCUs) سازماندهی شوند. اینها معمولاً در غالب کارمندان OCHA کار می کنند، اما ممکن است شامل نیروی کار سایر نهاد های سازمان ملل یا سازمان های غیردولتی نیز باشند. مجدداً، ساختار FCU ها به نیازهای پشتیبانی هماهنگی خاص در داخل کشور بستگی دارد.

خدمات INSO به سازمان‌های غیردولتی در مسئولیت‌های مدیریت ریسک روزانه کمک می‌کند. آنها همچنین آگاهی موقعیتی کلی سازمان‌های غیردولتی را برای حمایت از تصمیمات دسترسی بشردوستانه مبتنی بر شواهد بهبود می‌بخشند.

6.4.3 شرکت‌های خصوصی نظامی و امنیتی (PMSCs)

با این حال، در طول CHE، یک نوع سوم سازمان نیز ممکن است امنیت را تامین کند.

شرکت‌های خصوصی نظامی و امنیتی (PMSC) شرکت‌های خصوصی هستند که طیف وسیعی از خدمات نظامی و امنیتی را ارائه می‌دهند. اینها اغلب شامل ارائه محافظان مسلح یا غیرمسلح، کاروان‌ها، ارزیابی‌های خطر، سرویس‌های اطلاعاتی، آموزش‌های نظامی، آموزش‌های امنیتی و پشتیبانی لجستیکی است. افزایش تعداد حملات به کارکنان بشردوستانه در سال‌های اخیر باعث شده است که سازمان‌های بشردوستانه بیشتری از خدمات PMSC استفاده کنند. PMSC ها نیز اغلب توسط دولت‌ها و ارتش‌ها به خدمت گرفته می‌شوند. سازمان‌های بشردوستانه باید از خطر مرتبط شدن یا دیده شدن با این سازمان‌ها آگاه باشند، زیرا یک وابستگی ممکن است بی‌طرفی یا بی‌غرضی آنها را تهدید کند. صرف نظر از اینکه چه کسی خدمات آنها را به خدمت می‌گیرد، PMSC ها باید اطمینان حاصل کنند که پرسنل آنها از قوانین بین‌المللی بشردوستانه (یا IHL) در شرایط درگیری مسلحانه پیروی می‌کنند.

6.4.4 ترتیبات یکپارچگی سازمان ملل متحد

بر اساس پالیسی ارزیابی و برنامه‌ریزی یکپارچه سازمان ملل (2013)، همه نهاد‌های سازمان ملل باید در ارزیابی، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزیابی مشترک شرکت کنند. ادغام تلاش‌های سازمان ملل متحد در شرایط بحرانی، اصلی است که سازمان ملل برای کمک به کشورها در گذار از جنگ به صلح پایدار یا رسیدگی به وضعیت پیچیده مشابهی مانند CHE، که نیاز به واکنش سازمان ملل در سراسر سیستم دارد، استفاده می‌کند. هنگامی که یک تیم کشوری سازمان ملل متحد (UNCT) در کنار یک عملیات حافظ صلح سازمان ملل متحد (PKO) یا ماموریت سیاسی ویژه (SPM) همزیستی داشته باشد، خط مشی IAP اعمال می‌شود و کار گروهی بین این دو را تضمین می‌کند.

فصل 6 حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده

بخش 4: سایر ملاحظات برای بازیگران در CHE.

6.4.1 سایر ملاحظات برای بازیگران در CHE

بباید با نگاه کردن به بررسی ملاحظات دیگر در طول CHE ادامه دهیم

- تامین ایمنی و امنیت در ساحه
- عناصر یکپارچگی سازمان ملل
- پیامدهای ترتیبات یکپارچگی سازمان ملل برای سازمان‌های غیردولتی

6.4.2 ایمنی و امنیت

در هر بحران بشردوستانه، به ویژه در CHE، ایمنی و امنیت کارکنان کمک‌های بشردوستانه، همراه با جوامعی که برای کمک به آنها تلاش می‌کنند، از دغدغه‌های اصلی هستند. دو سازمان کلیدی که به ایمنی و امنیت در این زمینه می‌پردازند، دپارتمنت ایمنی و امنیت سازمان ملل متحد (UNDSS) و سازمان بین‌المللی ایمنی موسسات غیردولتی (INSO) هستند.

UNDSS مسئول امنیت کارکنان و وابستگان سازمان ملل است. این سازمان در بیش از 100 کشور جهان با حضور قوی‌تر در مناطق درگیری فعالیت می‌کند. UNDSS پشتیبانی عملیاتی را از طریق سیاست‌ها، دستورالعمل‌ها و پرسنل امنیتی برای مدیریت خطرات سیستم سازمان ملل متحد فراهم می‌کند. در حالات اضطراری بشردوستانه پیچیده، UNDSS ممکن است امنیت را در حین ارائه مشترک خدمات توسط عوامل سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی تامین کند. UNDSS مسئولیت ایمنی و امنیت کارگران غیرسازمان ملل را بر عهده نمی‌گیرد. سازمان بین‌المللی ایمنی موسسات غیردولتی (INSO) از ایمنی امدادگران با ایجاد پلتفرم‌های هماهنگی ایمنی در مناطق ناامن حمایت می‌کند. INSO به سازمان‌های غیردولتی ثبت‌شده طیف وسیعی از خدمات رایگان از جمله موارد زیر را ارائه می‌دهد:

- ردیابی حوادث در زمان واقعی
- گزارش‌های تحلیلی
- داده‌ها و نقشه برداری مربوط به ایمنی
- پشتیبانی مدیریت بحران
- آشناسازی کارکنان
- آموزش

6.4.5 مأموریت های اجرای صلح

اگر شورای امنیت سازمان ملل متحد (UNSC) تشخیص دهد که استقرار یک مأموریت اجرای صلح مناسب ترین گام است، با تصویب قطعنامه سازمان ملل، رسماً این اجازه را می دهد. قطعنامه

- دستورکار و اندازه عملیات را مشخص می کند
- یک نماینده ویژه دبیر کل (یا SRS) را تعیین می کند و
- جزئیات وظایفی که عملیات مسئول انجام آنها خواهد بود را مشخص می کند

بودجه و منابع مأموریت منوط به تصویب مجمع عمومی است.

علاوه بر قطعنامه سازمان ملل، قوانین تعامل (ROE) نیز توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه می شود که محدوده مأموریت را مشخص می کند و مجوزها و محدودیت ها، از جمله محدودیت های استفاده از زور را تعریف می کند. ROE برای مأموریت خاص طراحی شده است و برای کمک به بازیگران مسلح در مطابقت با IHL طراحی شده است. بسیار مهم است که هم مأموریت و هم ROE به وضوح تعریف و ابلاغ شوند، زیرا چارچوبی را ارائه می دهند که در آن مأموریت عمل می کند. همچنین به تعیین انتظارات در میان جمعیت آسیب دیده کمک می کند.

6.4.6 اشکال یکپارچه سازی

پس از یک ارزیابی استراتژیک برای بررسی چگونگی اجرای مأموریت در یک زمینه معین، دبیرکل ممکن است توصیه کند که یک مأموریت یکپارچه ساختاری تشکیل شود تا تلاش های بشردوستانه و توسعه با مأموریت جدید تحت رهبری SRS ادغام شوند. اگر مأموریت از نظر ساختاری (نه فقط از نظر استراتژیک) یکپارچه باشد، RC/HC نیز نقش معاون SRS را بر عهده خواهد گرفت و به SRS گزارش می دهد.

دو شکل یکپارچه سازی وجود دارد:

- راهبردی
- ساختاری

یکپارچگی استراتژیک برای اطمینان از اهداف مشترک، برنامه ریزی، ارزیابی ها، و مکانیسم های نظارت و ارزیابی در میان همه بازیگران در ترتیبات یکپارچه سازی طراحی شده است. یکپارچگی استراتژیک رایج ترین شکل ادغام است و هدف آن تضمین پاسخی منسجم در میان بخش های بشردوستانه، صلح ساز، سیاسی، حقوق بشر و حافظ صلح و بازیگران آن است.

یکپارچگی ساختاری همچنین به عنوان ترتیبات "کلاه سه گانه" شناخته می شود زیرا این رویکرد همه این سکتور ها را زیر نظر نماینده ویژه دبیرکل (SRS) گروه بندی می کند که وظایفش ترکیبی از نقش های

- معاون نماینده ویژه
- هماهنگ کننده مقیم سازمان ملل و
- هماهنگ کننده امور بشردوستانه.

یکپارچگی ساختاری به عنوان نشانه ای آشکارتر از ادغام، نگرانی هایی را در میان نهاد های بشردوستانه در مورد توانایی آنها در رعایت اصول اساسی بشردوستانه استقلال و بی طرفی ایجاد کرده است. ترتیبات یکپارچگی ممکن است بین تعهد به ثبات سیاسی و اهداف بشردوستانه مبادلات واقعی یا ادراکی ایجاد کند و برخی از بازیگران بشردوستانه را در مورد عدم اولویت بندی فعالیت های بشردوستانه نگران کند. فعالان بشردوستانه ممکن است نگران این باشند که استقلال و کنترل خود را بر اولویت بندی تلاش های بشردوستانه از دست بدهند. به عنوان مثال، اگر یک PKO یا SPM اسکورت های مسلحانه و امکانات هوایی را فقط در مناطق خاصی ارائه دهد یا زمانی که منابع فاند مشترک بشردوستانه به مناطقی هدایت می شود که اخیراً تحت کنترل دولت قرار گرفته اند. دستورالعمل های غیر الزام آور IASC در مورد استفاده از اسکورت مسلح برای کاروان های بشردوستانه (2013) ملاحظات بیشتری را برای کارکنان بشردوستانه که در این موقعیت ها قرار می گیرند ارائه می دهد.

6.4.7 حافظان صلح سازمان ملل

برای ترتیبات یکپارچگی سازمان ملل متحد، حافظان صلح سازمان ملل به شمول پرسنل ملکی، پلیس و پرسنل نظامی که وظیفه حفظ صلح و امنیت را بر عهده دارند، حیاتی می باشند. آنها

- به فرایندهای سیاسی کمک می کنند
- نظام قضایی را اصلاح می کنند
- نیروهای انتظامی و پلیس را آموزش می دهند
- خلع سلاح و ادغام مجدد رزمندگان سابق را توسعه می دهند و
- از بازگشت بیجاشدگان داخلی (IDPs) و پناهندگان حمایت می کنند

در کنار مأموریت های حافظ صلح و مأموریت های سیاسی ویژه، ترتیبات یکپارچگی سازمان ملل می تواند شامل فعالیت های مختلفی مانند اعمار صلح، اجرای صلح و مصالحه باشد.

مصالحه - عموماً شامل اقداماتی تحت فصل 7 منشور سازمان ملل است که به درگیری های جاری رسیدگی می کند. این اقدامات معمولاً شامل اقدامات دیپلماتیک برای کشاندن طرف های متخاصم به یک توافق مورد مذاکره است.

اجرای صلح - شامل اقدامات اجباری است و برای اجرای صلح و امنیت بین المللی در شرایطی استفاده می شود که شورای امنیت طبق فصل 7 سازمان ملل تصمیم گرفته است در مواجهه با تهدید صلح، نقض صلح یا اقدام تجاوزکارانه اقدام کند.

اعمار صلح - با هدف کاهش خطر بازگشت مجدد به درگیری از طریق تقویت ظرفیت های ملی در همه سطوح برای مدیریت منازعه و ایجاد پایه و اساس صلح و توسعه پایدار.

6.4.8 سازمان های غیر دولتی و ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل متحد

به عنوان یک کارمند سپاه جهانی امداد بشردوستانه، باید از پیامدهای ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل برای سازمان های غیردولتی آگاه باشید. بیایید اکنون آن پیامدها را در نظر بگیریم.

برای سازمان های غیردولتی، ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل می تواند معانی مختلفی داشته باشد. از آنجایی که سازمان های غیردولتی بخشی از سیستم سازمان ملل نیستند، مشمول ترتیبات خاصی که در یکپارچگی وجود دارد، نیستند. با این حال، سازمان های غیردولتی تحت تأثیر ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل متحد قرار می گیرند، زیرا این سازمان ها بر محیط عملیاتی گسترده تر تأثیر می گذارند. سازمان های غیردولتی در HCT خدمت می کنند و نقش حیاتی در حصول اطمینان از حفظ اصول بشردوستانه و تلاش های امدادسانی به جمعیت آسیب دیده دارند. گاهی اوقات، در نتیجه ترتیبات یکپارچه سازی، ممکن است بین بازیگران بشردوستانه و پرسنل در سیستم سازمان ملل سردرگمی وجود داشته باشد. اگر این گروه ها (به عنوان مثال، سازمان ملل در مقابل سایر بازیگران بشردوستانه) در نزدیکی هم کار کنند، وسایل نقلیه مشترک داشته باشند یا لباس های مشابه بپوشند، ممکن است سردرگمی رخ دهد. این سردرگمی می تواند برای سازمان های غیردولتی و نیز بازیگران بشردوستانه در سیستم سازمان ملل مضر باشد. اگر آنها با نیروهای حافظ صلح اشتباه گرفته شوند، بی طرفی، بی غرضی و استقلال اقدامات بشردوستانه می تواند به چالش کشیده شود، به ویژه اگر ادغام فراتر از یکپارچگی استراتژیک به یکپارچگی ساختاری باشد.

نهاد های بشردوستانه لازم دانسته اند به گونه ای عمل کنند که آنها را از نیروهای حافظ صلح متمایز کند. پوشیدن لوگوی سازمان غیردولتی خود توسط کارکنان و آگاهی از نحوه تعامل کارکنان با نیروهای حافظ صلح در محیط های عمومی دو راهی است که سازمان های غیردولتی می توانند خود را از حافظان صلح متمایز کنند. حفظ یک جدایی فیزیکی واضح می تواند دشوار باشد، به ویژه زمانی که نهاد های بشردوستانه از طریق مکانیسم های هماهنگی، بودجه سازمان ملل متحد و استفاده از حمل و نقل هوایی سازمان ملل با نهاد های مختلف سازمان ملل در ارتباط هستند. بنابراین، ارتباط یک سازمان غیردولتی با بازیگران بشردوستانه سازمان ملل می تواند اینطور به نظر برسد که سازمان غیردولتی با مأموریت های سیاسی سازمان ملل متحد نیز مرتبط است.

همسو بودن با یک مأموریت سیاسی سازمان ملل متحد می تواند تأثیر منفی بر تلاش های یک سازمان غیردولتی داشته باشد، به ویژه در شرایطی که سازمان های غیردولتی نیاز به مذاکره با همه طرف های درگیر برای دسترسی به جمعیت آسیب دیده و کمک به تضمین امنیت کارکنان امدادسان بشردوستانه می پردازند. یک منبع خوب برای سازمان های غیردولتی، سیاست ارزیابی و برنامه ریزی یکپارچه یا IAP است که توسط دبیر کل سازمان ملل متحد (UNSG) تأیید شده است، که چارچوبی تحلیلی، استراتژیک و عملیاتی برای نهادهای سازمان ملل متحد و همچنین سایر سهامداران دخیل در فعالیت های حین منازعه، پس از منازعه و اعمار صلح می باشد. سهامداران غیردولتی که در سیستم هماهنگی سازمان ملل شرکت می کنند ممکن است سیاست IAP را برای ارزیابی خطرات و شناسایی فرصت ها در چارچوب ترتیبات یکپارچه مفید بدانند.

اینتراکشن، یک ائتلاف سازمان های غیردولتی مستقر در ایالات متحده، برای تهیه فهرستی از سوالات و پیشنهادات کلیدی برای سازمان های غیردولتی در رابطه با ترتیبات یکپارچه سازی ملل متحد کار کرده است.

6.5.3 سناریوی پیچیده سیاسی

سناریوی سیاسی در CHE ها بسیار پیچیده است، به خصوص که به قدرت و حاکمیت دولت مربوط شود. در CHE ممکن است در نتیجه درگیری ها، فروپاشی دولت رخ دهد. گاهی اوقات دولت ملی دیگر در برخی مناطق کشور حاکمیت ندارد. در زمان هایی که وضعیت سیاسی سیال است، فعالان بشردوستانه باید از شرایط جاری باخبر و آبدیت باشند و همچنان درک درستی از پویایی قدرت در ساحه داشته باشد. علاوه بر این، اوضاع سیاسی پیچیده نیز می تواند به شدت بر مذاکرات دسترسی بشردوستانه تأثیر بگذارند. به عنوان مثال، اعتراضات سیاسی می تواند فعالیت های روزانه را پیچیده کند و با نگرانی های امنیتی بیشتری همراه باشد. محاصره داخل و خارج شهرها و کمپ ها توسط نظامیان و گروه های مسلح غیردولتی می تواند مانع از هماهنگی و همچنین دسترسی شود.

6.5.4 پایبندی به اصول بشردوستانه

تا اینجا شما با اصول بشردوستانه آشنا شده اید

- انسانیت
- بی غرضی
- بی طرفی و
- استقلال

انجام عملیات های بشردوستانه در راستای اصول بشردوستانه به منظور تمایز اقدامات بشردوستانه از فعالیت ها و اهداف بازیگران سیاسی، نظامی و سایر بازیگران بسیار مهم است. برقراری ارتباط شفاف در مورد اصول بشردوستانه و اطمینان از اینکه سازمان ها از آنها پیروی می کنند برای به دست آوردن پذیرش توسط همه بازیگران مربوطه در زمین برای انجام اقدامات بشردوستانه بسیار مهم است. توانایی ایجاد و حفظ دسترسی بشردوستانه، به ویژه، اغلب به این بستگی دارد که سازمان تا چه حد این اصول را رعایت می کند یا در نظر عمومی چگونه دیده می شود.

فصل 6 حالات اضطراری بشردوستانه

پیچیده

بخش 5: چالش های پاسخگویی

6.5.1 نمای کلی

اکنون که سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه و ترتیبات یکپارچه سازی سازمان ملل را بررسی کرده ایم، اجازه دهید برای شناخت چالش هایی که HCW در پاسخ به وضعیت اولویتنا و ارائه کمک ها در مناطق مورد نیاز، باید مذاکره کند، وقت بگذاریم. همانطور که قبلا توضیح داده شد، ساختار بشردوستانه بین المللی با چالش های حالات اضطراری بشردوستانه با ملاحظات اضافی برای هماهنگی، حفاظت و دسترسی سازگار شده است.

پاسخ به CHE ها می تواند چالش هایی را ایجاد کند که با چالش هایی که در واکنش به بلایای طبیعی با آن مواجه می شوند متفاوت است

- آسیب دیدن و تخریب زیرساخت های اساسی
- سناریوهای سیاسی پیچیده شامل بازیگران دولتی و/یا غیردولتی
- پایبندی و درک پایبندی به اصول بشردوستانه
- مسائل دسترسی
- تعامل با نهادهای امنیت ملی یا نهادهای نظامی دولتی
- امنیت و محافظت

6.5.2 آسیب دیدن و تخریب زیرساخت های اساسی

مانند سایر حالات اضطراری بشردوستانه، زیرساخت های ضروری ممکن است در CHE تخریب شده یا به شدت آسیب ببینند. آسیب دیدن و تخریب زیرساخت های اساسی، مانند سرک ها و منابع آب، می تواند به معنای این باشد که امدادگران و در نتیجه تدارکات نمی توانند به مناطقی که بیشتر مورد نیاز هستند برسند. علاوه بر این، آسیب های زیرساختی به دلیل تضعیف ظرفیت دولت یا نقص های امنیتی می تواند به مدت طولانی دوام داشته باشند. سازمان های امداد رسانی ممکن است نتوانند به رفع آسیب ها به موقع وابسته باشند و باید خود را با چشم انداز سیاسی و امنیتی در حال تغییر وفق دهند.

6.5.6 تعامل با نهادهای نظامی و امنیتی کشوری

همانطور که قبلاً ذکر شد، دولت هایی که تحت تأثیر بحران قرار گرفته است، مسئولیت اصلی ارائه محافظت و تامین کمک های نجات بخش برای افراد آسیب دیده از بحران را بر عهده دارد. مکانیسم های پاسخ ملی ممکن است از نهادهای دولتی مانند مقامات ملی مدیریت فجایع طبیعی استفاده کنند، اما اغلب شامل فعال سازی ارتش یا سایر نیروهای مسلح می شود. هنگامی که یک دولت از بازیگران بین المللی درخواست کمک می کند، کشور های کمک کننده نیز ممکن است در قالب نیروهای نظامی یا مسلح حمایت کنند. به دلیل قابلیت های منحصر به فردشان که در برخی شرایط اضطراری مورد نیاز است، مشارکت نظامیان در ارائه کمک ها به طور فزاینده ای در حال رایج شدن است. در برخی شرایط دشوار، بازیگران بشردوستانه ممکن است به شکل گسترده از ارتش به عنوان آخرین راه حل برای تامین ایمنی و دسترسی به جمعیت نیازمند استفاده کنند. بازیگران نظامی استانداردها و سیستم های عملیاتی متفاوتی با جامعه بین المللی بشردوستی دارند که درک این موضوع را برای هر دو طرف زمانی که در یک حوزه کار می کنند، برجسته می سازد.

نهادهای هماهنگی نظامی و ملکی بشردوستانه ملل متحد (UN-CMCoord) گفتگو و تعامل بین مردم ملکی و بازیگران نظامی را به منظور حفاظت از اصول بشردوستانه، اجتناب از رقابت، به حداقل رساندن تناقضات و پیگیری اهداف مشترک تسهیل می کند.

UN-CMCoord چارچوبی است که درک گسترده ای از اقدامات بشردوستانه را تقویت می کند. این نهاد کنشگران سیاسی و نظامی را راهنمایی می کند که چگونه به بهترین نحو از اقدامات بشردوستانه حمایت کنند، تا پالیسی خاصی را بر اساس دستورالعمل های بین المللی توسعه دهند. UN-CMCoord در شرایط اضطراری بشردوستانه پیچیده و محیط های پرخطر اعمال می شود. زیرا هدف آن تسهیل دسترسی بشردوستانه و همچنین محافظت از غیرنظامیان و امنیت کارکنان کمک های بشردوستانه است.

یکی از چالش های مهمی که سازمان های غیردولتی در طول تعاملات نظامی و نظامی با آن مواجه هستند، تنش بین ارائه بی غرضانه، مستقل و بی طرفانه کمک های بشردوستانه و اهداف سیاسی و استراتژیک نیروهای نظامی و همچنین دولت هایی است که آنها را هدایت می کنند. حفاظت از مردم ملکی (PoC) در درگیری باید هدف مشترک دولت، ارتش، نهاد ها و افراد بشردوست باشد. اصطلاح PoC به حفاظت در زمان منازعه مسلحانه اشاره دارد و به طور کلی به اعمال IHL و احترام به آن و نیز سایر قوانین قابل اجرا گفته می شود.

تواند خودش در برخی شرایط، حضور فیزیکی سازمان های امدادی می مانمی برای عاملان بالقوه خشونت باشد، در حالی که امدادگران غیرمسلح برای محافظت قوی از افراد ملکی در برابر حملات گسترده مجهز نیستند.

با توجه به ماهیت پیچیده CHE ها، سازمان های غیردولتی اغلب باید تصمیمات دشواری را در این زمینه اتخاذ کنند. برای مثال، سازمان ها ممکن است ارائه کمک ها بر اساس نیاز را چالش برانگیز بدانند، در صورتی که برخی از نیازمندان به گروه های شورشی، مسلح یا تروریستی نیز وابسته باشند. سازمان های غیردولتی باید از پروتکل های داخلی خود پیروی کنند و در عین حال اصول بشردوستانه را در نظر داشته باشند. به منظور به دست آوردن تایید عموم برای ادامه کار خود، آنها باید درک کنند که چگونه ممکن است توسط جامعه محلی درک شوند. چنین چالش هایی بر اهمیت ارتباط و کار با جمعیت آسیب دیده و همچنین اهمیت مکانیسم های نظارت و ارزیابی قوی تاکید می کند. اگر پروگرامها با مستندسازی دقیق نظارت شوند، شفافیت در مورد اینکه چه کسی، چه زمانی و چرا کمک شده است، باید تضمین شود.

6.5.5 دسترسی بشردوستانه

دسترسی بشردوستانه اشاره دارد به توانایی بازیگران بشردوستانه برای دسترسی به جمعیت های آسیب دیده از بحران و همچنین به توانایی جمعیت آسیب دیده برای دسترسی به کمک ها و خدمات بشردوستانه اشاره دارد. در هر حالت اضطراری بشردوستانه ممکن است موانع بروکراتیک و وابسته به اداری برای جابجایی افراد یا محدودیت هایی در جابجایی کالا وجود داشته باشد. این موانع می تواند در طول یک وضعیت اضطراری پیچیده بشردوستانه به دلیل سناریوی پیچیده سیاسی، حضور گروه های مسلح غیر دولتی و دولتی و موقعیت های امنیتی و نظامی بدتر شود. دسترسی کامل و رایگان برای ایجاد عملیات، جابجایی کالاها و پرسنل در جایی که مورد نیاز است، اجرای توزیع ها و ارائه خدمات و سایر برنامه ها ضروری است. مقامات ملی یا طرف های درگیر مسئول اصلی رفاه کسانی که در زمان بحران آسیب دیده اند را دارد. اگر آنها قادر یا مایل به تامین نیازهای اساسی مردم آسیب دیده نباشند، طبق قوانین بشردوستی بین المللی (IHL) موظف اند ارائه بی طرفانه کمک ها را مجاز و تسهیل کنند. مهم است که همیشه قانون بشردوستی بین المللی در شرایط درگیری مورد توجه قرار گیرد. اما متأسفانه، همیشه مورد احترام نیست و گروه های مسلح غیردولتی ممکن است مانند اکثر نظامیان دولتی از قانون بشردوستی بین المللی تبعیت نکنند.

سازمان های بشردوستانه ممکن است با بازیگران مختلف و متغیر نیاز به مذاکره داشته باشند تا بتوانند به مناطق خاصی دسترسی پیدا کنند یا دسترسی خود را حفظ کنند. در این مواقع، یادآوری اصول بشردوستانه مهم است. سازمان های غیردولتی باید آگاه باشند که آیا فعالیت های آنها ممکن است به مثابه مشروعیت بخشیدن به اقدامات طرف دیگر، مانند یک بازیگر غیردولتی یا دولت، تلقی شود که این ممکن است وضعیت بی طرف آنها را به خطر بیندازد.

6.5.8 ایمنی و امنیت

اگرچه هم نه پهلے ہی اقوام متحدہ کے انضمام کے انتظامات کے دوران سیکورٹی میں اضافہ کرنے والی حکمت عملیاں نافذ کی ہیں، ایسے دیگر سیکورٹی میں اضافہ کرنے والے اقدامات ہیں جو فیلڈ میں موجود NGOs اپنے عملے کے کچھ حصوں کو نقصان سے بچاتے ہوئے شہری آبادیوں کی مدد کرنا جاری رکھنے کے لیے استعمال کرتی ہیں۔ مقامی اور غیر ملکی امدادی کارکنوں نیز متاثرہ آبادیوں کی سیکورٹی اور حفاظت رد عمل میں شامل تنظیموں کے لیے ہر وقت بنیادی کنسرن ہیں۔

6.5.9 ادارہ پروگرام از راہ دور

ادارہ پروگرام از راہ دور یک پاسخ عملیاتی به ناامنی است که شامل بیرون کشیدن یا کاهش شدید پرسنل بین المللی و گاهی ملی از ساحه می شود. این شامل انتقال مسئولیت بیشتر پروگرام به کارکنان محلی یا سازمان های شریک محلی و نظارت بر فعالیت ها از یک مکان متفاوت است. فقط زمانی باید استفاده شود که بتوانیم اطمینان حاصل کنیم که ریسک را به شرکا یا کارکنان ملی منتقل نمی کنیم.

ادارہ پروگرام از راہ دور به طور کلی یک اقدام موقت در نظر گرفته می شود که همیشه باید آخرین راه حل باشد. با این حال، استفاده از آن به طور قابل توجهی در مناطقی که خطرات امنیتی برای مدت طولانی بالا باقی می ماند، افزایش یافته است.

ادارہ پروگرام از راہ دور را می توان به چهار نوع طبقه بندی کرد:

- کنترل از راه دور
- مدیریت از راه دور
- پشتیبانی از راه دور
- مشارکت از راه دور

کنترل از راه دور

در کنترل از راه دور، یک سازمان غیردولتی همه تصمیم گیرندگان یک پروگرام را در مکانی جداگانه و امن، معمولاً در ابتدای برنامه، زمانی که ممکن است هیچ ظرفیت امنیتی در ساحه وجود نداشته باشد، قرار می دهد. اجرای پروگرام در ساحه توسط پرسنل کشور میزبان انجام می شود.

مدیریت از راه دور

مدیریت از راه دور مستلزم تفویض اختیار و مسئولیت موقت و جزئی به کارکنان ملی پس از جابجایی کارکنان مدیریت ارشد به محیط امن تر است. فرض بر این است که پس از تثبیت شرایط و احیای حضور اولیه، خطوط اختیار و تصمیمگیری به حالت عادی باز خواهد گشت.

ویژگی بارز UN-CMCoord این است که استفاده از دارایی های نظامی برای پشتیبانی از عملیات های بشردوستانه معمولاً باید یک استثنا باشد و تنها به عنوان آخرین راحل. هنگامی که ظرفیت های بشردوستانه کافی نباشد، دارایی های دفاع نظامی و ملکی (MCDA) ممکن است مطابق با دستورالعمل های بین المللی مستقر شوند. MCDA، همانطور که در دستورالعمل های اسلو تعریف شده است، "شامل پرسنل امدادی، تجهیزات، تدارکات و خدماتی است که توسط سازمان های نظامی و دفاع ملکی خارجی برای کمک های بشردوستانه بین المللی ارائه می شود." به عنوان یک اصل، MCDA های متعلق به نیروهای دخیل در جنگ نباید برای حمایت از فعالیت های بشردوستانه استفاده شوند. زمانی که دارایی ها تحت کنترل سازمان ملل باشد به آنها UN MCDA می گویند.

6.5.7 درخواست کمک های نظامی

درخواست دارایی های نظامی باید توسط HC یا RC در محل پس از مشورت با ERC، دولت، و نماینده ویژه دبیرکل (SRSG) در صورت لزوم، و صرفاً بر اساس معیارهای بشردوستانه باشد - و همچنان همیشه تایید دولت کشور آسیب دیده الزامی است.

HC تعیین خواهد کرد که چه وظایف بشردوستانه مورد نیاز است و چه فرآیندهایی قبل از درخواست حمایت باید رعایت شوند. به نوبه خود، فرمانده نظامی یا دفاع ملکی پشتیبان تعیین خواهد کرد که آیا این کار می تواند در چارچوب الزامات مأموریت واحد وی تکمیل شود یا خیر. در داخل OCHA، بخش هماهنگی ملکی-نظامی (CMCS) مسئولیت اصلی بسیج MCDA سازمان ملل متحد و هماهنگی ملکی-نظامی در شرایط اضطراری پیچیده را بر عهده دارد. منابع متعددی راهنمایی های بیشتری را به متخصصان بشردوستانه در برخورد با مسائل هماهنگی نظامی-ملکی ارائه می دهند. توجه به این نکته مهم است که دستورالعمل ها غیرالزام آور هستند اما به طور گسترده به عنوان اسناد مرجع پذیرفته شده اند که یک چارچوب قانونی نمونه برای توسعه راهنمایی های موضوعی یا زمینه خاص ارائه می کنند.

• کتاب راهنمای ساحوی UN-CMCoord

• دستورالعمل های اسلو

• رهنمود های نظامی-ملکی کمیته دایمی بین سازمانی برای

شرایط اضطراری پیچیده

• رهنمودهای غیر الزام آور IASC در مورد استفاده از اسکورت

مسلح برای کاروان های بشردوستانه

• راهکارهای توصیه شده برای هماهنگی مؤثر بشردوستانه

ملکی-نظامی دارایی های نظامی خارجی در فجایع طبیعی و

انسانی

کتاب راهنما در مورد پشتیبانی OCHA CMCoord برای نتایج

محافظت

6.5.10 نتیجه گیری

سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه برای رسیدگی به بحران های بشردوستانه و شرایط اضطراری پیچیده بشردوستانه طراحی شده است. تلاش های امدادی زمانی مؤثرتر و کارآمدتر هستند که هماهنگ باشند، بنابراین مشارکت با سیستم هماهنگی بین المللی بشردوستانه برای پاسخگویی به نیازهای افرادی که تحت تأثیر CHE هستند، مهم است. با این حال، اصل بشردوستانه برای ارائه کمک بر اساس نیاز می تواند نهاد ها را در موقعیت دشواری قرار دهد. اغلب، این سناریوها ساده نیستند و سازمان های غیردولتی باید از پروتکل های داخلی خود پیروی کنند و در عین حال در نظر داشته باشند که اصول بشردوستانه به عنوان پایه و اساس کار بشردوستانه عمل می کند. حقوق بین الملل بشردوستانه همیشه در شرایط درگیری مهم است.

پشتیبانی از راه دور

در پشتیبانی از راه دور، به پرسنل محلی کشور اختیارات تصمیم گیری بیشتری نسبت به مدیریت از راه دور و کنترل از راه دور داده می شود. مدیران ارشد وظایف اداری، مانند مدیریت مالی، گزارش دهی به دونه ها، و ظرفیت سازی را از راه دور با نفوذ مستقیم کمتر انجام می دهند.

مشارکت از راه دور

در مشارکت از راه دور، یک سازمان غیردولتی یک سازمان محلی را برای مدیریت و تصمیم گیری در محل استخدام می کند. سازمان غیردولتی از راه دور در امور اداری و مالی کمک می کند. هنگامی که یک طرح اداره پروگرام از راه دور اجرا می شود، باید به اهداف کلی و پایداری پروگرام با توجه به ایمنی کارکنان توجه شود، زیرا کارکنان سازمان های غیردولتی محلی به همان اندازه کارکنان خارج از کشور در برابر حملات هدفمند آسیب پذیر هستند. علاوه بر این، اطمینان از پاسخگویی و کیفیت پاسخ در هنگام استفاده از اداره برنامه از راه دور دشوارتر است.

اطلاعات این سند تا سال 2023 بعنوان سال جاری در نظر گرفته میشود.
این متن آموزش الکترونیکی با حمایت سخاوتمندانه مردم آمریکا و از طریق آژانس توسعه بین المللی ایالات متحده (USAID) امکان پذیر شده است. مسئولیت مطالب به عهده *Corps International Medical*، *Concern Worldwide*، و آکادمی بشردوستانه در هاروارد می باشد، و لزوماً منعکس کننده دیدگاه USAID یا دولت ایالات متحده نیستند.
مطالب این کورس بدون اجازه کتبی صریح قابل استفاده نمی باشد. برای هرگونه سؤال، لطفاً یک ایمیل به bbr@internationalmedicalcorps.org ارسال کنید.